ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

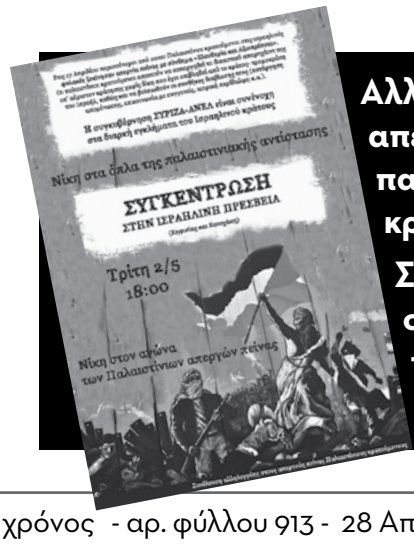

Αλληλεγγύη στους απεργούς πείνας παλαιστίνιους κρατούμενους

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ στην πρεσβεία των Σιωνιστών

Τρίτη 2/5, 6μμ

Γράφουν πυρετωδώς το Μνημόνιο-4

ΣΕΛΙΔΑ 16

Σκάνδαλο Ελληνικού

Κουρελιάζουν τη νομιμότητα, για να αποχαρακτηριστούν τα περιμετρικά δάση

ΣΕΛΙΔΑ 8

Ξεπούλημα ΟΛΘ

Εξάρτηση και κομπραδορισμός

ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 21ος χρόνος - αρ. φύλλου 913 - 28 Απρίλη 2017 www.eksegersi.gr

1 ΜΑΗ

Ζητείται

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΤΑΞΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ

Scripta...Verba...

Τα τελευταία δύο χρόνια, η Ελλάδα ξεπέρασε κάθε προσδοκία με τις επιδόσεις της. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αναγνώρισε πρόσφατα αυτό το γεγονός, αναθεωρώντας τις εκτιμήσεις του για το πρωτογενές πλεόνασμα στο 3,3% από το 0,1% του ΑΕΠ το 2016 και στο 1,8% από 0,7% του ΑΕΠ το 2017...

Αλέξης Τσίπρας

Οταν γράφεις στη Wall Street Journal, δέχεσαι ως θέσφατο τις εκτιμήσεις του ΔΝΤ, που εντός Ελλάδας χαρακτηρίζεις λαθεμένες.

...Αυτά είναι τα αποτελέσματα των προοδευτικών φορολογικών πολιτικών που έχουν εκσυγχρονίσει το φορολογικό σύστημα της Ελλάδας και έχουν αντιμετωπίσει τη διαφθορά και τη φοροδιαφυγή.

Αλέξης Τσίπρας

Και για να μην σε πουν... αντιμνημονιακό, βαφτίζεις προοδευτική την αντιλαϊκή μνημονιακή φορολαίλαπα.

16 μήνες μείνανε, σε 16 μήνες θα βγούμε από το μνημόνιο – τον Αύγουστο του '18 – με την ίδια σύνταξη εμείς θα βγάλουμε τη χώρα από τα μνημόνια.

Θεανώ Φωτίου

Μήπως είναι καιρός να πάψουμε να γελάμε με τους γραφικούς εκ των συριζαίων;

Ατυχώς για το ΔΝΤ τα τελευταία δύο χρόνια οι προβλέψεις της ελληνικής κυβέρνησης είναι πιο ρεαλιστικές. Οι οικονομολόγοι κάποιες φορές πρέπει να αντιμετωπίζουν την πραγματικότητα.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Οταν πρέπει να «την πει» στους Δουνουτούδες, χαϊδεύει τους Τσιπραίους (και το αντίστροφο).

Θα συνδυάσουμε τις δυνατότητές μας προς όφελος της Ελλάδας, ώστε να έχουμε ένα καταπληκτικό success story για την Ελλάδα, τους εργαζόμενους και τον τουρισμό.

Στέφαν Σούλτε (Fraport)

Η απόλυτη ξεφτίλα του ΣΥΡΙΖΑ και του Τσίπρα, που υποδέχτηκε τους αποικιοκράτες στο Μαξίμου.

Η Βενεζουέλα αποτελεί ένα μοντέλο που πρέπει να ακολουθήσουμε ώστε να αφήσουμε πίσω το καπιταλιστικό μοντέλο που κυριαρχεί σήμερα στην Ευρώπη.

Αλέξης Τσίπρας

Οι αστικές φυλλάδες κρατούν αρχείο και ξεροψήνουν τον Τσίπρα με κάθε ευκαιρία.

Ο ελληνικός λαός γνώριζε ότι θα έρθουν νέα, δύσκολα μέτρα, όπως η μείωση του αφορολόγητου ή η μείωση των συντάξεων.

Γιάννης Μπαλάφας

Αυτός έχει ξεπεράσει και την κυρία Θεανώ.

ΡΙΠΕΣ

◆ Πέρα και ανεξάρτητα από τη «δημιουργική λογιστική», που είναι δεδομένη, θα θέλαμε να ρωτήσουμε ◆ Το «πρωτογενές πλεόνασμα» επί συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν είναι πια «ματωμένο»; ◆ Είναι ευωδιαστό και μυρωμένο; ◆ Πληρώνει το κεφάλαιο και όχι ο εργαζόμενος λαός; ◆ Δεν πρόκειται για «μία ακόμα κωλοτούμπα» ◆ Ολες οι κωλοτούμπες του ΣΥΡΙΖΑ έχουν περιεχόμενο που πρέπει να διδάσκει ◆ Οσοι καλλιέργησαν αυταπάτες γι' αυτό το μόρφωμα έχουν τις δικές τους ευθύνες ◆ Από τις οποίες δεν τους απαλλάσσει η εκ των υστέρων καταγγελία ◆ Στην πολιτική, σημασία έχει να προβλέπεις ◆ Το ότι δεν πρόβλεψαν τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι απλώς ανικανότητα ◆ Είναι ανικανότητα που την προκαλεί ο μικροαστικός οπορτουνισμός ◆ Αλατης πρωτοσέλιδο η... αριστερή ΕφΣυν! ◆ «Η Γαλλία μπροστά στη χειρότερη επιλογή. Ο νεοφιλελεύθερος Εμανουέλ Μακρόν και η ακροδεξιά Μαρίν Λεπέν στον δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών στις 7 Μαΐου» ◆ Να υποθέσουμε ότι η επιλογή Τσίπρας ή Μητσοτάκης δε θα είναι «η χειρότερη», όταν έρθει η ώρα; ◆ Προφανώς ◆ Μεγαλεία ◆ Εκτός από το ηλεκτρονικό «κυτίο παραπόνων», που το κοιτάζει κάθε πρωί ο κυρ-Αλέκος, για να μαστιγώσει μετά υπουργούς και υπηρεσίες, έχουμε και το infogov ◆ Από το έξυπνο κινητό του ή το τάμπλετ ο πολίτης θα μπορεί να ενημερώνεται «για τις πρωτοβουλίες και δράσεις της κυβέρνησης» ◆ Το infogov παρουσίασε ο ίδιος ο Τσίπρας, θυμίζοντας τον Σαμαρά που έταζε γρήγορο ίντερνετ παντού ◆ Τηρουμένων των αναλογιών, βέβαια ◆ Γιατί άλλο γρήγορο ίντερνετ κι άλλο να βάλεις μια εφαρμογή που θα σε τροφοδοτεί ολημερίς με κυβερνητική προπαγάνδα ◆ Με ύμνους προς τον δικτάτορα Παπαδόπουλο προσπαθεί να επανακάμψει ο Πανίκας, αλλά φευ, τα πόστα τα έχουν πιάσει άλλοι ◆ Εμείς θα του προτείναμε να τρέξει ξεβράκωτος την παραλιακή από Αριστοτέλους μέχρι Λευκό Πύργο ◆ Θα μαζέψει σίγουρα πολύ κόσμο ◆ Η Μέι προκήρυξε εκλογές για να τις κερδίσει κι ο Τσίπρας δεν προκηρύσσει εκλογές γιατί ξέρει ότι δε θα τις κερδίσει ◆ Η εργαλειοποίηση των κοινοβουλευτικών δυνατοτήτων ◆ Με τόση νοθεία και το έφερε «μπάρα-μπάρα» το αποτέλεσμα ο Ερντογάν ◆ Στην πραγματικότητα, κέρδισε το ΟΧΙ ◆ Υπάρχει κανείς που να πιστεύει ότι ο μηχανισμός του Ερντογάν δεν έκανε νοθεία; ◆ Στα κιτρινόμαυρα ντύθηκε η Ελενίτσα η Αυλωνίτου για να μιλήσει υπέρ του γηπέδου Μελισσανίδη! ◆ Σαν καρδερίνα... ψωμωμένη ◆ Ιάσων Φωτήλας αντί Κατερίνας Παπακώστα, όχι ρε γαμώτο ◆ Κι όλ' αυτά για τα μάτια του Μπουμπούκου ◆ Η Κατερίνα, βέβαια, έδειξε και πάλι ευλυγισία Κομανέτσι ◆ Κουλουριάστηκε στη γωνιά της, έτοιμη να εκτιναχτεί για το θεαματικό φινάλε ◆ Οταν οι γόβες της χτυπήσουν τα πεζοδρόμια της Β' Αθήνας, θα τη συνοδεύει η αύρα της... γυναίκας-λεοπάρδαλη ◆ Που δε δίστασε να συμπεριφερθεί αντιηγετικά μέσα στο ίδιο της το κόμμα ◆ Πόσο ήσυχα είναι όλα μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ ◆ Πανέτοιμοι να ψηφίσουν τα αντιλαϊκά μέτρα για 2019 και 2020 ◆ Τα είπαν στην κεντρική επιτροπή, έκαναν το σόου τους ο Φίλης, ο Δρίτσας και μερικοί ακόμα, μετά πήγαν να φάνε αρνί, μαγειρίτσα και κοκορέτσι κι επέστρεψαν με νέα... δύναμη ◆ Λίγη προσοχή στις κρυάδες, Ευκλειδάκο ◆ Οι γάμοι πράγματι δεν είναι αιτία των διαζυγίων, αλλά χωρίς γάμο δεν υπάρχει διαζύγιο ◆

επί του πιεστηρίου

Μπορεί ο Τσίπρας εγκαινιάζοντας την εθνική Κορίνθου-Πάτρας να δήλωσε ότι «η Ιόνια Οδός παραδίδεται αμέσως μετά το Πάσχα», όμως ο Σπίρτζης δεν κρατιόταν και έσπευσε να κάνει μόνος του εγκαίνια. Οταν, όμως, εμφανίστηκε το τεράστιο μποτιλιάρισμα στο δρόμο που δεν είχε ακόμα ολοκληρωθεί, το κόστος των χλευαστικών δημοσιευμάτων το εισέπραξε το Μαξίμου. Κι επειδή προφανώς έπεσαν τα σχετικά «γαλλικά» στον βιαστικό πασοκοσυριζαίο, ο Σπίρτζης εξέδωσε ένα δελτίο Τύπου έντεκα σελίδων (!) για να καταγγείλει τη... διαπλοκή.

Γελάμε με την Πατούλαινα και τα καμώματά της, αλλά αυτή κι ο άντρας της ξέρουν καλά τι κάνουν. Ακολουθούν το ρεύμα της ψευτογκλαμουριάς, ρίχνοντας ρίζες σ' ένα μέρος του δεξιού (και όχι μόνο) εκλογικού κοινού, το οποίο ονειρεύεται εκδρομές στη Μύκονο και σπίτι με ψεύτικα χρυσά έπιπλα. Κι όταν βλέπει Πατούλη και Πατούλαινα να έχουν «άκρες» ακόμα και στο επιτελείο του Τραμπ, ριγά από συγκίνηση και φουσκώνει από περηφάνια. Αυτό το «τάργκετ γκρουπ» κάθε άλλο παρά μικρό είναι, οπότε Πατούλης και Πατούλαινα μπορούν να το προσεγγίσουν άνετα, χωρίς να είναι αναγκασμένοι να προσποιούνται ότι είναι κάτι διαφορετικό απ' αυτό που πραγματικά είναι: καρακιτσαριό και χυδαιότητα.

«Η ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ, ανεξαρτήτως επί μέρους διαφορών, χαιρετίζει το πέρασμα της κ. Λεπέν στον β' γύρο, καθώς και το σημαντικό ποσοστό που κατέγραψε ο κ. Φιγιόν», δήλωσε ο γνωστός Φαήλος Κρανιδιώτης, σημειώνοντας ότι «η σημαντική άνοδος και στην Γαλλία της ψήφου κατά της ευρωγραφειοκρατίας, κατά της λαθρομετανάστευσης, του ισλαμικού εποικισμού, του γερμανικού δημοσιονομικού ζουρλομανδύα, επιβεβαιώνει την πραγματικότητα ενός νέου πολιτικού ρεύματος για την υπεράσπιση της Ευρώπης των Εθνών». Προσπαθεί να εμφανιστεί σαν γνήσιος εκπρόσωπος της ευρωπαϊκής ακροδεξιάς στην Ελλάδα, αλλά οι νεοναζί της ΧΑ δεν του αφήνουν πολλά περιθώρια.

Ο Ρέντσι έτρεξε (χωρίς να προανακοινωθεί η συμμετοχή του) σε ημιμαραθώνιο της Τοσκάνης, μόνο και μόνο για να δηλώσει μετά τον τερματισμό (είμαστε βέβαιοι πως δεν έκανε ούτε το ένα δέκατο από τα περίπου είκοσι χιλιόμετρα), ότι «το να τρέχεις σημαίνει να παραμένεις στο παιχνίδι... να εμπιστεύεσαι τα πόδια σου και το μυαλό σου, να μην τα παρατάς σε ψυχολογικό επίπεδο».Με τέτοια σόου φιλοδοξεί να ξαναγίνει πρωθυπουργός.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σήμερα υπάρχει μια εμφανής διαφορά. Μια εμφανής διαφορά που είναι ίσως η ευτυχής συγκυρία των εγκαινίων σήμερα, απ' ό,τι αν γινόταν, για παράδειγμα, πριν από 15-20 ημέρες. Ποια είναι αυτή η διαφορά; Ο ορίζοντας εξόδου από την μακρόχρονη περιπέτεια της λιτότητας και της επιτροπείας είναι πλέον ορατός. Και σε αυτό το πλαίσιο, η παραγωγική ανασυγκρότηση του τόπου θα είναι από εδώ και στο εξής η άμεση προτεραιότητα.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

29/4: Ημέρα μνήμης θυμάτων χημικού πολέμου, ημέρα ανοσολογίας, ημέρα χορού, Ιαπωνία: Εθνική αργία **29/4/1903: Γέννηση Νίκου Ζαχαριάδη** 29/4/1975:Εμπρησμός οχτώ αμερικανικών αυτοκινήτων (πρώτο χτύπημα ΕΛΑ) 30/4: Ημέρα jazz, ημέρα κατά σωματικής τιμωρίας παιδιών, Βιετνάμ: Ημέρα απελευθέρωσης 30/4/1987: Βόμβες ΕΛΑ σε Β΄ Δημόσιο Ταμείο, εφορία κληρονομιών, Α΄ ΔΟΥ και γραφεία «Union Carbite» 30/4/2007: Επίθεση Επαναστατικού Αγώνα στο Β' ΑΤ Νέας Ιωνίας, 25 σφαίρες **1/5: Ημέρα εργατών 1/5/1944: Εκτελούνται διακόσιοι κομμουνιστές Ακροναυπλίας (Καισαριανή) 1/5/1948: Εκτέλεση υπουργού Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδά (ΟΠΛΑ)** 1/5/1976: Θάνατος Αλέκου Παναγούλη 1/5/1977: Επεισόδια μελών ΕΚΚΕ-«Μαχητή», δεκατρείς αστυνομικοί τραυματίες, 23 συλλήψεις 2/5: Ημέρα bloggers 2/5/1970: Βόμβα στα γραφεία ΓΣΕΕ (Κίνημα 20 Οκτώβρη) 2/5/1977: Βόμβα σε κτίριο Σκαλιστήρη, απόπειρα εμπρησμού κτιρίου Μποδοσάκη (ΕΛΑ) 2/5/1991: Ρουκέτα κατά γραφείων ΔΕΗ Αγίων Αναργύρων (17Ν) 3/5: Ημέρα κατά άσθματος, ημέρα ελευθερίας Τύπου, ημέρα τούμπας 3/5/1981: Βόμβες σε γραμμές τραίνου ΕΘΥΛ και ESSO και σε αυτοκίνητο στελέχους τους 3/5/2004: Τριπλή βομβιστική επίθεση Επαναστατικού Αγώνα στο ΑΤ Καλλιθέας 4/5: Ημέρα πυροσβεστών, ημέρα πολέμου άστρων, ημέρα για νομιμοποίηση της κάνναβης, Ολλανδία: Ημέρα μνήμης νεκρών β' παγκοσμίου πολέμου 4/5/1969: Βόμβα στο Ζάππειο (ΚΕΑ) **4/5/1970: Τέσσερις νεκροί και έντεκα τραυματίες φοιτητές από εθνοφρουρά σε διαμαρτυρία πανεπιστημίου κατά Βιετνάμ (Οχάιο)** 4/5/1974: Σύλληψη 36 μελών ΕΚΚΕ και ΑΑΣΠΕ 4/5/1978: Τραυματισμός διευθυντή «Sit-Siemens» Ουμπέρτο Ντάλι Ινοτσέντι (Μιλάνο) και διευθυντή «Ital-sider» Αλφρέντο Λαμπέρτι (Γένοβα) από Ερυθρές Ταξιαρχίες 5/5: Ημέρα μαιών, ημέρα γέλιου, ημέρα πορτογαλόφωνου πολιτισμού, Ιαπωνία: Ημέρα παιδιών, Αιθιοπία: Ημέρα νίκης **5/5/1818: Γέννηση Καρλ Μαρξ** 5/5/1981: Βόμβα σε διπλωματικό αυτοκίνητο γραμματέα αμερικανικής πρεσβείας (ΕΛΑ) 5/5/1999: Τρεις ρουκέτες κατά ξένων τραπεζών (17Ν).

Ζήλια

«Η επιτυχία του Μελανσόν αποκτά ακόμα μεγαλύτερη αξία διότι καταγράφηκε παρά και ενάντια στο κλίμα δυσφήμησης της Αριστεράς, που είχαν προκαλέσει σε όλη την Ευρώπη και ιδιαίτερα στη Γαλλία ο Αλέξης Τσίπρας και ο νεομνημονιακός μεταλλαγμένος ΣΥΡΙΖΑ με την ταπεινωτική συνθηκολόγησή τους και την προδοσία τους. Η Αριστερά αποδεικνύεται "εφτάψυχη" και επαναθεμελιωμένη».

Τάδε έφη Παναγιώτης Λαφαζάνης, απευθυνόμενος προφανώς προς Λωτοφάγους. Γιατί οι άνθρωποι με στοιχειώδη κρίση μπορούν να ρωτήσουν πολύ απλά: και γιατί η ΛΑΕ δεν κατάφερε να μπει καν στη Βουλή τον Σεπτέμβρη του 2015, όταν η προδοσία του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ ήταν τόσο νωπή; Ο Λαφαζάνης ζηλεύει τον Μελανσόν και προσπαθεί να κλέψει ένα κομμάτι από την (πρόσκαιρη) επιτυχία του. Μόνο που θα μείνει με τη χαρά. Γιατί ο Μελανσόν ήταν εκτός εξουσίας και εκμεταλλεύτηκε την κρίση και την πολυδιάσπαση της γαλλικής σοσιαλδημοκρατίας. Οπως ακριβώς συνέβη με τον ΣΥΡΙΖΑ το 2015. Ο Λαφαζάνης, όμως, θεωρείται από τον αριστερό κόσμο συνυπεύθυνος για την προδοσία του Τσίπρα. Γι' αυτό και τιμωρήθηκε τον Σεπτέμβρη του 2015 και όπως όλα δείχνουν θα ξανατιμωρηθεί και την επόμενη φορά.

Χυδαίοι

«Δεν θα δούμε δυστυχώς αν ο Μελανσόν θα είναι καλύτερος ή χειρότερος ηγέτης από τον Αλέξη Τσίπρα. Θα έπρεπε να σκεφτεί όμως ότι για να γίνει Τσίπρας χρειάζεται τουλάχιστον να κερδίσει δύο εκλογικές μάχες και ένα δημοψήφισμα σε έναν χρόνο».

Ο διευθυντής της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ Κώστας Ζαχαριάδης βγάζει το άχτι του κατά του Μελανσόν από τις στήλες των «Νέων». Και είναι, όπως πάντοτε, χυδαίος όσο δεν παίρνει. Γιατί δε συγκρίνει προγράμματα, αλλά συγκρίνει εκλογικές επιτυχίες. Οποιος καταφέρνει και κερδίζει εκλογές είναι επιτυχημένος, ενώ όποιος δεν κερδίζει «δε δικαιούται για να ομιλεί».

Δε θα υπερασπιστούμε, βέβαια, εμείς τον σοσιαλδημοκράτη τυχοδιώκτη πολιτικάντη Μελανσόν. Τη λογική της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ θέλουμε να στηλιτεύσουμε. Μια λογική ανατριχιαστικά εξουσιαστική, που βάζει στην μπάντα την πρακτική πολιτική που εφαρμόζει ένα κόμμα και μετράει μόνο τις επιδόσεις του στον αστικό κοινοβουλευτικό στίβο. Τέτοιες δηλώσεις αποτελούν μέτρο για να εκτιμήσουμε τη μνημονιακή συνέπεια των συριζαίων που θα ψηφίσουν τα πάντα, προκειμένου να παραμείνουν στην εξουσία.

Γιατί τόση ενασχόληση με τη Γαλλία;

Σελίδες επί σελίδων στις αστικές φυλλάδες, ώρες εκπομπών στα κανάλια, δηλώσεις πολιτικών παραγόντων, άρθρα εκπροσώπων κομμάτων και πολιτικών αναλυτών, ένας καταιγισμός στην κυριολεξία κυριάρχησε στα ΜΜΕ και τον δημόσιο λόγο στην Ελλάδα, μετά τον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών στη Γαλλία. Ούτε για τις αμερικάνικες προεδρικές εκλογές δεν έγινε τόσος ντόρος και τόση συζήτηση.

Το γεγονός δεν είναι ασφαλώς άσχετο με τις παραδοσιακές πολιτικές σχέσεις Ελλάδας-Γαλλίας, όμως η παράδοση δεν αρκεί για να ερμηνεύσει το φαινόμενο. Υπάρχει μια αντιστοιχία στην πολιτική κατάσταση στις δυο χώρες, που θα την ονομάζαμε πολιτική ρευστότητα. Οι ερμηνείες που δίνονται στο εκλογικό αποτέλεσμα της Γαλλίας εγγράφονται στην προπαγάνδα των εγχώριων κομμάτων. Μπορεί να μην υπάρχουν εκλογές στην Ελλάδα στον βραχυπρόθεσμο ορίζοντα, υπάρχει όμως σκληρός κομματικός ανταγωνισμός και ανασφάλεια του κυβερνητικού στρατόπεδου, που θα μπορούσε να οδηγήσει σε πρόωρες εκλογές. Κατά συνέπεια, κάθε πλευρά θέλει να «χωνέψει» προς όφελός της το αποτέλεσμα των γαλλικών εκλογών, γιατί καμιά από τις κυρίαρχες πλευρές του πολιτικού σκηνικού δε βολεύεται μ' αυτό το αποτέλεσμα.

Μόνο ο Θεοδωράκης θα μπορούσε να παραστήσει τον «έλληνα Μακρόν», όταν όμως πήγε να το κάνει (δίνοντας στη δημοσιότητα μια φωτογραφία από περσινή συνάντησή του με τον γάλλο υποψήφιο πρόεδρο) γέλασε και το παρδαλό κατσίκι. Γιατί ο Θεοδωράκης «δεν έχει μαντίλι να κλάψει», οπότε κάθε προσπάθεια σύγκρισής του με τον Μακρόν είναι εξ ορισμού γελοία.

Τσίπρας και Μητσοτάκης, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, έχουν πρόβλημα με το εκλογικό αποτέλεσμα στη Γαλλία, γιατί τα κόμματά «τους» εκεί έχασαν κατά κράτος. Η παραδοσιακή γαλλική Δεξιά έκανε το χειρότερο σκορ της εδώ και πολλά χρόνια. Και το Σοσιαλιστικό Κόμμα, που στήριξε αρχικά ο Τσίπρας, κυριολεκτικά εξαφανίστηκε. Μάλλον γι' αυτό οι Τσιπραίοι, κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή, έβαλαν τον γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ Ρήγα να στείλει μια επιστολή στήριξης στον Μελανσόν, ο οποίος μιλούσε απαξιωτικά για τον Τσίπρα (τον παρουσίαζε σαν παράδειγμα προς αποφυγή) και έκανε περιπάτους αγκαζέ με την Κωνσταντοπούλου, την οποία είχε καλέσει στο Παρίσι. Η επιστολή Ρήγα εξέφραζε την αμηχανία με την οποία αντιμετώπιζε ο ΣΥΡΙΖΑ τη διαφαινόμενη συντριβή του Αμόν και το καλούτσικο αποτέλεσμα που φαινόταν ότι θα φέρει ο Μελανσόν. Γιατί ναι μεν το κομματικό σώμα του ΣΥΡΙΖΑ θα ήθελε Μελανσόν (έστω κι αν ο Μελανσόν ξέχεζε τον Τσίπρα και τον παρουσίαζε σαν πρότυπο ξεφτίλα πολιτικού), όμως τα κυρίαρχα αστικά ρεύματα έβαζαν τον Μελανσόν στον ίδιο παρονομαστή με τη Λεπέν, μιλούσαν για «δύο άκρα», για «αντιευρωπαϊκό λαϊκισμό» κτλ., και οι Τσιπραίοι δε θέλουν σε καμιά περίπτωση να τα χαλάσουν με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία ή να αρχίσουν τα ευρωπαϊκά ΜΜΕ να τους ξανακατατάσσουν στις «λαϊκιστικές» δυνάμεις.

Η πρωτιά του Μακρόν και η αντι-λεπενική προπαγάνδα, που πήρε τη μορφή ενός κάλπικου αντιφασισμού και της καθιερωμένης σε τέτοιες περιπτώσεις υστερικής ευρωλαγνείας, έστρωσε το χαλί και στον ΣΥΡΙΖΑ και στη ΝΔ για να δώσουν μια ερμηνεία του εκλογικού αποτελέσματος συμβατή με τις δικές τους ιδιαίτερες επιδιώξεις. Ετσι, ο Μητσοτάκης έκανε γαργάρα την ήττα του υποψήφιου του «αδελφού» κόμματος της γαλλικής Δεξιάς και χαιρέτισε την πρωτιά του Μακρόν ως «απάντηση των φιλελεύθερων δυνάμεων της λογικής στην επίθεση του αριστεροδεξιού λαϊκισμού». Ο κομματικός ΣΥΡΙΖΑ από το βράδυ της Κυριακής κιόλας πανηγύριζε για τη νίκη του Μακρόν, ενώ τη Δευτέρα το Μαξίμου ανακοίνωσε ότι ο Τσίπρας είχε τηλεφωνική επικοινωνία με τον Μακρόν, ο οποίος του είπε ότι «στήριξε από την αρχή τις προσπάθειες της ελληνικής κυβέρνησης και την ανάγκη να αλλάξει η στάση απέναντι στην Ελλάδα» και ότι, αν εκλεγεί, «θα δουλέψουμε μαζί στενά για να κάνουμε την Ευρώπη να ανταποκρίνεται στις αξίες μας».

Ο μεν Μητσοτάκης προσπάθησε να εστιάσει στις νεοφιλελεύθερες διακηρύξεις του Μακρόν, ο δε Τσίπρας να εμφανίσει τον Μακρόν ως συνέχεια του Ολάντ (ο οποίος τον πήρε από υπάλληλο της τράπεζας των Ρότσιλντ, τον έκανε σύμβουλο και στη συνέχεια υπουργό του), που θα εξακολουθήσει να έχει άριστες σχέσεις με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και να τη στηρίζει έναντι των «σκληρών» της Γερμανίας και του ΔΝΤ.

Φυσικά, ο Μακρόν, που όπως δείχνουν τα πράγματα θα εκλεγεί πρόεδρος στο δεύτερο γύρο, θα είναι εκπρόσωπος του γαλλικού ιμπεριαλισμού, όπως ήταν και οι προκάτοχοί του. Και θα συνεχίσει τη στρατηγική του γερμανο-γαλλικού άξονα, την τόσο... φιλελληνική.

Τα ορφανά και ο Κούλης

Αύριο (Σάββατο 29 Απρίλη), θα συνεδριάσει λέει η Πανελλήνια Επιτροπή της Ωρας Αποφάσεων (ΦλωΡαΔια, για να συνεννοούμαστε), που θα καταρτίσει λέει χρονοδιάγραμμα για το μετασχηματισμό του κινήματος (sic!) σε κανονικό κόμμα (ξανasic!). Τον Σεπτέμβρη λέει θα γίνει η ιδρυτική συνέλευση του νέου κόμματος και περί τα μέσα του φθινόπωρου θα γίνει και το ιδρυτικό συνέδριο που θα επικυρώσει τις επίσημες θέσεις (ματαξανasic!) του κόμματος, που θα έχουν προηγουμένως συζητηθεί εκτενώς, αφού θα τεθούν σε δημόσια διαβούλευση από τον Μάη.

Το νταραβέρι με το Ποτάμι προχωράει στο παρασκήνιο και, όπως λένε οι ΦλωΡαΔια, έτσι και υπάρξει εκλογικός αιφνιδιασμός, θα τα βρουν «μέσα σε δυο τρία εικοσιτετράωρα» και θα κατεβούν από κοινού στις εκλογές.

Στην πραγματικότητα, τα ορφανά του Σημίτη και του Γιωργάκη, που είδαν τον ίσκιο τους το δειλινό και νόμισαν πως είναι γίγαντες, όπως και ο ποταμόσταυρος, που του έφτιαξαν ένα κόμμα μιας χρήσης οι Μπομπολοψυχάρηδες, κάνουν ό,τι μπορούν για να μείνουν στον αφρό, προσδοκώντας ότι κάποια στιγμή θα γίνουν απαραίτητοι για τη ΝΔ και ο Κούλης με το επιτελείο του θα τους φωνάξουν για να κλείσουν κάποια συμφωνία και να φιλοξενηθούν στα ψηφοδέλτια της ΝΔ. Ο Κούλης, βέβαια, δεν είναι κορόιδο για να τους καλέσει από τώρα, προκαλώντας γκρίνιες στο εσωτερικό της ΝΔ από εκείνους που θέλουν να εκλεγούν βουλευτές και θα δουν να σφηνώνονται ανάμεσά τους διάφοροι σώγαμποι. Μπορεί να μην τους φωνάξει και ποτέ, αν εκτιμηθεί ότι δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα στη ΝΔ. Γι' αυτό και οι ΦλωΡαΔια, από τη μια, και ό,τι απέμεινε από το Ποτάμι, από την άλλη, θα προσπαθήσουν να δημιουργήσουν μια όσο πιο εντυπωσιακή γίνεται πολιτική φούσκα, έτσι που να καταστούν απαραίτητοι για τον Κούλη. Ο μόνος τρόπος για να το πετύχουν αυτό είναι να τους βοηθήσουν τα αστικά ΜΜΕ. Θα το κάνουν; Ιδωμεν.

Πράσινα κουλουβάχατα

Από αλλού το περίμεναν και από αλλού τους ήρθε των πασοκογετών. Τον Βενιζέλο φοβούνταν, ο Ανδρουλάκης τους προέκυψε «από το πουθενά». Μάλλον δεν την περίμεναν την επίθεση που τους έκανε το άλλοτε «πουλέν» του Σκανδαλίδη, κι αυτό φάνηκε από τις πανικόβλητες αντιδράσεις, από την αποχώρηση της πλειοψηφίας από τη συνεδρίαση της κεντρικής επιτροπής του ΠΑΣΟΚ, από τις κατηγορίες «κύκλων του ΠΑΣΟΚ» για «δούρειους ίππους» και για «μηχανισμούς στελεχών που ενώ εμφανίζονται ως "νέα", διέπονται και χρησιμοποιούν τις πιο παλιές και καταδικασμένες αντιλήψεις και πρακτικές στο όνομα της εξυπηρέτησης προσωπικών στόχων» κτλ.

Ας δούμε τα γεγονότα περιληπτικά. Το κουαρτέτο της Δημοκρατικής Συμπαράταξης (ΠΑΣΟΚ, ΚΙΔΗΣΟ, ΔΗΜΑΡ, Κινήσεις Πολιτών) τα είχε ετοιμάσει όλα: συνέδριο τον Ιούνη, οι μισοί σύνεδροι από τα κόμματα, οι άλλοι μισοί «από την κοινωνία» (στελέχη δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων, συνδικαλιστές και σία είναι η υποτιθέμενη κοινωνία) και η Φώφη αρχηγός που θα οδηγήσει το σχήμα στις επόμενες εκλογές. Οι πασόκοι είχαν απαλλαγεί από τον Θεοδωράκη, που τους έβαζε συνέχεια τριλοποδιές κι έκανε καθυστέρηση, είχαν περιθωριοποιήσει το τρίο ΦλωΡαΔια και είχαν τραβήξει και την παρέα του Λυκούδη, που -με μεσάζοντα τις Κινήσεις Πολιτών- αναμενόταν να συμμετάσχει στο συνέδριο, με τις γνωστές «ντροπούλες»: δε συμφωνούμε με τη διαδικασία, αλλά δεν υπάρχει και άλλη λύση. Οπως το έθεσε σε άρθρο του στα «Νέα» ο Διακουλάκης των Κινήσεων Πολιτών: «Ο χαρακτήρας του Συνεδρίου που προκήρυξε η ΔΗΣΥ δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες και τις ανάγκες . Μπορεί όμως να αποτελέσει ένα σημαντικό ενδιάμεσο βήμα, αν γίνουν πράξη αυτά που περιέχονται στο ίδιο το κείμενο προκήρυξής του».

Κι ενώ φαινόταν ότι η διαδικασία στην ΚΕ του ΠΑΣΟΚ θα ήταν τυπική, χτύπησε ο... τυφώνας Ανδρουλάκης. Ο νυν ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος από τότε που πήγε στην ευρωβουλή (καλά λεφτά...) δεν είχε ξαναπασχολήσει την εσωτερική επικαιρότητα, ούτε είχε βοηθήσει στο ελάχιστο το χειμαζόμενο ΠΑΣΟΚ να ορθοποδήσει, είχε φτιάξει καβάτζα στελεχών στην ΚΕ, από τότε που ήταν γραμματέας του ΠΑΣΟΚ. Επομένως, είχε τη δυνατότητα να δημιουργήσει κρίση, αμφισβητώντας τη γραμμή της ηγετικής ομάδας και προκρίνοντας εκλογή συνέδρων από τη βάση και ιδρυτικό συνέδριο «ανοιχτό σε όλους». Η πλάκα είναι πως με τον Ανδρουλάκη συντάχθηκε και ο νυν γραμματέας Ξεκαλάκης. Κι ενώ η σύγκρουση βρισκόταν σε εξέλιξη, μεγάλο μέρος των προσκείμενων στη Φώφη μελών της ΚΕ αποχώρησε (είπαν πως έπρεπε να προλάβουν πτήσεις για τις πόλεις τους), ο προεδρεύων (βουλευτής Τζελέπης) ανακοίνωσε πως από τις ομιλίες φάνηκε ότι εγκρίνεται η εισήγηση της προέδρου και κήρυξε τη λήξη της συνεδρίασης, οι ανδρουλακικοί ξεσήκωσαν τον κόσμο γιατί δεν μπήκε σε ψηφοφορία η δική τους πρόταση, οι φωφικοί τους απάντησαν ότι την είχαν καταθέσει μισή ώρα πριν από τη λήξη και πολύς κόσμος έχει φύγει, οι εναπομείναντες φωφικοί αποχώρησαν, έμειναν καμιά εξηνταριά στελέχη που ψήφισαν την πρόταση Ανδρουλάκη και γενικώς έγιναν... μια ωραία ατμόσφαιρα.

Μπορεί ο Ανδρουλάκης με την ομάδα του να αλλάξει τα συμφωνημένα στο ηγετικό επίπεδο της ΔΗΣΥ; Νομίζουμε πως όχι. Ούτε στο ΠΑΣΟΚ μπορεί ν' αλλάξει τα πράγματα, γιατί η Φώφη με τον Σκανδαλίδη και τον Λαλιώτη κρατάνε τη σφραγίδα, ενώ έχουν στο πλευρό τους τη συντριπτική πλειοψηφία των βουλευτών. Ο Ανδρουλάκης, όμως, φώναξε «παρών» και στην προσπάθειά του να επανέλθει στα εσωτερικά πολιτικά πράγματα μπορεί να τραβήξει στα άκρα το φραξιονιστικό παιχνίδι (από φοιτητής έχει πάρει ντοκτορά σ' αυτό) και να κάνει πολιτική ζημιά σ' ένα ΠΑΣΟΚ που δεν περνάει δα και περίοδο άνθισης (να σταθεροποιηθεί σ' ένα ποσοστό που θα τείνει προς το 10% προσπαθεί).

Αυτόν τον κίνδυνο συνειδητοποίησε η ηγετική ομάδα και επιδιώκει να ξεκαθαρίσει την κατάσταση με χειρουργική επέμβαση, πριν η πληγή κακοφορμίσει. Η Φώφη αποφάσισε τη διεξαγωγή έκτακτου συνέδριου και «σουτάρισε» τον Ξεκαλάκη από τη θέση του γραμματέα. Θα συγκροτηθεί Κεντρική Οργανωτική Επιτροπή Συνεδρίου (ΚΟΕΣ), που θα έχει την ευθύνη για την οργάνωση του συνέδριου, ενώ θα έχει δική της γραμματεία και συντονιστή. Οι αρμοδιότητες του πολιτικού συμβούλιου θα ασκούνται από τη γραμματεία της ΚΟΕΣ και τα καθήκοντα του γραμματέα θα ασκούνται από τον συντονιστή της ΚΟΕΣ.

Η πλάκα είναι πως τις αποφάσεις «της» η Γεννηματά τις ανακοίνωσε μιλώντας στην κοινοβουλευτική ομάδα της ΔΗΣΥ (που δεν είναι όργανο του ΠΑΣΟΚ)! Εκεί ξεκαθάρισε πως το συνέδριο της ΔΗΣΥ θα διεξαχθεί κανονικά στα τέλη Ιούνη, ενώ διαφάνηκε πως το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ θα γίνει μετά (μάλλον το φθινόπωρο) και «θα διαμορφώσει την πρόταση του ΠΑΣΟΚ για τον ΟΔΙΚΟ ΧΑΡΤΗ, για τα επόμενα βήματα προς τον ενιαίο φορέα της Δημοκρατικής Προοδευτικής Παράταξης», όπως είπε η Φώφη στην ομιλία της. Τώρα, ο Ανδρουλάκης με την παρέα του ή θα καθήσουν στ' αυγά τους ή θα τραβήξουν για διάσπαση. Το μόνο σίγουρο είναι ότι δε θα πλήξουμε.

Αιφνιδιαστικές εκλογές με φόντο το BREXIT

Δυο βδομάδες μετά από την ενεργοποίηση του άρθρου 50 για την εκκίνηση των διαπραγματεύσεων για το BREXIT, η βρετανίδα πρωθυπουργός Τερίζα Μέι ανακοίνωσε αιφνιδιαστικά τη διεξαγωγή εκλογών για τις 8 Ιούνη. Θεωρητικά, με τον τρόπο αυτό η Μέι επιδιώκει την ισχυροποίησή της στο εσωτερικό ενόψει των δύσκολων διαπραγματεύσεων για την αποχώρηση της Βρετανίας από την ΕΕ ή το πέρασμα της «καυτής πατάτας» σε κάποιον άλλο. Ομως, με τη δημοτικότητά της στα ύψη, σύμφωνα με την τελευταία δημοσκόπηση της Opinium για τον Obvserver, που δείχνει τους Τόρηδες να προηγούνται των Εργατικών κατά 19 ποσοστιαίες μονάδες (από 9 που ήταν πριν την κήρυξη εκλογών) και να προσδοκούν ένα 45% στις προσεχείς εκλογές, το πιθανότερο είναι η επανεκλογή της Μέι στον πρωθυπουργικό θώκο. Η μεγάλη ήττα που υπέστη το Εργατικό Κόμμα στο επί 83 συναπτά έτη προπύργιό του, την εκλογική περιφέρεια Copeland, στις επαναληπτικές εκλογές που έγιναν τον περασμένο Φλεβάρη, λόγω της παραίτησης του βουλευτή των Εργατικών Τζέιμι Ριντ (ο οποίος προτίμησε να ξαναγίνει στέλεχος καπιταλιστικής επιχείρησης), με τους Τόρηδες να κερδίζουν την έδρα, είναι ενδεικτική του κλίματος που υπάρχει αυτή τη στιγμή στη Βρετανία. Μπορεί η περιφέρεια αυτή να είναι πολύ μικρή (μόλις 30.000 περίπου οι ψηφοφόροι της), μπορεί η αποχή να έφτασε στο 49%, το γεγονός όμως ότι ο εργατικός υποψήφιος που διαδέχτηκε τον Ριντ έχασε από τον συντηρητικό, ήταν πρωτοφανές, αφού για πρώτη φορά μετά από 35 χρόνια το κυβερνών κόμμα κερδίζει την αντιπολίτευση σε επαναληπτικές εκλογές.

Η δημοσκόπηση του Observer έδειξε δραματική πτώση και του αντι-ΕΕ κόμματος της «ανεξαρτησίας» (UKIP), του οποίου ηγούνταν ο Νάιτζελ Φάρατζ, ο οποίος παραιτήθηκε μετά το δημοψήφισμα για να «ξαναβρεί τη ζωή του». Το UKIP έπεσε από το 14% στο 9% μέσα σε μία εβδομάδα! Ξεχωριστή ανάλυση που έκανε η Opinium έδειξε ότι μόνο το 53% αυτών που τον Φλεβάρη έλεγαν ότι θα το ψηφίσουν θα το κάνουν και στις 8 Ιούνη, ενώ ένα 30% δήλωσε ότι θα ψηφίσει τους Τόρηδες.

Η αναμενόμενη επανεκλογή της Μέι, που φαίνεται ότι είναι η καλύτερη για να διαχειριστεί την «καυτή πατάτα» του BREXIT, δεν αλλάζει καθόλου τα δεδομένα στο σκληρό παζάρι που θα γίνει τους επόμενους μήνες. Οι καπιταλιστές φρόντισαν ξανά να στείλουν μήνυμα με ανακοίνωση που μεταξύ άλλων αναφέρει: *«Ενώ οι διαπραγματεύσεις με την ΕΕ είναι καθοδόν, οι επιχειρήσεις είναι ξεκάθαρες σχετικά με τους σοβαρούς κινδύνους της αποτυχίας να εξασφαλιστεί μια συμφωνία που θα μας οδηγήσει σε υποχώρηση στους κανόνες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου. Είναι ζωτικό οι διαπραγματευτές να εξασφαλίσουν από νωρίς νίκες και όλα τα κόμματα θα έπρεπε να δεσμευτούν για να εξασφαλίσουν ότι οι επιχειρήσεις μπορούν να συνεχίσουν να εμπορεύονται εύκολα με τους γείτονές μας στην ΕΕ, ενώ θα αναζητούν νέες ευκαιρίες ανά τον κόσμο. Οποιος σχηματίσει την επόμενη κυβέρνηση θα πρέπει να αναζητήσει την οικοδόμηση καλύτερης δυνατής εταιρικής σχέσης μεταξύ επιχειρήσεων και κυβέρνησης, βασισμένης στην εμπιστοσύνη και το αμοιβαίο συμφέρον»* (http://www.cbi.org.uk/news/the-business-response-to-a-snap-general-election/).

Το μόνο που θα καταφέρει η Μέι είναι να δυσκολέψει τις φυγόκεντρες τάσεις (βλ. Σκωτία) και να αναβαπτιστεί μέσα από νωπή «λαϊκή εντολή», τίποτα περισσότερο.

Βενεζουέλα

Ιμπεριαλιστική παρέμβαση ή σάπισμα του ψευτοσοσιαλισμού;

Η απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου της χώρας να αντικαταστήσει το κοινοβούλιο (που ελέγχεται από την αντιπολίτευση) ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της οργής στη Βενεζουέλα, προκαλώντας κύμα αντικυβερνητικών διαδηλώσεων που κόστισαν τη ζωή σε πάνω από 20 άτομα, παρά το γεγονός ότι η απόφαση γρήγορα πάρθηκε πίσω. Τα παπαγαλάκια του Μαδούρο επαναλαμβάνουν μονότονα ότι οι πρωτοφανείς ταραχές οφείλονται σε «ιμπεριαλιστική παρέμβαση» που εκμεταλλεύεται τις «δυσκολίες της επανάστασης» για να ρίξει τον Μαδούρο και να επαναφέρει την «αντεπανάσταση».

Η αλήθεια είναι ότι, ανεξάρτητα από το ποιόν των κομμάτων της αντιπολίτευσης (που δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι είναι αμερικανόδουλη πέρα για πέρα), κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η υλική βάση για τις διαδηλώσεις που έχουν συγκλονίσει τη Βενεζουέλα δεν είναι οι «δυσκολίες της επανάστασης», αλλά η βαθιά καπιταλιστική κρίση που εδώ και τέσσερα περίπου χρόνια ταλανίζει τη χώρα και την έχει φέρει ένα χρόνο τώρα σε καθεστώς «έκτακτης ανάγκης».

Το έχουμε γράψει επανειλημμένα (βλ σειρά άρθρων τον Δεκέμβρη του 2007 με τίτλο «Ο χαρακτήρας της "μπολιβαριανής επανάστασης" του Τσάβες» στα: http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=6053&cat_id=20, http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5925&cat_id=20, http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5893&cat_id=20) ότι καμία επανάσταση και κανένας σοσιαλισμός δεν οικοδομήθηκε ποτέ στη Βενεζουέλα. Απλά, ο λαοπλάνος Τσάβες, εκμεταλλευόμενος την αύξηση των διεθνών τιμών του πετρελαίου, άσκησε μια ρεφορμιστική πολιτική, χωρίς όμως ταυτόχρονα να αμφισβητεί την καπιταλιστική ιδιοκτησία, πέραν κάποιων απαλλοτριώσεων που έγιναν κυρίως σε εγκαταλελειμμένες επιχειρήσεις, πάντα με εκατό τοις εκατό αποζημίωση των ιδιοκτητών τους.

Οταν τα καμπανάκια της οικονομικής κρίσης ήχησαν πάνω από το Καράκας, ο διάδοχος του Τσάβες, Μαδούρο, προσπάθησε να διαχειριστεί την κρίση με αλλαγές στη νομισματική πολιτική. Ετσι, από τον Φλεβάρη του 2015, ο Μαδούρο εισήγαγε νέο σύστημα με τρεις συναλλαγματικές ισοτιμίες: μία για τα τρόφιμα και φάρμακα με 6.3 μπολίβαρ ανά δολάριο (η οποία αργότερα έγινε 10 μπολίβαρ το δολάριο), μία για προϊόντα πολυτελείας και για την αγορά συναλλάγματος από πολίτες που θέλουν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό με ισοτιμία 12 μπολίβαρ ανά δολάριο και μία με ισοτιμία βάσει της προσφοράς και ζήτησης στην αγορά νομισμάτων (η οποία αργότερα έφτασε στα 370). Θεωρούσε έτσι ότι θα μπορούσε να ελέγξει τις τιμές των εισαγόμενων τροφίμων και φαρμάκων (των πιο κρίσιμων δηλαδή εμπορευμάτων που επηρεάζουν τη ζωή της φτωχολογιάς) και να τις διατηρήσει χαμηλές, αφού η συναλλαγματική ισοτιμία μπολίβαρ-δολαρίου ήταν σχετικά χαμηλή (μόλις 6.3 μπολίβαρ ανά δολάριο αντί των εκατοντάδων που ήταν στη μαύρη αγορά).

Το πρόβλημα είναι ότι όταν δεν έχεις ιδέα ότι οι οικονομικοί νόμοι λειτουργούν αυτόνομα και ανεξάρτητα από τις προθέσεις σου (όπως και οι φυσικοί νόμοι), την πατάς. Ετσι την πάτησε και ο Μαδούρο που είδε τον πληθωρισμό να εκτινάσσεται σε απίστευτα επίπεδα ρεκόρ, αφού από τη στιγμή που τα μέσα παραγωγής εξακολουθούν να αποτελούν ατομική ιδιοκτησία και το εμπόριο με το εξωτερικό γίνεται και από τους ιδιώτες καπιταλιστές, ο κάθε καπιταλιστής θα κάνει αυτό που λέει η τσέπη του και όχι αυτό που υποτίθεται ότι θα έπρεπε να κάνει για το «κοινό καλό» (το οποίο δεν υπάρχει στην πραγματικότητα, σε μία ταξικά διαιρεμένη κοινωνία).

Ετσι, με την πτώση των διεθνών τιμών του πετρελαίου, το κράτος (που πούλαγε το πετρέλαιο και έπαιρνε δολάρια) έπαιρνε πλέον λιγότερα δολάρια στα χέρια του για την ίδια ποσότητα πετρελαίου. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μειωθούν τα συναλλαγματικά αποθέματα του κράτους σε δολάρια. Σε μία οικονομία που εξαρτάται κατά πολύ από τις εισαγωγές προϊόντων, όπως η οικονομία της Βενεζουέλας (που ποτέ δεν οικοδόμησε βαριά βιομηχανία), η έλλειψη δολαρίων σημαίνει περισσότερες δυσκολίες στις εισαγωγές, αφού οι εισαγωγές δε γίνονται στο τοπικό νόμισμα αλλά σε δολάρια. Οσοι εισαγωγείς τροφίμων και φαρμάκων είχαν διασυνδέσεις στον κρατικό μηχανισμό μπορούσαν να προμηθευτούν από το κράτος φτηνά δολάρια (στην ισοτιμία 10 προς 1). Οσοι όμως δεν είχαν θα έπρεπε να προμηθευτούν δολάρια από τη μαύρη αγορά (σε ισοτιμία που έφτασε τα 2.752 προς 1), μετακυλώντας αναγκαστικά αυτό το κόστος στις τιμές των εισαγόμενων προϊόντων.

Από τη στιγμή που τα δολάρια που είχε το κράτος λιγόστεψαν (λόγω της μείωσης των τιμών του πετρελαίου, όπως αναφέραμε παραπάνω), οι εισαγωγείς που θα μπορούσαν να προμηθευτούν φτηνά δολάρια γίνονταν όλο και πιο λίγοι. Πρώτες σ' αυτό το παζάρι ήταν οι μεγάλες ξένες καπιταλιστικές μονοπωλιακές επιχειρήσεις που, όπως αποκάλυψε κάποια στιγμή στην παραζάλη του ο ίδιος ο Μαδούρο (βλ. φιλοτσαβικό πρακτορείο Venezuelanalysis, http://venezuelanalysis.com/news/12081), έλαβαν μεγάλες ποσότητες δολαρίων από το κράτος σαν αντάλλαγμα για να μην εγκαταλείψουν τη χώρα και να συνεχίσουν να παράγουν στη Βενεζουέλα. Ομως οι εταιρίες αυτές ήταν αχάριστες (γι' αυτό και προκάλεσαν το παράπονο του Μαδούρο). Αφού έκαναν την κονόμα τους κερδοσκοπώντας με τη γενική αύξηση των τιμών, πολλές από αυτές «την έκαναν» για το εξωτερικό, όπως η χαρτοποιία Kimberly Clark, η οποία αιφνιδιαστικά έκλεισε το εργοστάσιό της στη χώρα τον περσινό Ιούλη απολύοντας γύρω στους 1.000 εργάτες.

Η έλλειψη δολαρίων είχε ως συνέπεια τις ελλείψεις εισαγόμενων προϊόντων πλατιάς κατανάλωσης. Ακόμα χειρότερα ήταν τα πράγματα για τη ντόπια βιομηχανία, αφού οι μηχανές (οι οποίες είναι από το εξωτερικό, αφού η Βενεζουέλα δε διαθέτει βιομηχανία παραγωγής μηχανών - μέσων παραγωγής) για να λειτουργήσουν χρειάζονται ανταλλακτικά (πολλά από τα οποία είναι εισαγόμενα, εκτός κι αν υπάρχει δυνατότητα να κάνεις πατέντες για να τα αντικαταστήσεις). Η εκτίναξη του πληθωρισμού ήταν φυσική συνέπεια, όπως η καταιγίδα μετά από την πυκνή συννεφιά.

Πώς θα μπορούσε να διαλυθεί αυτός ο φαύλος κύκλος; Με το πέρασμα των μέσων παραγωγής στα χέρια της εργατικής τάξης, μέσω του κράτους της, το οποίο θα είχε το μονοπώλιο και του εξωτερικού εμπορίου. Αυτό προϋποθέτει την καταστροφή του παλιού κρατικού μηχανισμού και την οικοδόμηση ενός κράτους εντελώς διαφορετικού από το σημερινό: δικτατορίας πάνω στους πρώην καπιταλιστές που θέλουν να παλινορθώσουν τον καπιταλισμό και πλέριας δημοκρατίας για τους πρώην καταπιεζόμενους (εργάτες, αγρότες, λοιπά μικροαστικά μεσοστρώματα), με τελικό στόχο τη διεύθυνση της οικονομίας απ' αυτούς. Οικοδομώντας βαριά βιομηχανία (βιομηχανία παραγωγής μέσων παραγωγής) και πετώντας ταυτόχρονα έξω όλες τις πολυεθνικές που ξεζουμίζουν τη χώρα (όχι ορισμένες, για τα μάτια του κόσμου). Ακόμα κι αν αυτό δεν μπορούσε να γίνει αμέσως, θα ήταν κάτι που δε θα παραπεμπόταν στο αβέβαιο μέλλον, αλλά θα πραγματοποιούνταν βραχυπρόθεσμα.

Δεν λέμε ότι όλα αυτά είναι εύκολα και εξασφαλισμένα. Αυτό απαιτεί επαναστατική αλλαγή (όχι στα λόγια, με «απαλλοτρίωση» χρεοκοπημένων επιχειρήσεων), σκληρή σύγκρουση με την κεφαλαιοκρατία (ντόπια και ξένη) και ένα επαναστατικό επιτελείο δοκιμασμένο μέσα στη φωτιά, που να εμπνέει εμπιστοσύνη στις πλατιές λαϊκές μάζες. Καμία σχέση με τον Μαδούρο που τώρα προσπαθεί να εμποδίσει το ξέσπασμα μιας γενικευμένης εξέγερσης. Γι' αυτό και οι Αρχές εξέδωσαν ένταλμα σύλληψης ομάδας στρατιωτών που σκότωσαν έναν 32χρονο διαδηλωτή στις 13 Απρίλη. Αμφίβολο είναι, όμως, αν αυτά τα τερτίπια θα κατορθώσουν να κατασιγάσουν τη λαϊκή οργή.

Πολεμικά παιχνίδια με φόντο την

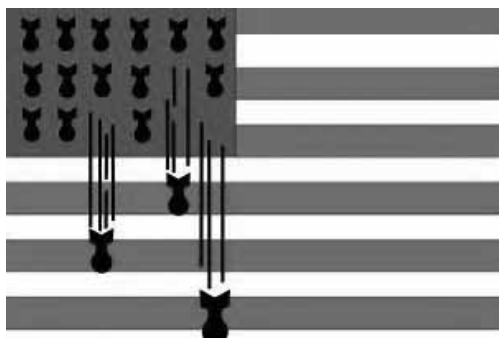

Τρίζει τα δόντια της η κυβέρνηση Τραμπ με κάθε ευκαιρία! Από τον περασμένο Φλεβάρη που διεξήγαγε την επιχείρηση «αρετή» κατά της Υεμένης, σκοτώνοντας 14 άτομα (μεταξύ των οποίων και εφτά παιδάκια ηλικίας μεταξύ τριών και δεκατριών χρόνων) και χάνοντας έναν πεζοναύτη, η κυβέρνηση Τραμπ προσπαθεί με επίδειξη δύναμης να κρύψει τη γύμνια της και τις απανωτές γκάφες του πρωταγωνιστή της (που έφτασε να χάσει ακόμα και τη μάχη για την κατάργηση του Obamacare, που ήταν το βασικό προπαγανδιστικό χαρτί του προεκλογικά).

Το πρόσφατο χτύπημα με χημικά κατά αμάχων στη Συρία αποτέλεσε πρώτης τάξης δικαιολογία για να εκτοξεύσουν οι ΗΠΑ μερικούς πυραύλους Τόμαχοκ κατά εγκαταστάσεων του συριακού στρατού. Στη συνέχεια, ο Τραμπ διέταξε να ριφθεί στο Αφγανιστάν η «μητέρα όλων των βομβών» (η πιο ισχυρή συμβατική βόμβα που διαθέτει το αμερικάνικο οπλοστάσιο, βάρους 9.5 τόνων

Μαζική απεργία πείνας παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων στα σιωνιστικά κάτεργα

Περισσότεροι από 1.500 παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι ξεκίνησαν τη Δευτέρα 17 Απρίλη απεργία πείνας διαρκείας, με πρωτοβουλία του φυλακισμένου ηγετικού στελέχους της Φάταχ, Μαρουάν Μπαργούθι. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές η απεργία πείνας διανύει την 9η μέρα της και ήδη αρκετοί απεργοί πείνας έχουν μεταφερθεί στα νοσοκομεία των φυλακών όπου κρατούνται λόγω της επιδείνωσης της υγείας τους. Ανάμεσά τους είναι και ο Μπαργούθι που υποφέρει από χαμηλή πίεση και ζάχαρο λόγω της σωματικής εξάντλησης που έχει υποστεί από την απεργία πείνας, ενώ αρνείται τη χορήγηση φαρμακευτικής αγωγής από το ιατρικό προσωπικό του νοσοκομείου της φυλακής Αλ Ζαλάμ όπου κρατείται.

Σύμφωνα με το Γραφείο Τύπου της Επιτροπής για Ζητήματα των Παλαιστίνιων Κρατούμενων, δεκάδες δεσμοφύλακες της φυλακής Ναφχά επιτέθηκαν απρόκλητα εναντίον των απεργών πείνας ξυλοκοπώντας τους και πετώντας δακρυγόνα μέσα στις πτέρυγες όπου βρίσκονται φυλακισμένοι, γεγονός που προκάλεσε την οργή των υπόλοιπων παλαιστίνιων κρατούμενων, που δε συμμετέχουν στην απεργία πείνας, οι οποίοι δήλωσαν μέσω των δικηγόρων τους ότι θα προχωρήσουν σε κινητοποιήσεις αλληλεγγύης στην απεργία πείνας μέσα στη φυλακή.

Παράλληλα, ο λιβανέζος κομμουνιστής Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά ξεκίνησε τη Δευτέρα 24 Απρίλη τριήμερη απεργία πείνας αλληλεγγύης στον αγώνα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων από τη γαλλική φυλακή Λαμενζάν όπου κρατείται. Στην απεργία πείνας συμμετέχουν μαροκινοί, αλγερινοί, τυνήσιοι και βάσκοι πολιτικοί κρατούμενοι.

Η Εθνική Επιτροπή Υποστήριξης των Απεργών Πείνας Παλαιστίνιων Πολιτικών Κρατούμενων κάλεσε σε γενική απεργία την Πέμπτη 27 Απρίλη, ενώ η Φατάχ κήρυξε την Παρασκευή 28 Απρίλη, «Μέρα Οργής» και κάλεσε σε διαδηλώσεις και συγκρούσεις με τον ισραηλινό στρατό σε ένδειξη αλληλεγγύης του παλαιστινιακού λαού στην απεργία πείνας.

Το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης αρχικά δήλωσε ότι δε θα συμμετάσχει, επειδή η Φάταχ δεν επεδίωξε συνεννόηση μεταξύ όλων των οργανώσεων για την από κοινού οργάνωση της απεργίας πείνας, απόφαση που τελικά ακύρωσε μπαίνοντας μαζικά στην απεργία.

Τα αιτήματα της απεργίας πείνας είναι: μόνιμη και σταθερή επικοινωνία των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων με τους συγγενείς τους, αύξηση των επισκεπτηρίων για τους συγγενείς και επέκτασή τους και σε συγγενείς δεύτερου βαθμού, καλύτερη υγειονομική περίθαλψη και κλείσιμο του νοσοκομείου της φυλακής Ράμλα, που μόνο σαν κολαστήριο μπορεί να χαρακτηριστεί, βελτίωση των συνθηκών μεταφοράς και διαβίωσης των κρατούμενων, κατάργηση της απομόνωσης και της διοικητικής κράτησης, πρόσβαση των κρατούμενων στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση κ.ά.

Ανάμεσα στους απεργούς πείνας είναι και εφτά παλαιστίνιοι κρατούμενοι που πάσχουν από σοβαρές ασθένειες. Αυτοί ήταν και οι πρώτοι που μπήκαν στο στόχαστρο της καταστολής. Οι δεσμοφύλακες τους αφαίρεσαν όλα τους τα υπάρχοντα, αφήνοντάς τους μόνο τρεις κουβέρτες, ένα ζευγάρι εσώρουχα, μια πετσέτα και μια οδοντόβουρτσα, που θα πρέπει να τα μοιράζονται και οι εφτά! Οι εφτά κρατούμενοι δήλωσαν ότι θα σταματήσουν να λαμβάνουν τη φαρμακευτική αγωγή τους, αν οι σιωνιστές αποπειραθούν να τους υποβάλουν σε υποχρεωτική σίτιση.

Οι διοικήσεις των ισραηλινών φυλακών τιμωρούν τους απεργούς πείνας απαγορεύοντάς τους να έρθουν σε επαφή με τους δικηγόρους ή τους συγγενείς τους, ενώ τους μεταφέρουν από φυλακή σε φυλακή προκειμένου να τους απομονώσουν από τους κρατούμενους που δεν συμμετέχουν στην απεργία πείνας. Οι σιωνιστές έχουν πετάξει στην απομόνωση τα καθοδηγητικά στελέχη του αγώνα. Ανάμεσά τους είναι ο Μπαργούθι, ο Γιουνίς, ο Καμίλ Αμπού Χανίς, ηγετικό στέλεχους του ΛΜΑΠ, ο Ανάς Ζαραντά και ο Ουαντί Ζαουντά. Με αυτή την κίνηση στοχεύουν να αποκόψουν τον μεγάλο όγκο των απεργών πείνας από την οργανωτική τους ηγεσία.

Εντωμεταξύ, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης του Ισραήλ, Γκιλάντ Ερντάν, διέταξε το στήσιμο πρόχειρου στρατιωτικού νοσοκομείου στη φυλακή Κτζιότ, που θα αναλάβει την «περίθαλψη» των απεργών πείνας, ώστε να μην μεταφέρονται σε πολιτικά νοσοκομεία. Η κίνηση αυτή ενισχύει την υποψία ότι οι σιωνιστές σχεδιάζουν να προχωρήσουν σε αναγκαστική σίτιση των απεργών πείνας, όταν η κατάσταση της υγείας τους επιδεινωθεί, ενέργεια στην οποία αρνούνταν να συμπράξει το πολιτικό ιατρικό προσωπικό (για λόγους ιατρικής δεοντολογίας), μολονότι το Ανώτατο Δικαστήριο του Ισραήλ έχει κρίνει νόμιμη την υποχρεωτική σίτιση. Παράλληλα οι σιωνιστές εκκένωσαν πλήρως τη φυλακή Χανταρίμ μεταφέροντας στη φυλακή Κτζιότ όλους τους κρατούμενους, κίνηση που σύμφωνα με τον επικεφαλής της ΕΖΠΚ πιθανόν να οδηγήσει στην μετατροπή της Χανταρίμ σε νοσοκομείο για τους απεργούς πείνας.

Από τη μέρα έναρξης της απεργίας πείνας μέχρι σήμερα, ένα κύμα διαδηλώσεων του παλαιστινιακού λαού σαρώνει τη Γάζα και τη Δυτική Οχθη. Εκατοντάδες παλαιστίνιοι νεολαίοι που συμμετέχουν σ' αυτές συγκρούονται καθημερινά με τον ισραηλινό στρατό που δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει ακόμα και αληθινές σφαίρες προκειμένου να τις καταστείλει.

Οι σιωνιστές γνωρίζουν πως το μόνο όπλο που διαθέτουν ενάντια στην απεργία πείνας είναι η ωμή καταστολή. Οσο θα περνούν οι μέρες, η υγεία των απεργών πείνας θα επιδεινώνεται, ενώ η πίεση που θα ασκεί ο αγώνας τους στους σιωνιστές θα αυξάνεται κατακόρυφα με αποτέλεσμα την αύξηση της καταστολής χωρίς όμως αποτέλεσμα. Οι παλαιστίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι είναι αποφασισμένοι και ιδιαίτερα σκληραγωγημένοι, ενώ η ικανοποίηση των αιτημάτων τους αποτελεί μονόδρομο για τους σιωνιστές αν δεν θέλουν να βρεθούν μπροστά σε απρόβλεπτες καταστάσεις.

Πύρρειος νίκη του σουλτάνου Ερντογάν

Η μετατροπή του αστικού πολιτικού συστήματος από κοινοβουλευτικό σε προεδρικό (που θα γίνει πράξη από τις εκλογές του 2019 και ύστερα), μετά από την επικράτηση του «ναι» στο δημοψήφισμα της 16ης Απρίλη στην Τουρκία, θεωρήθηκε από αρκετά διεθνή ΜΜΕ ως η με-

όξυνση των αντιθέσεων

και μήκους 10 μέτρων) και έστειλε ένα πυρηνικό υποβρύχιο με καμιά 150ριά πυραύλους Τόμαχοκ στην πλάτη του κοντά σε ένα λιμάνι της Βορείου Κορέας, η οποία απείλησε ότι αν χρειαστεί είναι ετοιμοπόλεμη.

Πέρα από την γύμνια της πολιτικής Τραμπ, η αύξηση της αμερικάνικης επιθετικότητας αντικατοπτρίζει την απάντηση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στη συνεχή πολιτική υποβάθμισή του στη διεθνή σκακιέρα. Η επιστροφή της Ρωσίας στη Μέση Ανατολή (με τον ενεργό ρόλο που έχει αναλάβει στον πόλεμο της Συρίας), οι συνεχείς αποτυχίες της αμερικάνικης πολιτικής όλα αυτά τα χρόνια (στο Αφγανιστάν, τον Λίβανο, το Ιράκ και τη Συρία) και η ενίσχυση της Κίνας τροφοδοτούν αυτή την επιθετικότητα και οδηγούν σε όξυνση των ανταγωνισμών των ιμπεριαλιστικών κρατών. Μπορεί τώρα να μην είναι σε θέση να αναμετρηθούν στρατιωτικά μεταξύ τους, όμως κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει τι θα γίνει στο μέλλον, σε μια εποχή που ο καπιταλισμός σαπίζει μέσα στην κρίση του.

γαλύτερη συνταγματική αλλαγή μετά από αυτήν που επέφερε ο Μουσταφά Κεμάλ το 1923, κατά την οποία το τούρκικο κράτος μεταμορφώθηκε ριζικά από ένα ισλαμικό κράτος φεουδαρχικού τύπου σε ένα αστικό κράτος στα πρότυπα των δυτικών καπιταλιστικών κρατών (έστω και μισο-αποικιακό). Ομως, αυτή η σύγκριση είναι καθαρά φαινομενική. Γιατί το νεαρό τούρκικο αστικό κράτος που εγκαθίδρυσε ο Κεμάλ στις αρχές του εικοστού αιώνα προέκυψε από ένα αστικό εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι δεν ξέφυγε τελικά από τα ασφυκτικά όρια της αστικής κυριαρχίας και της ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης, σε αντίθεση με τις μεγαλοστομίες του Κεμάλ.

Ποια είναι η κατάσταση σήμερα στην Τουρκία, ακόμα και μετά από την οριακή και πύρρειο νίκη του Ερντογάν (με 51.4%) στο δημοψήφισμα, που του δίνει ακόμα πιο αυξημένες εκτελεστικές και πολιτικές εξουσίες (διορισμό των πέντε από τους δεκατρείς δικαστές του Ανώτατου Δικαστηρίου, διακυβέρνηση μέσω προεδρικών διαταγμάτων παρακάμπτοντας το κοινοβούλιο, δυνατότητα διάλυσης της Βουλής και προκήρυξης εκλογών, δυνατότητα απόλυσης κρατικών αξιωματούχων χωρίς την ανάγκη έγκρισης της Βουλής, δυνατότητα να παραμείνει στην εξουσία για άλλα δώδεκα χρόνια ακόμα κτλ);

Ο Ερντογάν βγήκε νικητής στο δημοψήφισμα, έχοντας όμως καταγράψει αρκετά μικρότερο ποσοστό από αυτό που είχε κερδίσει στο προηγούμενο δημοψήφισμα για συνταγματική αναθεώρηση, το Σεπτέμβρη του 2010 (58%). Οι τρεις μεγαλύτερες πόλεις της Τουρκίας (Ιστανμπούλ, Αγκυρα και Σμύρνη) υπερψήφισαν το «όχι». Συγκρίνοντας το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος σε αυτές τις τρεις πόλεις με το αποτέλεσμα των πιο πρόσφατων βουλευτικών εκλογών, του Νοέμβρη του 2015 (επαναληπτικών εκλογών, στις οποίες κέρδισε το κόμμα του Ερντογάν, μετά από ένα πεντάμηνο πολιτικής κρίσης στη χώρα), φαίνεται καθαρά η φθορά της εξουσίας του ΑΚΡ. Στην Ιστανμπούλ, το κόμμα του Ερντογάν είχε κερδίσει το 48.72% και μαζί με το εθνικιστικό ΜΗΡ (που υποστήριξε το «ναι» στο δημοψήφισμα) απέσπασε συνολικά το 57.31% των ψήφων. Τώρα, το «ναι» κέρδισε μόλις το 48.7%. Στην Αγκυρα, όπου τα δύο παραπάνω κόμματα είχαν κερδίσει το 63%, τώρα το «ναι» δεν κατόρθωσε να αποσπάσει πάνω από το 49%, ενώ στην Σμύρνη το «ναι» υπέστη πανωλεθρία, χάνοντας γύρω στις έντεκα ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με τις ψήφους των δύο παραπάνω κομμάτων το Νοέμβρη του 2015 και μη μπορώντας να ξεπεράσει το 42.4%.

Οι καταγγελίες της αντιπολίτευσης για νοθεία μετά από την αποδοχή ως έγκυρων από την εκλογική επιτροπή ακόμα και των μη σφραγισμένων φακέλων, αλλά και η αμφισβήτηση της αξιοπιστίας των κανόνων διεξαγωγής του δημοψηφίσματος από τους διεθνείς παρατηρητές του ΟΟΣΑ (οι οποίοι δήλωσαν ότι το δημοψήφισμα δεν ευθυγραμμιζόταν με τα ευρωπαϊκά στάνταρντ), δημιουργούν ένα νέο πονοκέφαλο για τον σουλτάνο Ερντογάν, ο οποίος, παρά την εθνικιστική του δημαγωγία, δίνει και παραδίνει σημασία σε αυτά που λένε οι ιμπεριαλιστές και τα όργανά τους, μιας και διαχειρίζεται τα συμφέροντα της τουρκικής αστικής τάξης που κάθε άλλο παρά ανεξάρτητη είναι. Γι' αυτό και ο πρωθυπουργός Γιλντιρίμ εμφανίστηκε «συναινετικός» τις επόμενες μέρες, ζητώντας από την αντιπολίτευση συναίνεση στο μέγιστο βαθμό, για τη θέσπιση της νομοθεσίας που θα υλοποιήσει τις απαραίτητες τροπολογίες στην κατεύθυνση της συνταγματικής αναθεώρησης.

Με δεκάδες χιλιάδες φυλακισμένους (συνολικά γύρω στους 100.000 μαζί με τους διωκόμενους), με πάνω από 150.000 απολυμένους από το δημόσιο, στο πλαίσιο του πογκρόμ που εξαπολύθηκε μετά από το αποτυχημένο πραξικόπημα της 15ης Ιούλη του 2016, με το καθεστώς έκτακτης ανάγκης να παρατείνεται διαρκώς από τότε και έχοντας στην πλάτη του το πολιτικό κόστος της άγριας καταστολής του κινήματος της τουρκικής νεολαίας πριν από μερικά χρόνια, ο Ερντογάν στηρίζεται στις καθυστερημένες πολιτικά και οικονομικά λαϊκές μάζες των πιο καθυστερημένων οικονομικά περιοχών της Ανατολής. Ταυτόχρονα, έχει να αντιμετωπίσει την έκρυθμη κατάσταση που επικρατεί στα κουρδικά εδάφη, τα οποία βομβάρδισε ξανά (και μάλιστα σε απόσταση μερικών εκατοντάδων μέτρων από πυκνοκατοικημένες περιοχές), λίγες μέρες μετά από τη νίκη του στο δημοψήφισμα. Ολα αυτά είναι που καθιστούν αυτή τη νίκη πύρρειο.

στο ψαχνό

Για την κοινωνική απελευθέρωση

Αλλη μια Πρωτομαγιά θλίψης για την εργατική τάξη, σε όλο τον κόσμο. Η κατάσταση είναι απελπιστική, απ' όλες τις απόψεις. Η απελπισία, όμως, είναι ο χειρότερος σύμβουλος, γιατί οδηγεί στην αδράνεια και την παραίτηση. Τα λόγια του ποιητή πρέπει να οδηγήσουν τη σκέψη μας: «Κι αν είν' ο λάκκος σου πολύ βαθύς, χρέος με τα χέρια σου να σηκωθείς».

Στην Ελλάδα, εφτά χρόνια μετά την έναρξη των Μνημονίων, η εργατική τάξη και όλος ο εργαζόμενος λαός δε βιώνουν απλώς μια στερημένη ζωή μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα, αλλά βιώνουν τις χειρότερες όψεις της απόλυτης εξαθλίωσης. Εκμεταλλευόμενη την κρίση του συστήματός της, η κεφαλαιοκρατία προχώρησε σε μια στρατηγικού χαρακτήρα επίθεση, ολοκληρώνοντας την κινεζοποίηση των εργαζόμενων. Ο εργασιακός μεσαίωνας δεν είναι πια ένα σύνθημα. Είναι ζωντανή πραγματικότητα, στην οποία θέλουν να μας σπρώξουν όσο γίνεται πιο βαθιά, για να μη μπορούμε να βγούμε απ' αυτή και να περιοριζόμαστε σε μια μάχη οπισθοφυλακών, διεκδικώντας το ένα ή το άλλο επιμέρους αίτημα, χωρίς να μπορούμε ν' αλλάξουμε την κατάσταση.

Εφτά χρόνια μετά την έναρξη των Μνημονίων, φαίνεται καθαρά και η στενή συνάφεια που υπάρχει ανάμεσα στην καταστροφική πορεία της κρίσης, στη διαχείρισή της από τις δυνάμεις του κεφαλαίου και στην πολιτική διαχείριση από τα αστικά κοινοβουλευτικά κόμματα.

Οι «αντιμνημονιακοί» του 2010 μπήκαν σε συγκυβέρνηση με τους μνημονιακούς το 2011 και σε νέα συγκυβέρνηση το 2012, για να παραχωρήσουν τη θέση τους στους εναπομείναντες «συνεπείς αντιμνημονιακούς», που έφτιαξαν συγκυβέρνηση το 2015, για να συνεχίσουν την ίδια πολιτική. Μπορεί να ονειρεύτηκαν ότι θα τους επιτραπεί να κάνουν κάποια μικρομερεμέτια στη μνημονιακή πολιτική, που θα τους επέτρεπαν να συνεχίσουν αλώβητοι την πορεία τους στην εξουσία, όμως σ' ένα εξάμηνο είχαν απαλλαγεί από τις... αυταπάτες τους, είχαν ψηφίσει το τρίτο Μνημόνιο, συνέχισαν με εφαρμοστικούς νόμους να προσθέτουν καινούργια αντιλαϊκά μέτρα στις πλάτες του λαού (χωρίς να καταργήσουν ούτε ένα από τα μέτρα των προηγούμενων Μνημονίων) και σήμερα είναι έτοιμοι να ψηφίσουν το τέταρτο Μνημόνιο (με τη μορφή της παράτασης του τρίτου), με την -πρωτοφανή στα κοινοβουλευτικά χρονικά- προνομοθέτηση πρόσθετων αντιλαϊκών μέτρων για το 2019 και το 2020 (για το μετέπειτα διάστημα θα φροντίσει η επόμενη μνημονιακή συγκυβέρνηση).

Αυτή η σκυταλοδρομία των αστικών κυβερνήσεων δεν έγινε πραξικοπηματικά-δικτατορικά. Με την ψήφο του λαού έγινε. Μια ψήφο φορτωμένη με ελπίδες, πότε για ριζική αλλαγή της κατάστασης και πότε για «ένα-δυο πραγματάκια έστω». Οι ήττες στο πεδίο των ταξικών αγώνων, των χειραγωγημένων από την αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία έτσι που να μετατρέπονται σε ειρηνική-άσφαιρη διαμαρτυρία και να οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην ήττα, μετατράπηκαν σε θρησκευτική αφοσίωση στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό.

Οταν χάνουμε κατά κράτος σε διαδοχικές μάχες με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, στην πραγματικότητα «με κάτω τα χέρια», όταν χάνουμε ακόμη και τα στοιχειωδέστερα δικαιώματα, όταν μετά από δεκαετίες ξαναέχουμε εργατικές οικογένειες που δεν έχουν να φάνε, τότε οφείλουμε να αναγνωρίσουμε πως ο εχθρός μας νίκησε γιατί εμείς δεν ήμασταν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

Υπό άλλες περιστάσεις, αυτή η φωτογραφία δε θα έβγαινε ποτέ, γιατί συνιστά την απόλυτη ξεφτίλα για τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα προσωπικά. Τόσα και τόσα είχε πει ο ΣΥΡΙΖΑ ενάντια στο ξεπούλημα των 14 περιφερειακών αεροδρομίων. Οχι μόνο όσο βρισκόταν στην αντιπολίτευση, αλλά και κατά το πρώτο εξάμηνο της κυβερνητικής του θητείας. Δε θα έστηνε, λοιπόν, ο Τσίπρας φιέστα στο Μαξίμου, υποδεχόμενος τα στελέχη της Fraport και χαρακτηρίζοντας το ξεπούλημα «ένα σήμα και μια ψήφο εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία»! Το πολύ να ανέθετε σε κάποιον υπουργό να οργανώσει τη... σεμνή τελετή στο υπουργείο του, χωρίς μεγάλη δημοσιότητα (ο Πιτσιόρλας, για παράδειγμα, με μεγάλη ευχαρίστηση θα αναλάμβανε αυτό το καθήκον). Ούτε μπορεί να σταθεί η εξήγηση ότι ήθελε να στείλει μήνυμα στους «επενδυτές». Τα κοράκια του διεθνούς κεφαλαίου δεν παίρνουν μηνύματα από φιέστες, αλλά έχουν τη δική τους ενημέρωση, βάσει της οποίας καθορίζουν τις κινήσεις τους. Τον γερμανικό ιμπεριαλισμό θέλησε να γλείψει ο Τσίπρας, γι' αυτό και κάλεσε τη Fraport στο Μαξίμου. Εκανε αυτό που από καταβολής νεοελληνικού κράτους κάνουν όλες οι ξενόδουλες αστικές κυβερνήσεις. Εδειξε και στο συμβολικό επίπεδο την απόλυτη υποταγή του στο ιμπεριαλιστικό στάτους, όπως ακριβώς απαιτεί η μεταπραττική (κομπραδόρικη, όπως λέγαμε παλιά) ελληνική αστική τάξη. Και δεν παρευρισκόταν στη φιέστα και ο Σπίρτζης για να... κλάψει!

ΚΟΝΤΡΕΣ

Ορισμός σκανδάλου

«Ως προς το ζήτημα του Ελληνικού διευκρινίζουμε ότι όλες οι αποφάσεις - εγκύκλιοι του Αν. ΥΠΕΝ, Σωκράτη Φάμελλου, στηρίζονται σε τεκμηριώσεις και γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και δεν αντικρούονται σε κανένα σημείο». Τα παραπάνω αναφέρονται σε Δελτίο Τύπου που εξέδωσε ο Φάμελλος στις 19 Απρίλη. Για την ουσία αυτής της υπόθεσης έχουμε γράψει στην πρώτη φάση της και γράφουμε σ' αυτό το φύλλο τα καινούργια στοιχεία. Πρόκειται για ένα σκάνδαλο, καθώς κουρελιάζεται η ίδια η αστική νομιμότητα, προκειμένου να εξυπηρετηθεί το περιβαλλοντοκτόνο σχέδιο ενός καπιταλιστικού ομίλου που βλέπει την έκταση του πρώην αεροδρόμιου του Ελληνικού και του παραλιακού μετώπου του Αγίου Κοσμά σαν λεία για πλιάτσικο.

Ολες οι παρεμβάσεις που κάνουν οι Τσιπροκαμμένοι, με «εργαλείο» τον Φάμελλο, συντείνουν στο να δώσουν μια νομική ερμηνεία τέτοια που να βολεύει τις απαιτήσεις των καπιταλιστών. Στόχος δεν είναι να προσαρμοστεί το σχέδιο των καπιταλιστών στη νομιμότητα (όπως αυτή είναι διαμορφωμένη στο πλαίσιο του αντιδασικού νομικού οπλοστασίου), αλλά να κατασκευάσουν μια ερμηνεία της νομιμότητας τέτοια που θα βολεύει το σχέδιο των καπιταλιστών. Κι επειδή αυτό δεν είναι εύκολο, οι κινήσεις τους είναι καθαρά παράνομες. Αυτά που κάνει ο Φάμελλος, με τη συνεργασία «πρόθυμων» υπηρεσιακών παραγόντων, είναι ο ορισμός του σκανδάλου.

ΥΓ. Από την άποψη του κουρελιάσματος της νομιμότητας, προκειμένου να εξυπηρετηθούν συγκεκριμένα καπιταλιστικά συμφέροντα, το ίδιο όργιο συντελείται και με την υπόθεση του γηπέδου Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια, για το οποίο επίσης μπορείτε να διαβάσετε καινούργια στοιχεία σ' αυτό το φύλλο.

Μονταζιέρα

Μέρες ΥΕΝΕΔ θύμισαν τα δελτία ειδήσεων της ΕΡΤ την παραμονή και τη μέρα του Πάσχα. Μας έδειξαν τον Τσίπρα να πετάει έναν μπότη από το παράθυρο του παλιού δημαρχείου της Κέρκυρας, μας έδειξαν τη σύζυγο του Τσίπρα να πετάει τον δικό της μπότη (ε, να μην έχει κι αυτή το σχετικό βίντεο στα αναμνηστικά της;), είδαμε κι ακούσαμε τον Τσίπρα να κάνει την καθιερωμένη σε τέτοιες περιπτώσεις δήλωση που του είχε ετοιμάσει το επιτελείο του, αλλά δεν ακούσαμε τις μαζικές αποδοκιμασίες από τους συγκεντρωμένους, ούτε είδαμε μερικούς να πλησιάζουν και να του τα «λένε» από κοντά.

Σύμφωνα με τον προπαγανδιστικό μηχανισμό της κρατικής τηλεόρασης, είδηση είναι όταν πετάει έναν μπότη η σύζυγος του

Ιμπεριαλιστής

Το πρώτο σκέλος της τοποθέτησής του οδηγεί σε... αριστερά μονοπάτια: «Εγώ δεν είμαι ο Αλέξης Τσίπρας, δεν διαπραγματεύομαι 17 ώρες με ανθρώπους που με προσβάλλουν», δήλωσε ο Ζαν-Λικ Μελανσόν, απαντώντας σε μια ερώτηση που του τέθηκε στη διάρκεια εκδήλωσης που διοργάνωσε η εφημερίδα Le Parisien. Τα νέφη της... αριστεροσύνης διαλύθηκαν αμέσως, όταν ο Μελανσόν ολοκλήρωσε την απάντησή του, συμπληρώνοντας: «Εγώ εκπροσωπώ τη Γαλλία! Οι Γερμανοί δεν έχουν δει ποτέ απέναντί τους μια Γαλλία που να τους λέει όχι».

Το πρόβλημα του Τσίπρα είναι ότι εκπροσωπεί μια εξαρτημένη χώρα και δεν είχε διαπραγματευτική ισχύ. Ενώ ο Μελανσόν φιλοδοξεί να εκπροσωπήσει την ιμπεριαλιστική Γαλλία, που η δύναμή της βαραίνει στο παζάρι με τη Γερμανία. Ανεξάρτητα από το τι θα έκανε αν εκλεγόταν πρόεδρος (δε θα έκανε τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που κάνουν όλοι οι γάλλοι πρόεδροι), σημασία έχει η λογική του. Ο... ακροαριστερός Μελανσόν δεν αναφέρεται στο γαλλικό προλεταριάτο ή στο γαλλικό λαό. Αναφέρεται στη Γαλλία, δηλαδή στο ιμπεριαλιστικό μόρφωμα.

Τι εστί Μελανσόν; Τροτσκιστής στα νιάτα του, ακολούθησε τη γραμμή του «εισοδισμού» στο Σοσιαλιστικό Κόμμα. Ετσι, εκμεταλλευόμενος τα προσωπικά του χαρίσματα, κατάφερε να εκλεγεί γερουσιαστής και να γίνει υπουργός στην κυβέρνηση του Λιονέλ Ζοσπέν. Και πάνω στην τούρλα της... αντιπαγκοσμιοποίησης, θεώρησε ότι «ένα νέο κίνημα γεννιέται» και αυτό το κίνημα θα μπορούσε να γίνει όχημα για τις φιλοδοξίες του Μελανσόν, που δεν ήθελε να παραμείνει ένα άσημο μεσαίο στέλεχος του Σοσιαλιστικού Κόμματος, αλλά να γίνει πολιτική προσωπικότητα πρώτης γραμμής. Προσωπικά δεν τα κατάφερε και άσχημα μέχρι στιγμής (έχει εκλεγεί ευρωβουλευτής και τώρα έκανε ένα καλό σκορ στις προεδρικές εκλογές), αλλά τι σχέση έχει αυτός ο ιμπεριαλιστής πολιτικός τυχοδιώκτης με αυτό που εννοούμε με τον όρο Αριστερά;

πρωθυπουργού, όχι όμως όταν εκατοντάδες πολίτες αποδοκιμάζουν τον πρωθυπουργό.

Μαύρες γάτες

Τη μια μέρα, ο Ιερώνυμος εξέφρασε την αγάπη του και την πατρική συμπόνια του για τον Τσίπρα, που ως άλλος Χριστός φοράει ακάνθινο στεφάνι από διάφορα... βάτα. Αρκετοί έσπευσαν να πουν ότι στα «βάτα» ο Ιερώνυμος περιλάμβανε τον Φίλη, τον Μπαλαούρα και άλλους συριζαίους που προσπαθούν να χαλάσουν τις άγιες μπίζνες.

Την άλλη μέρα, δέχτηκε στην αρχιεπισκοπή τον υπουργό Καμμένο, ο οποίος πήγε για να ζητήσει την ευλογία του μεγαλοβδομαδιάτικα, αλλά και για να τον ενημερώσει... για τα εθνικά θέματα! Και με την ευκαιρία, διευκρίνισε ότι τα βάτα που ματώνουν τον Τσίπρα είναι «η τρόικα, ο Σόιμπλε, το ΔΝΤ και όλοι εκείνοι οι οποίοι δεν τον βοηθούν να ξεπεράσει τα προβλήματά του». Γατόνι ο επικεφαλής των ρασοφόρων, ξέρει να χτυπάει μια στο καρφί και μια στο πέταλο.

Κονόμες

Τα ελικόπτερα τύπου «Χιούι» σταμάτησαν να παράγονται το 1982. Η Ελλάδα, όμως, συνέχισε να δέχεται «δωρεές» από τον αμερικάνικο στρατό μέχρι το 1993. Τα σαπάκια του πολέμου του Βιετνάμ άρχισαν να δίνονται στις χώρες δορυφόρους με τον τρόπο που οι εταιρίες που πωλούν ινσουλίνη δίνουν δωρεάν τη συσκευή μέτρησης του σακχάρου. Παίρνεις το σαπάκι και για χρόνια πληρώνεις πανάκριβα τα ανταλλακτικά για τη συντήρησή του, που αλλιώς θα έπρεπε να πάνε για σκραπ. Χώρια τις προμήθειες οπλικών συστημάτων και πυρομαχικών που πέφτουν «στο γάμο του καραγκιόζη». Αν στο μεταξύ κάποιο από τα σαπάκια πέσει και στείλει στον τάφο μερικούς στρατιωτικούς, αυτοί βαφτίζονται ήρωες, θάβονται με κρατικομιλιταριστικές παράτες και αρχίζει η φιλολογία για την ανάγκη προμήθειας νέων ελικοπτέρων.

Γκέμπελς

Αυτό δεν ήταν κιτρινισμός, ήταν σκέτος γκεμπελισμός. Ο Σρόιτερ στον Alpha και ο Ευαγγελάτος στο Epsilon έπαιξαν απόσπασμα από αμερικάνικη ταινία, που έδειχνε ένα κοριτσάκι να βρίζει και να απειλεί τους Αμερικανούς, και το εμφάνισαν ως κρατική προπαγάνδα της Βόρειας Κορέας, εκφράζοντας τον... αποτροπιασμό τους που ο Κιμ Γιονγκ Ουν και οι επιτελείς του «έβαλαν μία αθώα γλυκιά φατσούλα η οποία με όλο αυτό τον τρόπο της απλότητας απαγγέλλει λόγια μίσους που είναι φοβερά για να τα βάζεις σε ένα παιδί»!

Δεν πρόκειται για γκάφα. Πρόκειται για καθαρό γκεμπελισμό. Ηξεραν πολύ καλά τι έπαιζαν και το έκαναν για να εξυπηρετήσουν την αμερικάνικη προπαγάνδα. Ισως να μην περίμεναν ότι θα πιαστούν στα πράσα και θα ακολουθήσει το κράξιμο της αρκούδας. Μπορεί, όμως, να το είχαν υπολογίσει και αυτό. Και να σκέφτηκαν όπως όλοι οι γκεμπελίσκοι: σημασία έχουν οι εντυπώσεις της στιγμής. Πόσοι από τους τηλεθεατές μας είναι παράλληλα και χρήστες του Διαδικτύου ή αναγνώστες εφημερίδων;

Τερατογένεση

Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει νεοφιλελεύθερους οικονομολόγους να λένε τη γνωστή αμερικανιά: «αντί να σου χαρίζω ένα ψάρι την ημέρα, εγώ θα σε δανείσω, να αγοράσεις δίχτυα και να πιάνεις μόνος σου πολλά ψάρια κάθε μέρα»; Τέτοιου τύπου αμερικανιές λένε κάθε φορά που θέλουν να κόψουν κοινωνικές παροχές. Και διαθέτουν μια τεράστια γκάμα.

Οι νεοφιλελεύθεροι οικονομολόγοι είναι συνήθως μορφωμένοι άνθρωποι, φινετσάτοι, που ξέρουν να καλύπτουν τον καπιταλιστικό κυνισμό τους πίσω από ευφυολογήματα. Το ίδιο και οι σοσιαλδημοκράτες που υπερασπίστηκαν τα δόγματα του νεοφιλελευθερισμού. Οταν, όμως, στη θέση ενός νεοφιλελεύθερου τοποθετείται ένας ακροδεξιός, γνωστός για τις ρατσιστικές, θρησκόληπτες και μιλιταριστικές απόψεις του (όπως κάθε ακροδεξιός), τότε προκύπτει τερατογένεση. Τότε προκύπτει το παράδειγμα του παππού που δίνει ένα κατοστάρικο στον εγγονό κι αυτός ο αχαΐρευτος το τρώει πίνοντας καφέ και παίζοντας τάβλι, ενώ αν πάρουμε με το ζόρι το κατοστάρικο από τον παππού και μ' αυτό δημιουργήσουμε μια θέση εργασίας, τότε ο αχαΐρευτος εγγονός θα κόψει το φραπέ και το τάβλι και θα στρώσει τον κώλο του στη δουλειά.

Απαρτχάιντ στη Μύκονο

Ασιάτες μετανάστες και έλληνες τσιγγάνοι συγκεντρώθηκαν με επιχείρηση «σκούπα» της αστυνομίας στη Μύκονο και είτε φυλακίστηκαν επειδή δεν είχαν χαρτιά είτε κρατήθηκαν για ώρες και μετά φορτώθηκαν στο πλοίο της γραμμής και διώχτηκαν από το νησί. Και καλά, για τους μετανάστες είχαν το πρόσχημα ότι δεν είχαν χαρτιά, οι τσιγγάνοι όμως, που είναι έλληνες πολίτες και έχουν το δικαίωμα να κυκλοφορούν ελεύθερα σε όλη τη χώρα; Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κατέκτησε και αυτή την πρωτιά. Εφάρμοσε ρατσιστικό απαρτχάιντ σ' ένα νησί, προκειμένου αυτό να παραδοθεί «καθαρό» στις τουριστικές μπίζνες.

ZOOM

Ιμπεριαλιστική εξάρτηση και κομπραδορισμός

Τα χουλιγκάνικα Μέσα μπορούμε να τα καταλάβουμε όταν πανηγυρίζουν στο γνωστό τους στιλ: «Στον Ιβάν το λιμάνι», «Πήρε το λιμάνι ο Σαββίδης». Μια ζωή δουλειά τους είναι να πουλάνε «σανό» στους οπαδούς, οι οποίοι έχουν αρχίσει να ονειρεύονται έναν ΠΑΟΚ μόνιμο πρωταθλητή Ελλάδας, αφού ο ιδιοκτήτης του «γαμεί και δέρνει» και γίνεται ισάξιος της Cosco παίρνοντας το λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Τα «σοβαρά» «Νέα», όμως; «Ο Ιβάν νίκησε στη ναυμαχία του Θερμαϊκού» ήταν ο τίτλος που συνόδευε το σχετικό «ρεπορτάζ» στο φύλλο της περασμένης Τρίτης, συναγωνιζόμενος επάξια τους τίτλους των χουλιγκάνικων Μέσων. Μπορούμε, όμως, να καταλάβουμε τα ορφανά του Ψυχάρη. Ο Σαββίδης κοιτάζει να μπει και στον τομέα των Μέσων Μαζικής Πληροφόρησης και φιλοδοξούν ότι μπορεί να είναι αυτός που θα τους εξασφαλίσει το παντεσπάνι τους.

Η ίδια η φερόμενη ως εταιρία του Σαββίδη, πάντως, υπήρξε ιδιαίτερα... σεμνή στην ανακοίνωση που εξέδωσε. «Αποδεχτήκαμε με τιμή την **πρόσκληση** του fund DIEP, ενός πανίσχυρου επενδυτικού ομίλου, **να συμμετάσχουμε** στην κοινοπραξία διεκδίκησης του ΟΛΘ» έγραψε, συμπληρώνοντας: «Αν και **συμμετέχουμε με μειοψηφικό ποσοστό**, αισθανόμαστε υπεύθυνοι για την υλοποίηση ενός εκ των μεγαλύτερων επενδυτικών προγραμμάτων στην Θεσσαλονίκη και τη χώρα». Μιλάμε για «φερόμενη ως εταιρία του Σαββίδη», γιατί πρόκειται για μια ΕΠΕ (Beltera Ltd.), με έδρα στη Λευκωσία, αγνώστων λοιπών στοιχείων (δεν αναφέρονται οι βασικοί της μέτοχοι, ο πρόεδρος, ο διευθύνων σύμβουλος, τα μέλη του ΔΣ, το βασικό διευθυντικό δυναμικό). Πρόκειται προφανώς για μια εταιρία σαν αυτές που στήνουν στην Κύπρο οι ρώσοι «ολιγάρχες», «μικρο-ολιγάρχες», έμποροι όπλων και λοιπών ευγενών δραστηριοτήτων. Δεν αμφιβάλλουμε ότι ο Σαββίδης θα εμφανιστεί ως εκπρόσωπός της, τα πραγματικά αφεντικά, όμως, δε θα τα μάθουμε.

Να τελειώνει το καλαμπούρι. Το πλειοψηφικό πακέτο του ΟΛΘ (το 67%) το πήραν αυτοί που «έπρεπε» να το πάρουν: δυο εταιρίες του γερμανογαλλικού άξονα. Η γερμανική DIEP (Deutsche Invest Equity Partners) και η γαλλική Terminal Link SAS. Η εταιρία του Σαββίδη μπήκε σαν τσόντα, για λόγους που θα εξηγήσουμε παρακάτω. Οσο κι αν ψάξαμε δεν μπορέσαμε να βρούμε τα ποσοστά συμμετοχής της καθεμιάς από τις τρεις εταιρίες στο κοινοπρακτικό σχήμα, αλλά όταν η Beltera Ltd. μιλάει για «μειοψηφική συμμετοχή», το ποσοστό της πρέπει να είναι κάτω από 20%. Αλλωστε, αυτή είναι η κλασική τακτική των μονοπωλίων, όταν παίρνουν ως «συνεταίρους» ντόπιους καπιταλιστές σε μια επένδυση που κάνουν σε κάποια εξαρτημένη χώρα. Για παράδειγμα, ο Ομιλος Κοπελούζου συμμετέχει στη Fraport Greece, που πήρε τα δεκατέσσερα περιφερειακά αεροδρόμια, με 26,6%, ενώ το τριπλάσιο ποσοστό (73,4%) έχει το γερμανικό μονοπώλιο Fraport AG.

Η DIEP είναι θυγατρική της Trans Connect Unternehmensberatungs und Beteiligungs AG (TCAG), ενός γερμανικού fund με έδρα το Μόναχο. Πρόκειται για ένα κλασικό μηχανισμό διαχείρισης χρηματιστικού κεφαλαίου, το οποίο επενδύεται σε διάφορα σημεία του πλανήτη, με την προσδοκία να αποδώσει το μέγιστο κέρδος.

Η Terminal Link SAS ανήκει κατά 51% στη γαλλική CMA CGM και κατά 49% στην κινέζικη China Merchants Holdings International και διαχειρίζεται δεκατέσσερις σταθμούς εμπορευματοκιβωτίων στην Απω Ανατολή, στη Βόρεια Ευρώπη, στη Μεσόγειο, τη Δυτική Αφρική και τη Βόρεια Αμερική. Η γαλλική CMA CGM είναι μια από τις κορυφαίες εταιρίες διακίνησης εμπορευματοκιβωτίων παγκόσμια, διαθέτοντας τον τρίτο στον κόσμο εμπορικό στόλο, με 449 πλοία. Κατέχει το 10,4% της αγοράς διακίνησης εμπορευματοκιβωτίων.

Εχουμε, δηλαδή, τη σύμπραξη μιας γερμανικής τράπεζας που διαχειρίζεται κεφάλαια γερμανών καπιταλιστών (όχι μόνο ραντιέρηδων) με μια γαλλική εταιρία-κολοσσό εξειδικευμένη στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών με κοντέινερ και στη διαχείριση λιμενικών τερματικών σταθμών. Οι Γάλλοι βάζουν κεφάλαιο και τεχνογνωσία και οι Γερμανοί βάζουν κεφάλαιο (αν και, όπως θα δούμε παρακάτω, εκείνο που κάνουν είναι να διαχειρίζονται κεφάλαια που εξασφαλίζουν από τις ντόπιες τράπεζες). Οπως αντιλαμβάνεστε, η κυπριακή ΕΠΕ του Σαββίδη δεν είναι «ούτε μια τρίχα από τ' απαυτά» του γερμανικού και του γαλλικού ομίλου. Τότε γιατί τον πήραν ως συνεταίρο, έστω και με μειοψηφικό ποσοστό;

Το νεοαποικιακό σύστημα της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης διαφέρει από το παλιό αποικιακό σύστημα. Επειδή η εξαγωγή κεφαλαίου γίνεται σε τυπικά ανεξάρτητες χώρες, πρέπει να δοθεί ένα μικρό μερίδιο και στη ντόπια αστική τάξη. Ποτέ αυτό το μερίδιο δεν είναι πλειοψηφικό και ποτέ οι ντόπιες εταιρίες δεν έχουν αποφασιστικό ρόλο, ακόμα και αν στελέχη τους διορίζονται σε ανώτατα διευθυντικά πόστα. Ο έλεγχος από τα «κεντρικά» των μονοπωλίων είναι σφιχτός και όλες οι στρατηγικού χαρακτήρα αποφάσεις παίρνονται εκεί. Οι ντόπιες εταιρίες και τα ντόπια διευθυντικά στελέχη διευκολύνουν την επένδυση, καθώς γνωρίζουν τη ντόπια αγορά, ξέρουν πώς θ' αντιμετωπίσουν τις γραφειοκρατικές διαδικασίες με τον κρατικό μηχανισμό, έχουν τις «άκρες» τους στο πολιτικό σύστημα, στα ντόπια ΜΜΕ, σε όλους τους πυλώνες άσκησης επιρροής.

Σ' αυτό συνίσταται ο κομπραδόρικος (μεταπρατικός) ρόλος της αστικής τάξης των εξαρτημένων χωρών. Πρόκειται για μια ανάλυση που αρκετοί θέλουν να ξεχαστεί, ξαναζεσταίνοντας τα παλιά τροτσκιστικά σκουπίδια περί «ελληνικού ιμπεριαλισμού». Ερχεται, όμως, η ζωή και κάνει θρύψαλα τις θεωρίες τους. Ο αποικισμός της Ελλάδας από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, με εργαλείο αποικισμού το χρέος, έτσι όπως εξελίσσεται με τις ιδιωτικοποιήσεις-ξεπουλήματα (μετά τα αεροδρόμια και τα λιμάνια θα ακολουθήσει η ΔΕΗ και έπεται συνέχεια), μας δίνει την εικόνα πανίσχυρων καπιταλιστικών μονοπωλίων που αρπάζουν «μπιρ παρά» τα «ασημικά» του ελληνικού κράτους, με την ελληνική αστική τάξη να περιορίζεται σε ρόλο μεσάζοντα, στον παραδοσιακό κομπραδόρικο ρόλο της.

Σε κάποιες περιπτώσεις, οι ντόπιοι μεσάζοντες-καπιταλιστές έχουν να προσφέρουν στα μονοπώλια των ιμπεριαλιστικών χωρών και κοινωνική επιρροή, την οποία εξασφαλίζουν είτε με την κατοχή ΜΜΕ είτε και με την κατοχή ποδοσφαιρικών ομάδων, που τους δίνει τη δυνατότητα να μετατρέπουν κομμάτια των πιο δυναμικών (και πιο ανεγκέφαλων) φιλάθλων τους σε «ιδιωτικούς στρατούς». Οι χουλιγκάνικοι πανηγυρισμοί από τα αθλητικά Μέσα για τον «Ιβάν» που «πήρε το λιμάνι» είναι προφανώς κατευθυνόμενοι ενώ η Beltera Ltd. στην ανακοίνωσή της αναφέρει με νόημα πως «αποδέχτηκε με τιμή την πρόσκληση» του γερμανικού fund για να διασφαλίσει «πως η Θεσσαλονίκη και η τοπική κοινωνία θα ωφεληθούν δραστικά από αυτή την μεγάλη επένδυση». Οποιος στραφεί ενάντια στο ξεπούλημα του ΟΛΘ θα είναι σαν να στρέφεται ενάντια στα συμφέροντα της Θεσσαλονίκης, στοργικός πατέρας της οποίας έχει αυτοαναγορευτεί ο Σαββίδης (και ο νοών νοείτω).

Το ΤΑΙΠΕΔ (δηλαδή η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ) φρόντισε ώστε ο ΟΛΘ να πάει στο γερμανογαλλικό κοινοπρακτικό σχήμα, χωρίς τον κίνδυνο να συμβεί κάποιο ατύχημα. Εκανε το διαγωνισμό σε δύο φάσεις. Στην πρώτη φάση, την υψηλότερη προσφορά έδωσε μια θυγατρική της Dubai Ports, ακολούθησαν οι Γαλλογερμανοί και τρίτη ήταν η προσφορά του φιλιππινέζικου σχήματος της ICTSI. Ακόμα κι αν θεωρήσουμε ότι το αραβικό και το φιλιππινέζικο σχήμα δεν ήταν αεριτζήδες που βοηθούσαν τους Γαλλογερμανούς να πάρουν τον ΟΛΘ (θεωρούμε ότι αυτό είναι το πιθανότερο), στη δεύτερη φάση η κοινοπραξία της DIEP και της Terminal Link είχε την πληροφόρηση που χρειαζόταν για να κάνει τη «σωστή» προσφορά και να έρθει πρώτη. Απαξ και οι Γαλλογερμανοί έβαλαν στο μάτι τον ΟΛΘ, δεν υπήρχε περίπτωση να τους πάρει άλλος τη δουλειά, όπως δεν υπήρχε περίπτωση να χάσει η Fraport τα περιφερειακά αεροδρόμια.

Το ΤΑΙΠΕΔ, σε μια προσπάθεια των Τσιπροκαμμένων να πείσουν ότι αυτοί δεν ξεπουλάνε αλλά πουλάνε ακριβά (τα έλεγε και ο Τσίπρας στον Χατζηνικολάου αυτά), ανακοίνωσε ότι το τίμημα των 231,9 εκατ. ευρώ είναι κατά 25 εκατ. ψηλότερο από την τρέχουσα χρηματιστηριακή αξία του 100% του ΟΛΘ. Και μόνο το γεγονός ότι καταφεύγουν στη χρηματιστηριακή αξία σε ένα καταρρακωμένο λόγω της κρίσης χρηματιστήριο, δείχνει ότι καταβάλλουν απεγνωσμένες προσπάθειες για να κουκουλώσουν το ξεπούλημα. Γιατί η χρηματιστηριακή αξία μόνο σε συνθήκες οικονομικής άνθισης θα μπορούσε να είναι ίση ή μεγαλύτερη από την πραγματική αξία.

Είναι αστείο και να το συζητάμε. Τα μονοπώλια δεν έρχονται για να βοηθήσουν την ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά για να αποκομίσουν το μέγιστο κέρδος. Και όρος για ν' αποκτήσουν το μέγιστο κέρδος είναι να βρεθούν σε καλύτερη θέση από τους ανταγωνιστές τους. Οταν έχουν πίσω τους την ισχύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (του γερμανογαλλικού άξονα εν προκειμένω), που μπορούν να επιβάλουν τη θέλησή τους στην υποτελή κυβέρνηση, τότε είναι βέβαιο ότι θα αποκτήσουν το

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Σκάνδαλο Ελληνικού

Ο Σ. Φάμελλος κουρελιάζει τη νομιμότητα, για να αποχαρακτηριστούν τα περιμετρικά δάση

«Θα τους ταράξουμε στη νομιμότητα» διακήρυσσαν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ όταν ανέλαβαν την εξουσία. «Είμαστε κάθε λέξη αυτού του Συντάγματος» έλεγε ο Τσίπρας, όταν για πρώτη φορά ανέβηκε στο βήμα της Βουλής ως πρωθυπουργός, για να διαβάσει προγραμματικές δηλώσεις. Τη στρατηγική του... ελικοειδούς δρόμου προς το... σοσιαλιστικό μετασχηματισμό ανέλυε ο... φιλόσοφος Μπαλτάς, όταν υπερασπιζόταν το νομοσχέδιο με το οποίο οι Τσιπροκαμμένοι υλοποίησαν το ξεπούλημα του Ελληνικού, όπως ακριβώς το είχαν σχεδιάσει οι Σαμαροβενιζέλοι. Ολοι δε οι συριζαίοι έσκιζαν τα ρούχα τους ότι η επένδυση (το πλιάτσικο για να ακριβολογούμε) θα γίνει με πλήρη σεβασμό στο περιβάλλον, έτσι που η Αττική να αποκτήσει έναν τεράστιο πνεύμονα πρασίνου.

Εκτοτε, δεν πετάχτηκε απλώς στα σκουπίδια η περιβαλλοντική ευαισθησία, αλλά κουρελιάζονται κατ' εξακολούθηση οι πιο στοιχειώδεις κανόνες της αστικής νομιμότητας, προκειμένου να συντελεστεί ένα περιβαλλοντικό έγκλημα. Οι πλιατσικολόγοι καπιταλιστές, στους οποίους ξεπουλήθηκε το Ελληνικό, απαιτούν τον αποχαρακτηρισμό των περιμετρικών δασών που υπάρχουν στην έκταση, προκειμένου να έχουν τα χέρια τους λυμένα για να τσιμεντώσουν τα πάντα, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να υπακούουν στις απαιτήσεις της δασικής νομοθεσίας. Και η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, με «καπετάνιο» τον αναπληρωτή υπουργό Περιβάλλοντος Σ. Φάμελλο, πραγματοποιεί το ένα νομικό πραξικόπημα μετά το άλλο, προκειμένου να ικανοποιήσει τις περιβαλλοντικούς απαιτήσεις τους.

Ο Σ. Φάμελλος, από την πρώτη στιγμή που κάθησε στο θώκο του αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος, γνώριζε ότι τα περιμετρικά δάση της έκτασης από το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού μέχρι τον Αγιο Κοσμά δεν μπορούν να αποχαρακτηριστούν με τη νόμιμη διαδικασία της Πράξης Χαρακτηρισμού, γιατί οι εκτάσεις που καλύπτονται με δασική βλάστηση, η οποία **δημιουργήθηκε στο παρελθόν είτε με φυσικά είτε με τεχνητά μέσα**, διέπονται από τους ειδικότερους όρους και περιορισμούς που θέτουν οι σχετικές διατάξεις του Ν. 998/79 και εν γένει της δασικής νομοθεσίας. Αυτή τη θέση υπερασπιζόταν και ο δασάρχης Πειραιά, σε έγγραφό του με τίτλο *«Αίτημα για έκδοση Πράξης Χαρακτηρισμού της έκτασης του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού και του παράκτιου μετώπου Αγίου Κοσμά»*, που έστειλε στις 21 Οκτώβρη του 2016 στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΑ).

Η ισχύουσα νομοθεσία (δασική και όχι μόνο), όμως, δεν μετράει μπροστά στα συμφέροντα των καπιταλιστών. Αφού αυτοί απαιτούν τον αποχαρακτηρισμό των περιμετρικών δασών, η θέλησή τους είναι «νόμος». Ετσι, προκειμένου να ανατραπεί η ισχύουσα δασική νομοθεσία, για να ανοίξει ο δρόμος του αποχαρακτηρισμού των περιμετρικών δασών, μέσω Πράξης Χαρακτηρισμού, ο Σ. Φάμελλος έβαλε μπροστά τη ΓΔΑΠΔΑ, προκειμένου να γίνει προσφυγή στο ΝΣΚ (Νομικό Συμβούλιο του Κράτους), με βασικό ερώτημα, στην ουσία, **αν οι Τεχνητές Δασικές Φυτείες εμπίπτουν στη δασική νομοθεσία**.

Η προσφυγή έγινε και το Γ' Τμήμα του ΝΣΚ, με πρόεδρο την αντιπρόεδρο του ΝΣΚ Β. Δούσκα, εξέδωσε την παράνομη Γνωμοδότηση 337/2016, με την οποία αποφαινόταν ότι οι εκτάσεις που έγιναν Τεχνητές Δασικές Φυτείες, είτε πριν είτε μετά τις 11.6.1975, βάσει φυτοτεχνικών μελετών, **δεν εμπίπτουν στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας**! Για τον παράνομο χαρακτήρα αυτής της Γνωμοδότησης γράψαμε στα άρθρα μας με τίτλο *«Έγκλημα κατά του περιβάλλοντος στο Ελληνικό: Ο Σ. Φάμελλος αποδέχτηκε τον αποχαρακτηρισμό των περιμετρικών δασών»* και *«Να μπει τέλος στο δασικό σκάνδαλο του Ελληνικού με ενορχηστρωτή τον Φλαμπουράρη»* (μπορείτε να ανατρέξετε σ' αυτά στην ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr).

Ο Σ. Φάμελλος αποδέχτηκε «μετά χαράς» αυτή τη Γνωμοδότηση και την

κοινοποίησε στον Δασάρχη Πειραιά, προκειμένου αυτός να κάνει την Πράξη Χαρακτηρισμού. Μετά χαράς, γιατί θεωρούσε ότι πλέον ο Δασάρχης είναι υποχρεωμένος να κάνει την Πράξη Χαρακτηρισμού και να αποφανθεί -με βάση τη Γνωμοδότηση 337, που με την αποδοχή της από τον υπουργό είχε καταστεί δημόσιο έγγραφο και η εφαρμογή του είναι υποχρεωτική- ότι τα περιμετρικά δάση δεν είναι δάση!

Η Γνωμοδότηση αυτή, όμως, είχε και μια «ουρίτσα». Αναφερόταν στις Τεχνητές Δασικές Φυτείες που έγιναν **με βάση φυτοτεχνικές μελέτες**. Επειδή, ακόμα και στο πλαίσιο του αντιδασικού οπλοστασίου που έπληξε τον βασικό δασικό νόμο 998/79, **οι Τεχνητές Δασικές Φυτείες θεωρούνται δάση και υπάγονται στη δασική νομοθεσία** και επειδή τα Δασαρχεία οφείλουν να υπερασπίζονται τον δασικό πλούτο της χώρας, ήταν επόμενο ο Δασάρχης Πειραιά να ζητήσει -με έγγραφό του στις 14 Φλεβάρη του 2017- από την εταιρία Ελληνικό ΑΕ τις φυτοτεχνικές μελέτες.

Στις 24 Φλεβάρη, σε άρθρο μας με τίτλο *«Σκάνδαλο Ελληνικού: Να σταματήσει ο Φάμελλος να επεμβαίνει στο Δασαρχείο Πειραιά»* καταλήγαμε: *«Εκτιμούμε ότι φυτοτεχνικές μελέτες δεν υπάρχουν και επομένως* ***η παράνομη Γνωμοδότηση 337 του Γ' Τμήματος του ΝΣΚ δεν έχει καμία νομική αξία****. Μ' άλλα λόγια,* ***ισχύει η διάταξη της δασικής νομοθεσίας****, ότι οι Τεχνητές Δασικές Φυτείες που δεν γίνονται για εμπόριο ειδικού τύπου ξυλείας (π.χ. λεύκας)* ***είναι δάση και υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας****. Κι επειδή δεν είμαστε αφελείς, εκτιμούμε ότι ο κυρ-Αλέκος του Μαξίμου, ο συντονιστής του σκανδάλου του Ελληνικού, θα δώσει εντολή στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος να βρει άλλο τρόπο για να κουρελιάσει τη νομιμότητα. Γι' αυτό και προειδοποιούμε τον Φάμελλο να σταματήσει τις παρεμβάσεις και ν' αφήσει το Δασαρχείο Πειραιά ανεπηρέαστο να εκδώσει την Πράξη Χαρακτηρισμού, όπως προβλέπει το άρθρο 14 του ν. 998/1979».*

Η φόρμουλα για νέο κουρέλιασμα της νομιμότητας βρέθηκε, αυτή τη φορά στο πρόσωπο της αντιπροέδρου του ΝΣΚ Β. Δούσκα. Ιδού η μεθόδευση.

Καθ' υπόδειξη του Φάμελλου, το Τμήμα Επιτρεπτών Επεμβάσεων της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος υπέβαλε στις 29 Μάρτη ερώτημα στην αντιπρόεδρο του ΝΣΚ Β. Δούσκα. Προς το παρόν, δε γνωρίζουμε το περιεχόμενο του ερωτήματος για να δούμε το σκεπτικό του. Ομως, υπογραμμίζουμε πως -όποιο και αν είναι αυτό το σκεπτικό- **η προσφυγή στην αντιπρόεδρο είναι παράνομη**.

Μπορεί η Γνωμοδότηση 337, που υλοποιούσε το πρώτο κουρέλιασμα της νομιμότητας, να μη βόλευε την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος και πρωτίστως τον κυρ-Αλέκο του Μαξίμου, που είναι «ο άνθρωπος των επενδυτών», όμως η προσφυγή στην αντιπρόεδρο του ΝΣΚ αποτελεί επίσης κουρέλιασμα της νομιμότητας (το δεύτερο στη σειρά), γιατί σύμφωνα με το νόμο 3086/2002 (άρθρο 6, παρ. 5), μόνο ο πρόεδρος του ΝΣΚ έχει το δικαίωμα να κρίνει, μιλώντας γενικά, αν μια Γνωμοδότηση Τμήματος του ΝΣΚ χρειάζεται περαιτέρω διευκρινίσεις. Αν κρίνει έτσι, τότε **παραπέμπει την υπόθεση στην Ολομέλεια** του ΝΣΚ και **δεν ανατρέπει τη Γνωμοδότηση του Τμήματος με ατομική γνωμοδότηση**.

Εν προκειμένω, η νομιμότητα κουρελιάστηκε για τρίτη φορά με ανατροπή της (παράνομης) Γνωμοδότησης 337 του Γ' Τμήματος, με ατομική γνωμοδότηση της Β. Δούσκα. Οπως είπαμε, δεν μπορεί σύμβουλος του ΝΣΚ, όποιο βαθμό κι αν κατέχει στην ιεραρχία του, να ανατρέψει Γνωμοδότηση Τμήματος με ατομική του γνωμοδότηση. Η αντιπρόεδρος του ΝΣΚ Β. Δούσκα το διέπραξε, με την ατομική της γνωμοδότηση 231-1211/102595, κουρελιάζοντας τη νομιμότητα (νόμος 3086/2002). Τροποποίησε τη Γνωμοδότηση 337 του Γ' Τμήματος, για να τη φέρει στα μέτρα του Φάμελλου (των πλιατσικολόγων καπιταλιστών του Ελληνικού επί της ουσίας). Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι στη διαμόρφωση της Γνωμοδότησης 337 είχε συμμετάσχει και η ίδια, ως πρόεδρος του Γ' Τμήματος!

Σύμφωνα με το νόμο 3086/2002, που αφορά τον οργανισμό του ΝΣΚ, δεν προβλέπεται ότι η αποδοχή ατομικής γνωμοδότησης από υπουργό καθιστά υποχρεωτική την εφαρμογή της από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου του οποίου πρόσταται. Αυτό προβλέπεται μόνο για τις Γνωμοδοτήσεις των Τμημάτων και των δύο Ολομελειών του ΝΣΚ. Μπορεί ο Φάμελλος, με συνεργό την αντιπρόεδρο του ΝΣΚ, να κατακουρέλιασε τη νομιμότητα, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι ιταμές απαιτήσεις των «επενδυτών», όμως ο Δασάρχης Πειραιά έχει κάθε νόμιμο δικαίωμα να αρνηθεί να εφαρμόσει την ατομική γνωμοδότηση της Β. Δούσκα, μολονότι αυτή έγινε αποδεκτή από τον αναπληρωτή υπουργό.

Και βέβαια, μετά απ' αυτό το όργιο κουρελιάσματος της νομιμότητας και της δασικής νομοθεσίας, να προχωρήσει στην Πράξη Χαρακτηρισμού, στηριζόμενος στη θέση ότι **και οι Τεχνητές Δασικές Φυτείες είναι δάση και υπάγονται στη δασική νομοθεσία**.

Γεράσιμος Λιόντος

Ξεπέρασαν και τις μεθοδεύσεις του Βατοπεδίου

Κουρέλιασμα της αστικής νομιμότητας από υπουργό, με την προσφυγή σε νομικό σύμβουλο και σε ατομικές γνωμοδοτήσεις, προκειμένου να αποχαρακτηριστούν δάση, δε γίνεται για πρώτη φορά. Την άνοιξη του 2007 είχαμε παρόμοιο περιστατικό με πρωταγωνιστή έναν πρώην νομικό σύμβουλο, τον Χ. Μπότσιο. Ο Χ. Μπότσιος εξέδωσε δύο ατομικές γνωμοδοτήσεις, μία στις 24 Απρίλη του 2007, με αριθμό πρωτοκόλλου 2250 και άλλη μία στις 18 Μάη του 2007, με αριθμό πρωτοκόλλου 3225, γνωματεύοντας ότι ένα δάσος 8.800 στρεμμάτων στη Χαλκιδική είναι δασική έκταση και επομένως μπορεί να δοθεί ως αντάλλαγμα στη Μονή Βατοπεδίου, στο πλαίσιο του περιβόητου σκανδάλου των «ιερών ανταλλαγών».

Υπουργός Γεωργίας, αρμόδιος για τα δάση (η Γενική Διεύθυνση Δασών μεταφέρθηκε στο ΥΠΕΝ το 2009, επί Γιωργάκη Παπανδρέου), ήταν τότε ο Ε. Μπασιάκος. Αυτός δεν επέλεξε τη διαδικασία της αποδοχής των δύο γνωμοδοτήσεων Μπότσιου, αλλά ανέθεσε στον τότε γενικό διευθυντή Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, Σ. Σαγρή, να προωθήσει στην προϊσταμένη της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, Α. Τσακιστράκη, τις δύο ατομικές γνωμοδοτήσεις και να την υποχρεώσει να τις εφαρμόσει. Ακολούθησε αυτή την τακτική γιατί δεν προβλεπόταν (και εξακολουθεί να μην προβλέπεται) η δυνατότητα των υπουργών να αποδέχονται ατομικές γνωμοδοτήσεις νομικών συμβούλων, ενώ παράλληλα πίστευε ότι η Αρ. Τσακιστράκη θα πειθαρχήσει και θα κάνει τον αποχαρακτηρισμό του δάσους που είχαν βάλει στο μάτι οι βατοπεδινοί μπίζνεσμεν.

Η εντολή του γενικού διευθυντή Σ. Σαγρή, με την οποία εμμέσως πλην σαφώς διέτασσε την προϊσταμένη της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας να εφαρμόσει τις δύο ατομικές γνωμοδοτήσεις Μπότσιου έλεγε:

«Σας διαβιβάζουμε σε φωτ/φο τις αριθ. 2520/24-4-2007 και 3225/18.5.2007 γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβούλου του Υ.Α.Α.&Τ (σ.σ. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) που εκδόθηκαν κατόπιν του αριθ. 2733/11.5.2007 εγγράφου της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης του Υ.Α.Α.&Τ και ***παρακαλούμε για τις από μέρους σας ενέργειες»*** (η επισήμανση δική μας).

Στις 13 Ιούλη του 2007, η Α. Τσακιστράκη απάντησε στον Σ. Σαγρή με το υπ' αριθ. 6698 έγγραφο και ανάμεσα στ' άλλα σημείωνε:

«Οι γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης &Τροφίμων κ. Μπότσιου (...) ***εκφράζουν προσωπική άποψη και σύμφωνα με τα προηγούμενα δεν έχουν νομική βάση, είναι σε ευθεία αντίθεση με την ισχύουσα νομοθεσία και τις κατά καιρούς εκδοθείσες Δ/γές και κατά την άποψή μας δεν έχουν καμία ισχύ****, πολύ περισσότερο που δεν προκύπτει να έχουν γίνει αποδεκτές από τον κ. Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων»* (η επισήμανση δική μας).

Φαίνεται πως η Τσακιστράκη δε γνώριζε ότι οι υπουργοί δεν έχουν τη νομική βάση να αποδέχονται ατομικές γνωμοδοτήσεις νομικών συμβούλων, που είναι γνωμοδοτικά έγγραφα. Ανεξάρτητα απ' αυτό, όμως, έβαλε στη θέση του τον γενικό διευθυντή Σαγρή και κατ' επέκταση τον τότε υπουργό Μπασιάκο, αρνούμενη να εφαρμόσει προσωπικές απόψεις του Μπότσιου, γιατί δεν είχαν καμία νομική ισχύ.

Μετά από μερικούς μήνες, στις 13 Νοέμβρη του 2007, απάντησε στην Τσακιστράκη η τότε προϊσταμένη της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών, Μ. Παφίλη. Από τη μια της διευκρίνισε ότι οι ατομικές γνωμοδοτήσεις είναι **γνωμοδοτικά έγγραφα που δεν χρήζουν αποδοχής** και από την άλλη ότι μια Γνωμοδότηση (Τμήματος ή Ολομέλειας του ΝΣΚ, προφανώς) για να είναι υποχρεωτικά εφαρμοστέα πρέπει να γίνει αποδεκτή από τον υπουργό. Στην ουσία, η προϊσταμένη της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών εξήρε τη στάση της συναδέλφουσα της στη Διεύθυνση Δασών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, που αρνήθηκε να εφαρμόσει τα γνωμοδοτικά έγγραφα του Μπότσιου. Εγραφε η Μ. Παφίλη:

«Τα 2520/24-4-2007 και 3225/18-5-2007 του Νομικού Συμβούλου αποτελούν γνωμοδοτικά έγγραφα. Τα γνωμοδοτικά έγγραφα δεν χρήζουν αποδοχής, ενώ αντιθέτως η γνωμοδότηση προκειμένου να είναι πράξη υποχρεωτική για τη Διοίκηση πρέπει να γίνει αποδεκτή από το κατά περίπτωση αρμόδιο όργανο έτσι όπως ορίζεται».

Ηταν μια ξεκάθαρη απάντηση από την Μ. Παφίλη, η οποία δεν θέλησε να συνεργήσει στην παράνομη ενέργεια του τότε γενικού διευθυντή Δασών, Σ. Σαγρή, οποίος πειθάρχησε πειθήνια σε προφορική εντολή του τότε υπουργού Ε. Μπασιάκου. Ετσι, μέσα στο 2008, ο Ε. Μπασιάκος αναγκάστηκε να δώσει εντολή στους υπηρεσιακούς παράγοντες να προσφύγουν στο Ε' Τμήμα του ΝΣΚ, το οποίο εξέδωσε τη Γνωμοδότηση 161, με την οποία αποχαρακτήρισε παράνομα αυτό το δάσος και το χαρακτήρισε δασική έκταση, για να γίνει η μεταβίβαση στη Μονή Βατοπεδίου. Αυτή τη Γνωμοδότηση την αποδέχτηκε ο υφυπουργός Κ. Κιλτίδης. Χαρακτηρίζουμε παράνομη τη Γνωμοδότηση 161 του Ε' Τμήματος του ΝΣΚ, γιατί το ΝΣΚ δεν έχει την αρμοδιότητα να γνωματεύει επί του δασικού ή μη χαρακτήρα των εκτάσεων.

Γίνεται φανερό, λοιπόν, ότι ο Φάμελλος, προκειμένου να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των πλιατσικολόγων καπιταλιστών που θέλουν να τσιμεντώσουν την περιοχή που εκτείνεται από το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού μέχρι τον Αγιο Κοσμά, ξεπέρασε στο κουρέλιασμα της νομιμότητας τους προκατόχους του που οργάνωσαν το σκάνδαλο των «ιερών ανταλλαγών».

Κλείνοντας, επισημαίνουμε ότι ο Φάμελλος και γενικότερα οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν μας «τάραξαν στη νομιμότητα», όπως δήλωναν δημαγωγικά όταν αναλάμβαναν τη διαχείριση της αστικής εξουσίας. Μας «τρέλαναν» με το συνεχές κουρέλιασμα της νομιμότητας, πότε με αντιδασικές εφαρμοστικές εγκυκλίους των αντιδασικών νόμων 4280 και 4315 των Σαμαροβενιζέλων, πότε με τον πρόσφατο αντιδασικό νόμο που νομιμοποιεί τους καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων και ανοίγει το δρόμο για νέα γενιά καταπατητών και πότε με την πρόσφατη υπουργική απόφαση για τα περιβόητα πρόδηλα λάθη (δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 1366 Β, στις 24 Απρίλη του 2017). Μια υπουργική απόφαση 100% παράνομη (σχετικά γράφουμε στη σελίδα 13), αφού στην ουσία νομοθετεί, χωρίς να υπάρχει η λεγόμενη εξουσιοδοτική πράξη, καταργώντας έτσι το αστικό κοινοβούλιο, που κατά το Σύνταγμα είναι το μόνο που μπορεί να νομοθετεί (και όχι οι υπουργοί).

Γαλλικός ιμπεριαλισμός

Ψάχνει πολιτική σταθερότητα

Ο μέχρι πριν από λίγο καιρό «πουθενάς» Εμανουέλ Μακρόν θα είναι κατά πάσα πιθανότητα ο επόμενος πρόεδρος της Πέμπτης Γαλλικής Δημοκρατίας. Εχοντας την υποστήριξη όλων των παραγόντων της Σοσιαλδημοκρατίας και της Δεξιάς (ακόμα και ο Σαρκοζί κάλεσε με προσωπική δήλωση σε υπερψήφισή του) και κυρίως έχοντας την υποστήριξη των πυλώνων του γαλλικού ιμπεριαλισμού, που κατάφερε να τον οδηγήσει από το «πουθενά» στην πρώτη θέση του πρώτου γύρου, δύσκολα θα χάσει από την ακροδεξιά Μαρίν Λεπέν, όσες κωλοτούμπες «μετριοπάθειας» κι αν κάνει αυτή ενόψει του δεύτερου γύρου.

Αν διάδασκει κάτι το γαλλικό παράδειγμα είναι πως ακόμα και σε συνθήκες πολιτικής κρίσης, το αστικό σύστημα μπορεί να βρίσκει λύσεις και να τις επιβάλλει, όταν δεν υπάρχει απέναντί του πραγματικό αντίπαλο δέος, όταν δεν υπάρχει πολιτικά συγκροτημένο ταξικό επαναστατικό ρεύμα.

Η Λεπέν είναι αποδεκτή από το γαλλικό ιμπεριαλιστικό σύστημα, όμως δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα της. Δεν την εμπιστεύονται ότι μπορεί να διαχειριστεί αποτελεσματικά τα συμφέροντα της ιμπεριαλιστικής Γαλλίας και να διατηρήσει αλώβητο τον γερμανογαλλικό άξονα, μέσω του οποίου εξασφαλίζονται αυτά τα συμφέροντα. Από την άλλη, δε θα ήθελαν ποτέ να δώσουν δύναμη στο λεγόμενο «ευρωσκεπτικιστικό» ρεύμα, που απλώνεται σε όλη σχεδόν την Ευρώπη. Τα προβλήματα που άνοιξαν στη Βρετανία με το Brexit προκαλούν σύγκρουο στις «κεφαλές» του γαλλικού ιμπεριαλισμού, που δε βρίσκεται άλλωστε και στα πάνω του.

Με δεδομένη τη διαφαινόμενη κατάρρευση του Σοσιαλιστικού Κόμματος (το 6,5% που πήρε ο Αμόν επιβεβαίωσε τις εκτιμήσεις) και την αδυναμία της παραδοσιακής Δεξιάς να βγάλει στο προσκήνιο ένα φρέσκο πρόσωπο (το παιχνίδι παίχτηκε μεταξύ Σαρκοζί, Ζιπέ και Φιγιόν, τριών δεινοσαύρων της Δεξιάς), όλοι οι πυλώνες του συστήματος έπεσαν με τα μούτρα στη στήριξη του «κεντρώου» Μακρόν, που δεν εμφανίστηκε με το σλόγκαν «ούτε Δεξιά, ούτε Αριστερά», όπως θα ανέμενε κανείς, αλλά με το «συνθετικό» σλόγκαν «και Αριστερά και Δεξιά».

Η στήριξη από τα κυρίαρχα μίντια προς τον Μακρόν ήταν πρωτοφανής. Ο βασικός πολιτικός αντίπαλός του, ο Φιγιόν, διασύρθηκε με την αποκάλυψη ενός οικογενειακού σκανδάλου που ήταν γνωστό από παλιά, φυσικά. Από τις εισαγγελικές αρχές κλήθηκε ακόμα και η Λεπέν για κάποιες δικές της «ψιλολαμογιές». Ετσι, δημιουργήθηκε ένα ρεύμα ψηφοφόρων και από τη Δεξιά και από τη Σοσιαλδημοκρατία, που έδωσε τη νίκη στον... άφθαρτο Μακρόν.

Οσο για τον Μελανσόν, που κατάφερε να εκμεταλλευτεί τη βαθιά κρίση του Σοσιαλιστικού Κόμματος και να προσεγγίσει το 20%, φτάνοντας μια ανάσα πριν από την τρίτη θέση, δεν είναι καινούργιο φαινόμενο. Πρώην υπουργός σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης είναι, που εδώ και κάμποσα χρόνια φιλοδοξεί να γίνει χαλίφης στη θέση του χαλίφη. Το έχει κάνει ο Λαφοντέν στη Γερμανία (συνίδρυσε το Linke), το έχουν κάνει σοσιαλδημοκράτες στην Ισπανία (πέρασαν στο Podemos), πασόκοι στην Ελλάδα που κάνουν καριέρα ως συριζαίοι. Ας σταματήσουν, λοιπόν, το παραμύθι περί αριστεροί. Εκτός αν η Αριστερά πρέπει να στελεχώνεται μόνο από τα μπάζα της σοσιαλδημοκρατίας.

Και με τον Μακρόν πρόεδρο, όμως, δύσκολα θα βρει ο γαλλικός ιμπεριαλισμός την πολιτική σταθερότητα. Στις βουλευτικές εκλογές του ερχόμενου Ιούνη θα δουν πώς θα διαμορφωθεί το παζλ, καθώς ο πρόεδρος τώρα προσπαθεί να στήσει κόμμα.

Εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους απεργούς πείνας παλαιστίνιους κρατούμενους

Στα τέλη της προηγούμενης βδομάδας συγκροτήθηκε Συνέλευση Αλληλεγγύης στους Απεργούς Πείνας Παλαιστίνιους Κρατούμενους, με στόχο να οργανώσει ένα όσο γίνεται πιο πλατύ κίνημα αλληλεγγύης, με κάθε είδους εκδηλώσεις και παρεμβάσεις. Πρώτος σταθμός είναι η συγκέντρωση έξω από την πρεσβεία των σιωνιστών, την επόμενη Τρίτη 2 Μάη, στις 6 το απόγευμα. Είναι μια πρωτοβουλία που πρέπει να τη στηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Για την κοινωνική απελευθέρωση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

στοιχειωδώς οργανωμένοι σε ταξική βάση, στοιχειωδώς ικανοί ακόμη και για μια οργανωμένη άμυνα που θα καθυστερούσε την επέλαση του αντίπαλου.

Χρόνια τώρα, παλεύουμε κάτω από ξένες σημαίες. Αρκούμασταν στο λίγο, ξεχάσαμε τι σημαίνει να είσαι εργάτης, εμπιστευόμασταν τον κάθε λαοπλάνο, παρασυρόμασταν από τις σειρήνες μιας ψεύτικης ευμάρειας, χτίζαμε μικροαστικά όνειρα αγνοώντας τι σημαίνει καπιταλισμός. Κι όταν η κρίση χτύπησε και ο ταξικός εχθρός εξαπέλυσε τη βίαιη επίθεσή του, αιφνιδιαστήκαμε, χάσαμε τον μπούσουλα, νομίσαμε ότι αρκεί ο θυμός και η αλλαγή της ψήφου για ν' αλλάξουν μια κατάσταση που ξεπηδούσε από την ίδια την ουσία του καπιταλιστικού συστήματος.

Τιμώντας την Εργατική Πρωτομαγιά, σε συνθήκες που δεν τιμούν την εργατική τάξη -όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά παγκόσμιαδε χρειαζόμαστε μεγάλα λόγια και κούφια αγωνιστικά προσκλητήρια, σαν αυτά που απευθύνουν ακόμα κι αυτοί που έχουν ξεπουλήσει με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Χρειαζόμαστε μερικές απλές ταξικές αλήθειες, που μας βάζουν μπροστά στα ιστορικά μας καθήκοντα.

Η τάση του κεφαλαίου, ιδιαίτερα σε συνθήκες κρίσης, να επιδιώκει την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, μέσω της οποίας επιτυγχάνει το μέγιστο κέρδος, είναι μια αντικειμενική τάση μέσα στον καπιταλισμό. Ο βαθμός που το επιτυγχάνει αυτό, όμως, εξαρτάται από την πορεία της ταξικής πάλης. Από το πόσο ισχυρή, οργανωμένη και αποτελεσματική είναι η αντίσταση της εργατικής τάξης. Η τάση του κεφαλαίου δεν καταργείται ποτέ μέσα στον καπιταλισμό, όμως η ταξική πάλη του προλεταριάτου μπορεί να ανακόψει την ορμή της, να ακυρώσει πλευρές της, να καθυστερήσει την εφαρμογή των πιο καταστροφικών μέτρων.

Ολόκληρη η ιστορία του εργατικού κινήματος τους τελευταίους δυο αιώνες είναι ιστορία πάλης ενάντια στους συνεχείς σφετερισμούς του κεφαλαίου. Το αίμα των εργατών του Σικάγο σφράγισε τους αγώνες για το 8ωρο, όπως προηγουμένως το αίμα των Κομμουνάρων του Παρισιού έβαλε για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία τη δυνατότητα ενός εργατικού κράτους, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Οι εργατικοί αγώνες των πρώτων δεκαετιών του 2ου0ού αιώνα, συχνά βίαιοι και αιματηροί, οδήγησαν σε μια σειρά κατακτήσεις, ειδικά όταν τα βήματα των εργατών φωτίζονταν από τη νίκη της μεγάλης Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης και τη δημιουργία του πρώτου εργατικού κράτους, που αναπτυσσόταν θυελλώδικα έχοντας βάλει τους καπιταλιστές και το σύστημά τους στο μουσείο.

Ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα ιστορικά τελειωμένο. Ενα σύστημα εχθρικό προς τους εργαζόμενους. Ενα σύστημα εχθρικό ακόμα και για τον αέρα που αναπνέουμε. Οι εργαζόμενοι είναι οι μοναδικοί παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου. Από τη δική τους εργασία δημιουργούνται τα πάντα. Οι καπιταλιστές σαν παράσιτα απομυζούν το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος αυτού του πλούτου. Σε περιόδους κρίσης, το μέγεθος της εκμετάλλευσης, το μέγεθος της αδικίας φαίνονται πιο καθαρά. Αυτό το ιστορικά τελειωμένο σύστημα, όμως, μπορεί και διαιωνίζει την ύπαρξή του, καταδικάζοντας την κοινωνική πλειοψηφία στη φτώχεια, τη μιζέρια, ακόμα και την πείνα, όσο η εργατική τάξη του το επιτρέπει, όσο δεν βρίσκει απέναντί του ένα ρωμαλέο επαναστατικό κίνημα που θ' απαιτήσει να περάσουν τα μέσα παραγωγής σ' αυτούς που τα δημιούργησαν και τα κινούν, να περάσει το προϊόν της παραγωγής σ' αυτούς που το παράγουν, να γίνει ο κοινωνικός πλούτος κτήμα της εργαζόμενης κοινωνίας.

Για να σπάσει ο κύκλος των Μνημονίων και της κινεζοποίησης, πρέπει να σπάσει ο πολιτικός κύκλος του μεσσιανισμού και της ανάθεσης. Και για να γίνει αυτό, πρέπει η εργατική τάξη να πάψει να συγκεντρώνεται κάτω από ξένες σημαίες. Πρέπει ν' αποκτήσει δική της φωνή, συμβατή όχι μόνο με τα άμεσα συμφέροντά της, αλλά και με το ιστορικό πρόταγμα της κοινωνικής απελευθέρωσης. Πρέπει να οργανωθεί πολιτικά.

Αν το καθήκον της πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης φαίνεται σαν ανάβαση στο Εβερεστ, ας αναλογιστούμε πως όπως καμιά βουνίσια κορφή δεν έμεινε απάτητη, έτσι κι αυτό το καθήκον κάθε άλλο παρά ακατόρθωτο είναι. Και είναι μονόδρομος!

Παραχωρούν σχολικούς χώρους σε ΜΚΟ της Αρχιεπισκοπής

Η ιστορία της δωρεάν παραχώρησης για δέκα (10) χρόνια (!) σχολικού χώρου μέσα στο συγκρότημα Γυμνασίων και του 1ου Γενικού Λυκείου Ταύρου στην ΜΚΟ «Αποστολή» της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, με σκοπό τη δημιουργία Κέντρου Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ) μετά τη λήξη του σχολικού ωραρίου, κρατάει πάνω από ένα χρόνο.

Το ιερατείο, μετά τον καταποντισμό της γνωστής ΜΚΟ «Αλληλεγγύη», έπειτα από το σκάνδαλο των σάπιων πουλερικών με τα οποία θα τάιζε το «ποίμνιο» και το «φέσι» των εκατομμυρίων ευρώ προς το δημόσιο, ίδρυσε νέα «μη κερδοσκοπική οργάνωση», προκειμένου να συνεχίσει τις μπίζνες του, να προσπορίζεται ζεστό κρατικό παραδάκι και να φενακίζει συνειδήσεις.

Τη δραστηριότητά της η εν λόγω ΜΚΟ επεξέτεινε και στην εκπαίδευση, με τις πλάτες δημοτικών αρχόντων. Με εισήγηση του Δήμου Ταύρου-Μοσχάτου και θετικές εισηγήσεις της σχολικής επιτροπής και της Δημοτικής Επιτροπής Παιδείας του Δήμου, το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε κατά πλειοψηφία να παραχωρήσει δωρεάν και για δέκα (10) χρόνια αίθουσες και χώρους του 1ου Γενικού Λυκείου Ταύρου [ο αύλειος χώρος είναι πάνω από 1.000 τ.μ. και το αμφιθέατρο (τραγική ειρωνία: το αμφιθέατρο ονομάζεται Ν. Τεμπονέρας) είναι το μεγαλύτερο σχολικό αμφιθέατρο, 800 περίπου θέσεων].

Για να επιτευχθεί ο στόχος παρακάμφθηκε η διεύθυνση του σχολείου, αφού κανείς δεν την ενημέρωσε. Η απόφαση αυτή ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων. Με ψηφίσματα και ενέργειες αντέδρασαν ο σύλλογος διδασκόντων του 1ου Γυμνασίου, η Ενωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων του Δήμου Μοσχάτου-Ταύρου, η Ε΄ ΕΛΜΕ Αθήνας και η Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ. Πλην, όμως, η Περιφέρεια έκρινε ότι όλα βαίνουν καλώς.

Η παραχώρηση σχολικών χώρων εντάσσεται σε μια γενικότερη πολιτική στόχευση, της εισβολής των επιχειρήσεων στα σχολεία, της ιδιωτικοποίησης πλευρών της λειτουργίας τους. Η πολιτική αυτή άλλοτε παρουσιάζεται καλυμμένα υπό τον τίτλο «άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία», που λάνσαρε η Διαμαντοπούλου και άλλοτε απροκάλυπτα, όπως η ανάληψη εκπαιδευτικών προγραμμάτων από καπιταλιστικές επιχειρήσεις (π.χ. Coca Cola), η παραχώρηση σχολικών χώρων για εκδηλώσεις επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο χώρο της εκπαίδευσης, κ.λπ. Γι' αυτό και ο Δήμος δεν είχε κανένα πρόβλημα να κάνει τις πλάτες στην ΜΚΟ του ιερατείου, ούτε η Περιφέρεια να αντιταχθεί στα εν λόγω σχέδια.

Την ανησυχία της για την παραχώρηση των σχολικών χώρων στον Ταύρο στην ΜΚΟ «Αποστολή» εκφράζει η Ε΄ ΕΛΜΕ Αθήνας, που επισημαίνει ότι το πρόβλημα δεν έχει λυθεί παρά τις αντιδράσεις και καλεί σε εγρήγορση και συντονισμό για τον σχεδιασμό των περαιτέρω κινήσεων αντίστασης.

Η ανακοίνωση αναφέρει τα εξής:

«Η Ε΄ ΕΛΜΕ Αθήνας σε συνέχεια της πρώτης σύσκεψης φορέων που είχε πραγματοποιηθεί την περασμένη χρονιά με αφορμή την σύμβαση που είχε συναφθεί μεταξύ του Δήμου Μοσχάτου Ταύρου και της ΜΚΟ Αποστολή, όπου σύμφωνα με αυτή το σχολικό συγκρότημα παραχωρεί 1.000 τ.μ. του κτηρίου για χρήση της, σας καλεί σε νέα σύσκεψη την Δευτέρα 10 Απριλίου στις 6 μμ στο 1ο Λύκειο Ταύρου. Παράλληλα υπάρχει το πρόβλημα της μη επισκευής του αμφιθεάτρου που επί 6 και περισσότερα χρόνια παραμένει κλειστό. Με την παρέμβαση των φορέων του Ταύρου μετά από ομόφωνη απόφασή τους, η ΜΚΟ αφού παρενέβη αρχικά στο οίκημα, σταμάτησε τις εργασίες διασκευής του χώρου και μετά από παρέμβαση του Δημάρχου θεωρήθηκε ότι η σύμβαση δεν θα υλοποιούνταν. Το τελευταίο όμως διάστημα η ΜΚΟ επαναδραστηριοποιήθηκε και επανήλθε στο χώρο με πρόθεση να το λειτουργήσει».

Ο Γαβρόγλου για τους διορισμούς

Μιλώντας στην εκδήλωση για την παρουσίαση της Ετήσιας Εκθεσης 2016 για την εκπαίδευση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ), ο υπουργός Παιδείας σχολίασε ως εξής τα στοιχεία για τη μέση ηλικία του εκπαιδευτικού προσωπικού:

«Αυτό θέλει μια πολύ μεγάλη προσοχή, ώστε να μην αρχίσει μία... μουρμούρα η οποία μπορεί να ενταθεί πάρα πολύ ενάντια στο δικαίωμα των ανθρώπων να είναι εκπαιδευτικοί ανεξάρτητα αν ο μέσος όρος ηλικίας είναι από 45-47. Αυτό δεν αλλάζει την απόλυτη προτεραιότητα που πρέπει να δώσουμε στους διορισμούς. Δεν κάνουμε διορισμούς για να πέσει ο μέσος όρος. Κάνουμε διορισμούς για να εδραιωθεί το εκπαιδευτικό σύστημα και γνωρίζουμε ότι άλλο είναι να προσφέρει ένας νέος στην εκπαίδευση και άλλο να προσφέρει ένας άνθρωπος που είναι πολύ πιο έμπειρος. Η θέση της Κυβέρνησης είναι σαφέστατη. Θα προχωρήσει σε διορισμούς. Δεν ξέρουμε πόσους, δεν ξέρουμε πώς - γιατί είναι ένα εξαιρετικά δύσκολο σύστημα - αφού θα πρέπει να λάβουμε υπόψη την προϋπηρεσία αλλά επίσης και το γεγονός ότι και οι νέοι πρέπει να μπουν σ' αυτόν το χώρο».

Ως προς το πρώτο σκέλος καλώς. Ο Γαβρόγλου είπε μια αλήθεια, ότι δηλαδή τέτοια στοιχεία, όπως η υψηλή μέση ηλικία του εκπαιδευτικού προσωπικού (σ.σ. που γι' αυτήν ευθύνονται διαχρονικά όλες οι αστικές κυβερνήσεις που έκαναν διορισμούς με το σταγονόμετρο, όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις που σταμάτησαν τους διορισμούς και νομοθέτησαν αντιασφαλιστικά μέτρα, αυξάνοντας το χρόνο εργασίας για συνταξιοδότηση), μπορούν να χρησιμοποιηθούν από διάφορους καλοθελητές για να κατασυκοφαντηθεί ακόμη μια φορά το δημόσιο σχολείο και οι εκπαιδευτικοί του.

Βεβαίως, δεν είπε ότι στους συκοφάντες εντάσσονται ΟΟΣΑ, ΕΕ, ΜΜΕ, αστικά κόμματα και τα ρέστα.

Οπως δεν είπε, ότι παρά τις κορώνες υπεράσπισης δήθεν του δημόσιου σχολείου και των δασκάλων του, η κυβέρνησή του είναι έτοιμη να εφαρμόσει τις αντιδραστικές αλλαγές που επιτάσσουν οι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί και τα Μνημόνια. Το αποδεικνύουν αυτό όλα τα πορίσματα των επιτροπών που συντάχθηκαν στο πλαίσιο του «διαλόγου» για την «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση», καθώς και οι συνεχείς δηλώσεις του ίδιου για την «αυτονομία» της σχολικής μονάδας, την αξιολόγηση, κ.λπ.

Ως προς το δεύτερο σκέλος -των διορισμών- ο υπουργός Παιδείας για μια ακόμη φορά φρόντισε να διαψεύσει ελπίδες. Οι διορισμοί παραπέμπονται στις ελληνικές καλένδες, αν και ο Γαβρόγου έκανε και τη σχετική δημαγωγία: «η θέση της κυβέρνησης είναι σαφέστατη: Θα προχωρήσει σε διορισμούς», που, όμως, δεν πρόκειται να γίνουν εις τον αιώνα τον άπαντα: «Δεν ξέρουμε πόσους, δεν ξέρουμε πώς».

Πανελλαδικές

«Η αιχμή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης αυτή τη στιγμή δεν είναι οι εισαγωγικές εξετάσεις, θα ήταν πολύ επιπόλαιο να είναι οι εισαγωγικές εξετάσεις. Η αιχμή είναι το Λύκειο και είναι ένα ερώτημα προς την ελληνική κοινωνία. Θέλει η ελληνική κοινωνία μία κοινωνία χωρίς Λύκειο; Τι έγινε με τις περασμένες δεκαετίες; Ενας θεσμός εκτός Λυκείου καταβρόχθισε το Λύκειο με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν οι δύο τάξεις του Λυκείου».

Ως προς την πρόσβαση στην Ανώτατη Εκπαίδευση ο Γαβρόγλου είπε: «Αυτό που θέλουμε είναι τα παιδιά στο Λύκειο να αποκτούν τις γνώσεις και την εκπαίδευση που πρέπει να έχουν και στη συνέχεια με το βαθμό του Απολυτηρίου να μπαίνουν στα Πανεπιστήμια. Αυτό δεν μπορεί να γίνει με το πάτημα ενός κουμπιού. Είναι κάτι που θέλει και κοινωνική και πολιτική συναίνεση κι έχει έναν ορίζοντα τριετίας – πενταετίας».

Ο υπουργός Παιδείας ψεύδεται. Η «μεταρρύθμιση» στο Λύκειο υπηρετεί ακριβώς το στόχο της δραστικής μείωσης των απόφοιτων που διεκδικούν μια θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το Λύκειο θα γίνει ένα σχολείο «αριστοκρατικό», ένα σχολείο για μια ελίτ, με πολύ υψηλούς ταξικούς φραγμούς. Το «αναβαθμισμένο» Εθνικό Απολυτήριο, που σε ...μια τριετία, πενταετία θα είναι το εισιτήριο για την εισαγωγή στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, θα αποκτάται μετά από πολλαπλές αξιολογικές κρίσεις, μεταξύ των οποίων και εξετάσεις πανελλαδικού τύπου.

Γι' αυτό προετοιμάζεται και η «αναβάθμιση» της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης. Προσπαθούν με φτιασιδώματά της να πείσουν τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων να στραφούν μαζικά στα ΕΠΑΛ (εδώ που τα λέμε δεν θα έχουν πια και άλλη επιλογή).

Επαγγελματική εκπαίδευση

«Δεν μπορούμε να πάρουμε καμία αποτελεσματική πρωτοβουλία για τα Λύκεια αν δεν αναβαθμιστεί η Επαγγελματική Εκπαίδευση. Η αναβάθμιση της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης ενέχει κι ένα στοιχείο ιδεολογικό και πολιτικό. Η κοινωνία πρέπει να πεισθεί ότι η Επαγγελματική Εκπαίδευση, τα ΕΠΑΛ, δεν είναι τα αποθετήρια για τους αποτυχόντες. Δεν πάνε εκεί παιδιά ενός κατώτερου Θεού. Κι ένας από τους τρόπους είναι να ενισχύσουμε πάρα πολύ το τι θα κάνουν αυτά τα παιδιά μετά το ΕΠΑΛ. Εκεί η δική μας παρέμβαση είναι η ίδρυση διετών δομών στο πλαίσιο της Ανώτατης Εκπαίδευσης -κατά κύριο λόγο στα ΤΕΙ αλλά μπορεί και στα Πανεπιστήμια- ώστε τα παιδιά από τα ΕΠΑΛ που θα τελειώνουν τη Γ' Λυκείου να έχουν πρόσβαση προνομιακή (δεν θα πηγαίνουν παιδιά από το ΓΕΛ, παρά μόνο σε ένα μικρό ποσοστό) και να παίρνουν επαγγελματική πιστοποίηση για συγκεκριμένα επαγγέλματα με ευρωπαϊκές προδιαγραφές. Ολο αυτό θα είναι υπό τη σκέπη της Ανώτατης Εκπαίδευσης».

Ιδού τι μέλλον λαμπρό ανοίγεται για τα παιδιά της εργατικής τάξης. Αφού αποφοιτήσουν από τα «αναβαθμισμένα» ΕΠΑΛ θα μπορούν (δεν γνωρίζουμε ακόμη υπό ποιες προϋποθέσεις) να φοιτούν σε διετείς δομές που θα στήσουν τα ΤΕΙ για να πάρουν κάποια πιστοποίηση! Οχι μόνο το Πανεπιστήμιο θα βλέπουν «με το κυάλι», αλλά και το ΤΕΙ, για την πλειοψηφία τους, θα είναι όνειρο απατηλό. Διετείς σπουδές και πιστοποίηση (όχι πτυχίο) και πολύ τους είναι!

Γιούλα Γκεσούλη

Διαγωνισμός δεσποτοδουλείας

Κάποιοι νεοφιλελεύθεροι και «εκσυγχρονιστές» που στηρίζουν με όλες τους τις δυνάμεις τον Κούλη ενοχλήθηκαν με την επίσκεψή του στον αρχιεπίσκοπο Τζερόνυμο και τις διαβεβαιώσεις του ότι η ΝΔ δεν πρόκειται να συναινέσει όχι μόνο σε διαχωρισμό Κράτους και Εκκλησίας, αλλά σε οποιαδήποτε αλλαγή του συνταγματικού στάτους που δίνει στο ορθόδοξο ιερατείο προνόμια κρατικού πυλώνα εξουσίας. Θα ήθελαν η μοντέρνα Δεξιά του Κούλη να κρατήσει κάποιες αποστάσεις από αυτόν τον σκοταδιστικού τύπου αναχρονισμό και να επιδιώξει -σε συνεργασία και με τον ΣΥΡΙΖΑ- ένα μίνιμουμ συνταγματικών αλλαγών, που δε θα υλοποιούσαν μεν έναν διαχωρισμό Εκκλησίας-Κράτους κατά τα δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα, αλλά θα «σουλούπωναν» λίγο την κατάσταση.

Τι να κάνει, όμως, ο Κούλης; Οταν οι Τσιπροκαμμένοι κουβαλάνε το «άγιο φως» με τιμές αρχηγού κράτους κι ετοιμάζονται να κάνουν το ίδιο και για τα λείψανα της αγια-Βαρβάρας, όταν ο Τζερόνυμο βγαίνει και κάνει τόσο αγαπησιάρικες δηλώσεις για τον Τσίπρα, μπορεί η Δεξιά να μείνει πίσω, ρισκάροντας να δυσαρεστήσει το δικό της ακροατήριο; Πήγε, λοιπόν, για ένα ακόμα προσκύνημα στην αυλή του Τζερόνυμο και είπε αυτά που οι δεσποτάδες ήθελαν να πει.

Στον αέρα η νέα ρύθμιση - (ν)τροπολογία για το γήπεδο Μελισσανίδη

Δούλοι σκυφτοί μπροστά στους καπιταλιστές

Μπορεί η εικόνα της Αυλωνίτου, ντυμένης στα κιτρινόμαυρα να δηλώνει από το βήμα της Βουλής ότι ψηφίζει «αυτή τη σωτήρια τροπολογία» και «αδημονεί να βρεθεί μαζί με τους φιλάθλους της ΑΕΚ και να μοιραστεί τη χαρά μαζί τους στο πρώτο της παιχνίδι μέσα στο γήπεδο, στο νέο της σπίτι, στο στάδιο Αγιά Σοφιά», να ήταν αυτή που τράβηξε τη λαίμαργη προσοχή των αστικών ΜΜΕ (γι' αυτό άλλωστε ντύθηκε σαν καναρογαλιάντρα η Ελενίτσα), όμως σε επίπεδο κομμάτων την πιο φανατική υποστήριξη της (ν)τροπολογίας Σπίρτζη (και σίας) έκαναν οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Ξεκίνησε την πρώτη μέρα της συζήτησης στην Ολομέλεια της Βουλής ο Σαχινίδης και ολοκλήρωσε ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος Παναγιώταρος, που κατηγόρησε τον ΣΥΡΙΖΑ ότι έβαλε τον δήμαρχο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας «να φέρνει διάφορα κωλύματα», επειδή «ενδεχομένως να σας ενοχλεί και η ονομασία του γηπέδου, που θα ονομαστεί Αγία Σοφία και θα είναι συγκεκριμένης τεχνοτροπίας».

Αυλωνίτου και Πάντζας από τον ΣΥΡΙΖΑ, Καραμανλή από τη ΝΔ (για να μην αφήσει τη δόξα στην Αυλωνίτου) και οι χρυσαυγίτες ήταν αυτοί που πήραν το λόγο για να υπερασπιστούν τη (ν)τροπολογία. Οι υπόλοιποι τήρησαν αιδήμονα σιωπή. Στο τέλος, βέβαια, ψήφισαν όλοι (πλην ΚΚΕ). Το ΠΑΣΟΚ μάλιστα επέλεξε να τοποθετηθεί την ώρα της ψηφοφορίας, με τον βουλευτή Τζελέπη να δηλώνει ότι «συμφωνούμε, για να προχωρήσει απρόσκοπτα η υλοποίηση του σχεδίου του Κέντρου Αθλητισμού, Μνήμης και Πολιτισμού για το γήπεδο της ΑΕΚ, όπως ζητήσαμε με την ερώτησή μας από τον Μάρτιο, με την 4403». Και το κόμμα του Λεβέντη, που είχε ψιλογκρινιάξει (Σαρίδης: «Θα θέλαμε, όμως, να βρίσκατε έναν τρόπο να το στηρίξει και η τοπική κοινωνία, η τοπική αυτοδιοίκηση, αντί να προχωράμε σε τέτοιου είδους τερτίπια»), στο τέλος άφησε τη γκρίνια-φερετζέ και ψήφισε «ναι».

Αυτό που ψήφισαν είναι μια (ν)τροπολογία. Φωτογραφική υπέρ των συμφερόντων ενός καπιταλιστή. Στο Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό (Ν. 4067/2012, άρθρο 15, παρ. 7) πρόσθεσαν ότι στην περίπτωση ανέγερσης γηπέδων άνω των 15.000 θεατών, η αρμοδιότητα της έγκρισης κυκλοφοριακών και άλλων τεχνικών μελετών, της έγκρισης υψομετρικής μελέτης οδών και της έκδοσης σχετικών βεβαιώσεων ασκούνται από το υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών. Η διάταξη εφαρμόζεται και επί εκκρεμών υποθέσων (δηλαδή για το γήπεδο Μελισσανίδη).

Ποια είναι η πρόφαση; Την αναφέρει η αιτιολογική έκθεση της (ν)τροπολογίας, την επανέλαβε και ο Σπίρτζης στη Βουλή: «Υπάρχει αδυναμία σε κάποιες δομές για έργα τοπικής κλίμακας να μην μπορούν να αντεπεξέλθουν είτε εγκαίρως είτε καθόλου σε εγκριτικές διαδικασίες για την υλοποίηση σύνθετων έργων δημόσιας χρήσης μεγάλου ενδιαφέροντος». Δεν τόλμησαν να πουν ότι οι τεχνικές υπηρεσίες του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας κωλυσιεργούν ή παρανομούν (αν παρανομούσαν θα έπρεπε να είναι υπό διοικητικό και ποινικό έλεγχο), αλλά επικαλούνται το ψέμα ότι «αδυνατούν». Οι τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου, όμως, ουδέποτε είπαν ότι αδυνατούν. Με εμπεριστατωμένα νομικά και τεχνικά έγγραφα απάντησαν ότι **αρνούνται να παρανομήσουν** και να γνωμοδοτήσουν για μια υψομετρική μελέτη, όταν η υπογειοποίηση μιας βασικής οδικής αρτηρίας δεν ορίζεται από **εγκεκριμένη οριστική μελέτη**. Δε χρειάζεται να είναι κανείς μηχανικός για να καταλάβει πως δεν μπορείς να δώσεις υψόμετρα για ένα κτίσμα, όταν αλλάζουν τα υψόμετρα του δρόμου που οδηγεί σ' αυτό το κτίσμα και αυτά τα τελικά υψόμετρα δεν έχουν ακόμα καθοριστεί οριστικά.

Τι υπονοούν με τη (ν)τροπολογία; Οτι οι υπηρεσίες του υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών θα κάνουν αυτό που αρνήθηκαν να κάνουν οι υπηρεσίες του Δήμου. Δηλαδή, ότι **θα παρανομήσουν**! Το λένε φόρα παρτίδα, αποδεικνύοντας ότι σκύβουν σαν δούλοι και προσκυνούν τα συμφέροντα ενός καπιταλιστή, ο οποίος θέλει να περάσει σαν οδοστρωτήρας πάνω και από τις πιο στοιχειώδεις διατάξεις της αστικής νομιμότητας.

Ομως, στη βιασύνη της να ικανοποιήσουν τις ιταμές απαιτήσεις του Μελισσανίδη, η «παιδική χαρά» του κυρ-Αλέκου, του ανθρώπου που φωτογραφίζεται καμαρωτός μπροστά στη μακέτα της «Αγια-Σοφιάς», έκαναν και πάλι μια τρύπα στο νερό, σκαρώνοντας και προωθώντας για διακομματική ψήφιση μια (ν)τροπολογία που **είναι κυριολεκτικά στον αέρα**.

Καταρχάς, δεν υπάρχει αρμόδια υπηρεσία στο ΥΥΜ! Γι' αυτό και η διάταξη που ψήφισαν αναφέρει γενικά και αόριστα ότι η αρμοδιότητα ασκείται από το ΥΥΜ, χωρίς να αναφέρει ποια Διεύθυνση του ΥΥΜ θα ασκήσει αυτή την αρμοδιότητα. Για παράδειγμα, όταν ψήφισαν τη διάταξη για την αδειοδότηση του γηπέδου, ο νόμος ανέφερε ρητά ότι αρμόδια για την έκδοση της άδειας είναι η ΔΟΚΚ (νυν ΔΑΟΚΑ) του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Στη νέα (ν)τροπολογία δεν αναφέρουν τίποτα. Το Γραφείο του υπουργού με τους συμβούλους του δεν μπορεί να κάνει εγκρίσεις μελετών. Πρέπει να ορίσουν αρμόδια Διεύθυνση κι αυτό πρέπει να γίνει με ΠΔ (να αλλάξει ο Οργανισμός του υπουργείου), όχι με κάποιο έγγραφο του Σπίρτζη.

Και βέβαια, αν και όταν ορίσουν αρμόδια Διεύθυνση, αυτή δεν μπορεί να δώσει έγκριση υψομετρικής μελέτης παρά μόνο με τις νόμιμες διαδικασίες. Δηλαδή, αφού πρώτα **εγκριθεί** η μελέτη υπογειοποίησης και η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεών της, για την έγκριση της οποίας αρμόδια είναι η Διεύθυνση Περιβαλλοντικών Αδειοδοτήσεων του ΥΠΕΝ. Υπάλληλοι που τυχόν τολμήσουν να παρανομήσουν, θα είναι **διοικητικά και ποινικά υπόλογοι**. Οι υπουργοί έχουν ασυλία, αλλά οι υπάλληλοι όχι. Οι υπουργοί έρχονται και παρέρχονται, όμως οι υπάλληλοι μένουν...

Το σημαντικότερο όλων με τη (ν)τροπολογία είναι πως **δεν παρακάμπτουν την αρμοδιότητα του Δήμου, αλλά την αρμοδιότητα της Περιφέρειας!** Μ' άλλα λόγια, έκαναν μια τρύπα στο νερό. Αν πρόσεχαν λίγο το απαντητικό έγγραφο των τεχνικών υπηρεσιών του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας προς τη «Δικέφαλος 1924» (αρ. πρωτ. 3840/21.2.2017), θα έβλεπαν ότι **ο Δήμος μόνο Γνωμοδοτεί, ενώ την έγκριση δίνει η Περιφέρεια**. Από το 2000 υπάρχει απόφαση του ΣτΕ (η 1492 του Ε' Τμήματος), που απαγορεύει την έγκριση υψομετρικών μελετών οδών από τους Δήμους. Η αρμοδιότητα έγκρισης (αφού γνωμοδοτήσει ο Δήμος) ήταν της Νομαρχίας, ενώ με το νόμο για τον Καλλικράτη (Ν. 3852/2010, άρθρο 283, παρ. 3) μεταφέρθηκε στην Περιφέρεια. Από τη βιασύνη τους δε φρόντισαν καν να αναφέρουν ότι καταργούνται οι διατάξεις που έδιναν τη συγκεκριμένη αρμοδιότητα στην Περιφέρεια (Ν. 3852/2010, άρθρο 186, Κεφάλαιο ΣΤ')!

Επομένως, αν και όταν οριστεί αρμόδια Διεύθυνση του ΥΥΜ, πριν αυτή εγκρίνει τη μελέτη υψομέτρων της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, θα πρέπει να έχει τη γνωμοδότηση του Δήμου. Αν δεν ακολουθήσει αυτή τη διαδικασία (που έως τώρα ακολουθούσε η Περιφέρεια), **η έγκριση που τυχόν θα δώσει θα είναι παράνομη και θα καταπέσει με την πρώτη προσφυγή.**

Δεν είναι η πρώτη φορά που στην προσπάθειά τους να νομοθετήσουν φωτογραφικά υπέρ καπιταλιστικών συμφερόντων οι κυβερνήσεις κάνουν γκάφες, κατασκευάζοντας ρυθμίσεις που είναι στον αέρα και που για να θεραπευτούν χρειάζονται νέες (ν)τροπολογίες. Το σκάνδαλο Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια εξελίσσεται με διαδοχικές νομοθετικές (και όχι μόνο) κινήσεις των μνημονιακών κυβερνήσεων, χωρίς μέχρι στιγμής να έχει φτάσει στο τέλος. Και **δεν πρόκειται να φτάσει στο τέλος, τουλάχιστον στο ορατό μέλλον**.

ΥΓ. Περιττεύει να σημειώσουμε και πάλι, ότι το μείζον πρόβλημα, το ανυπέρβλητο εμπόδιο για τον Μελισσανίδη δεν είναι η έγκριση της μελέτης υψομέτρων, αλλά το ιδιοκτησιακό. **Δεν μπορεί να εκδοθεί άδεια με κύριο του έργου τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, γιατί το οικόπεδο έχει παραχωρηθεί κατά χρήση στο ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ κι αυτό δεν μπορεί να το μεταβιβάσει σε οποιονδήποτε τρίτο (πόσο μάλλον σ' ένα κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου)**. Αυτό το πρόβλημα εκκρεμεί στο ΥΠΕΝ, εκκρεμεί και στα δικαστήρια, όπου έχουν προσφύγει μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ.

Ιμπεριαλιστική εξάρτηση και κομπραδορισμός

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

«φιλέτο» που έχουν βάλει στο μάτι σε εξευτελιστική τιμή.

Οπως όλα δείχνουν, ο ΟΛΘ έχει για τις εταιρίες του γερμανογαλλικού άξονα στρατηγική σημασία, γιατί δημιουργούν ένα αντίβαρο στην επιχείρηση που έχει στήσει η κινέζικη Cosco στον Πειραιά. Εκοψαν από τους Κινέζους τη δυνατότητα να πάρουν και τον ΟΣΕ και να στήσουν διαμετακομιστικό κέντρο. Οι σιδηρόδρομοι δόθηκαν στο ιταλικό μονοπώλιο Ferrovie dello Stato Italiane, οι Γαλλογερμανοί μπορούν να στήσουν έναν τερματικό σταθμό εμπορευματοκιβωτίων στη Θεσσαλονίκη και σε συνεργασία με το υπό ιταλικό έλεγχο σιδηροδρομικό δίκτυο να έχουν αυτοί τον πρώτο λόγο στις μεταφορές προς την Ευρώπη.

Το τελευταίο ψευτοεπιχείρημα που πρέπει να διαλύσουμε είναι η προπαγάνδα περί μεγάλων επενδύσεων που μόνο τα μονοπώλια μπορούν να κάνουν. Υπάρχουν πολλά στοιχεία από την ιστορία των επενδύσεων των ξένων μονοπωλίων στην Ελλάδα, όμως ο χώρος δεν προσφέρεται για να τα παραθέσουμε. Θα περιοριστούμε, λοιπόν, στο παράδειγμα της Fraport, για το οποίο γράψαμε πρόσφατα, παραθέτοντας την κατακλείδα της ανάλυσης που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα μας:

«Η Fraport, λοιπόν, που έχει ως έλληνα συνεταίρο τον όμιλο Κοπελούζου, θα πάρει δάνεια ύψους περίπου 1 δισ. ευρώ. Με αυτά τα λεφτά θα πληρώσει την προκαταβολή των 688 εκατ. ευρώ στο ΤΑΙΠΕΔ (τα λεφτά θα πάνε για την αποπληρωμή των δανειστών, ως γνωστόν) και θα χρηματοδοτήσει με περίπου 281 εκατ. ευρώ τα έργα που θα κάνει στα τέσσερα αεροδρόμια. Εκτός από το μερίδιο της Ελλάδας στα δάνεια του "σχεδίου Γιούνκερ" (280,4 εκατ. ευρώ από την ΕΤΕπ), θα πάρει 284,7 εκατ. ευρώ από την Alpha Bank (που έχει ανακεφαλαιοποιηθεί με δάνεια που αποπληρώνει ο ελληνικός λαός), 62,5 εκατ. από την Παρευξείνια Τράπεζα, 186,7 εκατ. από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης και 154,1 εκατ. από τον Διεθνή Οργανισμό Χρηματοδότησης (θυγατρική της Παγκόσμιας Τράπεζας). Το υπόλοιπο του τιμήματος προς το ΤΑΙΠΕΔ (συνολικό τίμημα 1.234 εκατ. ευρώ, που -το ξαναλέμε- θα πάνε για την αποπληρωμή του χρέους) θα καταβληθεί από τα κέρδη που θα αρχίσουν να σωρεύουν τα 14 αεροδρόμια. Ετσι, η μπίζνα του νεο-αποικισμού δουλεύει μια χαρά για όλους τους».

Αμφιβάλλετε ότι κάπως έτσι θα υλοποιηθεί και η επένδυση της γερμανογαλλικής κοινοπραξίας στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης;

Πέτρος Γιώτης

Προβολές και συζητήσεις

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΛΟΥΙΣ ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ

Με ένα αφιέρωμα στον σπουδαίο Λουίς Μπουνιουέλ συνεχίζονται το Μάη οι κινηματογραφικές προβολές και συζητήσεις τις Παρασκευές στην «Κόντρα». Επειδή όταν έκλεινε η ύλη της εφημερίδας δεν είχε εκδοθεί ακόμα το Δελτίο Τύπου από την Κινηματογραφική Ομάδα που οργανώνει αυτά τα αφιερώματα, περιοριζόμαστε στην παράθεση των τίτλων των ταινιών και των ημερομηνιών προβολής τους, επιφυλασσόμενοι να παραθέσουμε περισσότερα στοιχεία στο επόμενο φύλλο.

05/05
Ο ΑΝΔΑΛΟΥΣΙΑΝΟΣ ΣΚΥΛΟΣ (1929), Η ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ (1930), ΓΗ ΧΩΡΙΣ ΨΩΜΙ (1933)
12/05
Ο ΣΙΜΩΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ (1965), ΒΙΡΙΔΙΑΝΑ (1961)
26/05
Ο ΓΑΛΑΞΙΑΣ (1969)
02/06
ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (1974)

Παρασκευές στις 8:30 μμ | Είσοδος ελεύθερη
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα
Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως πότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Για τους κοσμικούς συντρόφους οφείλουμε να υπενθυμίσουμε τα 62α γενέθλια της πάλαι ποτέ πρώτης κυρίας της χώρας (της Μιμής ντε) την Κυριακή 30 Απριλίου.

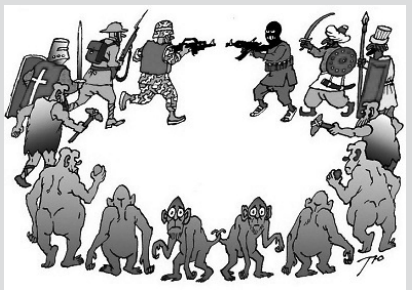

Και μια και μέσω Μιμής θυμηθήκαμε τον Αντρέα, ας χρησιμοποιήσουμε μια εμβληματική έκφρασή του: Είμαστε βαθιά συγκινημένοι. Ο λόγος δεν είναι άλλος από την πρωτοβουλία της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων να αναλάβει το κόστος μεταφοράς του holly light (άγιο φως) από τους holly places (αγίους τόπους), «αντικατοπτρίζοντας τη θέληση και το κοινό αίσθημα όλης της μεγάλης αστυνομικής οικογένειας» όπως ανακοίνωσε, προσθέτοντας: «Στις σημερινές δύσκολες στιγμές της ελληνικής κοινωνίας, είμαστε αρωγοί κάθε προσπάθειας ανάταξης και στήριξης των συμπολιτών μας και η συγκεκριμένη πρωτοβουλία μας σε αυτό ακριβώς αποσκοπεί». Είπατε κάτι;

Χαίρετ' ο πεύκος τις δροσιές κι ο έλατος τα χιόνια
χαίρονται και τ' αρπακτικά που τρών' και ξεκληρίζουν.

Και οι καμένοι να κλαίνε τις χαμένες πατρίδες, παίζοντας πάντα τις ίδιες παρτίδες και ετοιμάζοντας τη νέα, μεγάλη χαμένη πατρίδα...

Από την καταγραφή των σημαντικών γεγονότων δεν θα πρέπει να απουσιάζει η δήλωση Τζερόνιμο ότι «αγαπά και σέβεται τον πρωθυπουργό, ταυτόχρονα όμως τον λυπάται γιατί έπεσε στα αγκαθωτά βάτα της τρόικας, του Σόιμπλε και του ΔΝΤ», συμπληρώνοντας: «Είπα ότι αγαπώ, σέβομαι και έχω καλή συνεργασία με τον πρωθυπουργό και σαν πατέρας προς παιδί τον πονάω, τον λυπάμαι διότι θέλει, αγωνίζεται, προσπαθεί».

Βλαχούλα εροβόλαε απ' την ψηλή ραχούλα
και την κοσμοπολίτισσα παρίστανε με χάρη.
Μα αν πλέον έγιν' Ελενα, τουρίστρια, τσοπάνα
δεν είναι σκόνη η βλαχιά, που τη φυσάς και φεύγει.

Για να μην πιαστούμε ανενημέρωτοι, η ανατολική σήραγγα των Τεμπών ονομάζεται «Αντώνη Αγγελούλη (Βρατσάνου)», στη μνήμη του έφεδρου ανθυπολοχαγού του ΕΛΑΣ και σαμποτέρ της εθνικής αντίστασης που ανατίναξε -μεταξύ άλλων- τρένο με κατακτητές στην κοιλάδα των Τεμπών το 1944. Η δυτική ονομάζεται «Μαθητών Μακρυχωρίου Ημαθίας» στη μνήμη των 21 νεκρών μαθητών. Στις άλλες δύο, η ανατολική ονομάζεται «Μαρίνου Αντύπα» και η δυτική «Ρήγα Φεραίου». Και στο τρίτο ζεύγος, αυτή με κατεύθυνση προς Θεσσαλονίκη ονομάζεται «Σέρτζιο Σιάνι», στη μνήμη του ιταλού μηχανικού και τεχνικού διευθυντή του έργου που σκοτώθηκε στην κατολίσθηση του 2009 και η δυτική ονομάζεται «Ολύμπου».

Ολες οι μάνες κλαίγανε κι όλες παρηγοριούνται
μα μια μανούλα ενός παιδιού παρηγοριά δεν έχει.
«Τέτοιο φελλό, τέτοιο ζαβό, δεν ματαείδε η πλάση.
Κάλλιο ήταν να το πούλαγα σε κύκλωμα Βουλγάρων
παρά να το 'χω υπουργό κι από ντροπή να κλαίω».

Εν όψει της Πρωτομαγιάς, παραθέτουμε σχετικά γεγονότα που καταγράφονται στο πέρασμα του χρόνου: Το 1886 ξεκινάει η γενική απεργία (180.000 αμερικανοί εργάτες στο Σικάγο) που κατέληξε στη θέσπιση του 8ώρου. Το 1889 καθιερώνεται επίσημα ο εορτασμός της Εργατικής Πρωτομαγιάς. Το 1906 γαλλικές στρατιωτικές δυνάμεις συλλαμβάνουν χίλια άτομα που συμμετέχουν σε διαμαρτυρία για την ημέρα, έξι χιλιάδες εργάτες απολύονται για την απεργία της Πρωτομαγιάς στη Γερμανία, ενώ την ίδια μέρα ο 17χρονος αναρχικός Λέβκα Μπιλένκιν ανατινάζει ένα αστυνομικό τμήμα για να γιορτάσει την Εργατική Πρωτομαγιά. Το 1911 κηρύσσεται απεργία στη Θεσσαλονίκη και η Φεντερασιόν γιορτάζει την Πρωτομαγιά. Το 1916 συλλαμβάνεται ο Καρλ Λίμπκνεχτ για αντιπολεμικές διαμαρτυρίες, ενώ το 1924 γίνονται επεισόδια στον εορτασμό της Εργατικής Πρωτομαγιάς στην Αθήνα (διοργάνωση από το ΚΚΕ) με νεκρό τον εργάτη Παρασκευαΐδη και τραυματισμό δεκαεπτά ατόμων. Το 1929 καταγράφονται 31 νεκροί και 1.200 συλλήψεις σε επεισόδια για την Εργατική Πρωτομαγιά στο Βερολίνο και το 1931 ολοήμερες συγκρούσεις εργατών και αστυνομίας στη Θεσσαλονίκη. Το 1968 –μεσούσης της χούντας- αναρτάται πρωτομαγιάτικο πανό του «Ρήγα Φερραίου» και γίνεται ρίψη προκηρύξεων στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Τέλος, το 1977 καταγράφονται 29 νεκροί σε ταραχές στην Κωνσταντινούπολη και αιματηρά επεισόδια μελών του ΕΚΚΕ και του «Μαχητή» στην Αθήνα, με δεκατρείς αστυνομικούς τραυματίες και 23 συλλήψεις.

Κοκκινοσκουφίτσα

Ο Σουλτς στην ίδια γραμμή με Μέρκελ-Σόιμπλε

Είναι ο ιμπεριαλισμός, ηλίθιε...

Σχολιάστηκε κατά κόρον η απάντηση που έδωσε ο νέος ηγέτης των γερμανών σοσιαλδημοκρατών, Μάρτιν Σουλτς, απαντώντας σε ερώτηση έλληνα ανταποκριτή στο Βερολίνο. Και σχολιάστηκε, γιατί η πλήρης ευθυγράμμιση του σοσιαλδημοκράτη υποψήφιου καγκελάριου με την πολιτική της γερμανικής κυβέρνησης στο «ελληνικό ζήτημα» θρυμμάτισε το παραμύθι που κατασκεύασε η προπαγάνδα του Μαξίμου. Ενα παραμύθι που μιλά γενικά για «κακούς» συντηρητικούς και «καλούς» σοσιαλδημοκράτες και ειδικά για τη Γερμανία μιλούσε για έντονη παρέμβαση του αντικαγκελάριου Γκάμπριελ προς την Μέρκελ, από την οποία ζήτησε να... μαζέψει τον Σόιμπλε.

Το παραμύθι «φώναζε» από μακριά ότι είναι τέτοιο. Σκεφθείτε τους γερμανούς σοσιαλδημοκράτες, έξι μήνες πριν από τις γερμανικές εκλογές, να προκαλούν κρίση στη γερμανική συγκυβέρνηση, ζητώντας... ευνοϊκή στάση προς την ελληνική κυβέρνηση. Θα ήταν σαν να αυτοκτονούν πολιτικά, δεδομένου ότι στο ποτισμένο με την ιμπεριαλιστική λογική γερμανικό εκλογικό σώμα ο διαγωνισμός των κομμάτων γίνεται με βάση ποιος θα δείξει μεγαλύτερη σκληρότητα έναντι των «τεμπέληδων του Νότου» και έναντι των μεταναστών. Τα κόμματα της συγκυβέρνησης, χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες, προσπαθούν κυρίως ν' αντιμετωπίσουν την πίεση από την ακροδεξιά AfD, υιοθετώντας την ατζέντα της. Επομένως, εξ ορισμού δεν υπήρχε περίπτωση ο Σουλτς να κρατήσει διαφορετική στάση.

Οταν, λοιπόν, ρωτήθηκε σχετικά ο Σουλτς, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στους ξένους ανταποκριτές, απάντησε πως δεν πρόκειται για πολιτική της CDU ή του SPD, αλλά για πολιτική της γερμανικής κυβέρνησης, «που είναι δεσμευτική για όλα τα μέλη αυτής της κυβέρνησης». Σε ό,τι δε αφορά τον Σόιμπλε και τη συμπεριφορά του, δεν άφησε την παραμικρή αιχμή. «Αξιολογώ τη στάση του υπουργού Οικονομικών στο πλαίσιο της συμφωνίας που επετεύχθη», είπε αναφερόμενος στη συμφωνία της Μάλτας για την Ελλάδα, την οποία χαρακτήρισε «συμφωνία της λογικής». Αιχμές είχε μόνο για την ελληνική κυβέρνηση. Οπως εξήγησε, «αναζητήσαμε και βρήκαμε από κοινού τη λύση στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση για τη συζήτηση των τελευταίων ημερών» και για να γίνει εφικτή η εκταμίευση «πρέπει όλοι να τηρήσουν τα συμφωνηθέντα». Αυτό το τελευταίο «πηγαίνει» στη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό.

Τα δημοσιεύματα στον ελληνικό Τύπο (για διαρροές του Μαξίμου επρόκειτο), σύμφωνα με τα οποία ο Γκάμπριελ παρενέβη στη Μέρκελ, απειλώντας ακόμα και με πρόκληση πρόωρων εκλογών αν δεν «μαζέψει» τον Σόιμπλε, ο Σουλτς τα αντιπαρήλθε με μάλλον περιφρονητικό τρόπο. «Για φημολογίες που υπάρχουν σε ελληνικά Μέσα δε θα τοποθετηθώ, αρκετή φημολογία υπάρχει στα γερμανικά Μέσα» είπε.

«Καλώς όρισε στο κλαμπ. Στο τέλος θα ψηφίσει CDU», δήλωσε ο Σόιμπλε με το γνωστό σαρδόνιο χαμόγελό του, όταν τον ρώτησαν για τις δηλώσεις του Σουλτς. Η βολή προοριζόταν για το εσωτερικό της Γερμανίας, όπου ο Σουλτς -μετά την ορμητική είσοδό του στην κεντρική πολιτική σκηνή- έρχεται σιγά-σιγά στα ίσια του, όμως τα σκάγια πήραν τους Τσιπραίους και τη θεωρία τους για τις... προοδευτικές συμμαχίες που θ' αλλάξουν τον χαρακτήρα της ΕΕ.

Η μπίλια έχει κάτσει εδώ και καιρό στην ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, όμως δεν ήταν πάντοτε έτσι. Πριν ανέβει στην εξουσία, ο ΣΥΡΙΖΑ προωθούσε το σύνθημα «αλλάζουμε την Ευρώπη». Η «αλλαγή» θα γινόταν όχι απλώς ερήμην, αλλά σε σύγκρουση με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, η οποία τοποθετούνταν στον ίδιο παρονομαστή με τη χριστιανοδημοκρατία και τις άλλες συντηρητικές δυνάμεις. Ηταν η περίοδος του «Ολαντρέου», το οποίο -αν δεν το θυμόσαστε- εκφωνήθηκε στη διάρκεια συνάντησης του Τσίπρα με τον Μελανσόν, ο οποίος σήμερα δείχνει τον Τσίπρα σαν παράδειγμα προς αποφυγή. Οι σύμμαχοι που θα «άλλαζαν την Ευρώπη» ήταν η περιβόητη «Αριστερά». Ο Μελανσόν στη Γαλλία, η Linke στη Γερμανία, η «Αλλη Ευρώπη με τον Τσίπρα» στην Ιταλία, το Αριστερό Μπλόκο στην Πορτογαλία, οι Podemos στην Ισπανία.

Οταν ο ΣΥΡΙΖΑ σχημάτισε κυβέρνηση παρέα με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ, δε χρειάστηκε πολύ καιρό για ν' αλλάξει το ιδεολόγημα. Η «Αριστερά» άρχισε να φεύγει από την πρώτη γραμμή της προπαγάνδας και τη θέση της να παίρνουν οι «προοδευτικές δυνάμεις», στις οποίες φυσικά κυριαρχεί η σοσιαλδημοκρατία. Γιατί με εξαίρεση την Πορτογαλία, όπου σχηματίστηκε μια τριμερής κυβέρνηση Σοσιαλιστών, Μπλόκου και «Κ»Κ, με σοσιαλδημοκράτη πρωθυπουργό, δεν υπήρξε άλλη μη δεξιά κυβέρνηση που να μην είναι σοσιαλδημοκρατική. Ο Τσίπρας είχε ανάγκη από ιμπεριαλιστές «συμμάχους» και τους βρήκε στα πρόσωπα του Ολάντ και του Ρέντσι, οι οποίοι από τη μια χρησιμοποιούσαν το «ελληνικό ζήτημα» στα παζάρια τους με τη Γερμανία και από την άλλη χρησιμοποιούσαν τη «συμμαχία» τους με τον Τσίπρα ως προπαγανδιστικό χαρτί στο εσωτερικό των χωρών τους. Γιατί ο Τσίπρας μπορεί να φθάρηκε και να ξεφτιλίστηκε στην Ελλάδα, όμως στην υπόλοιπη Ευρώπη εξακολουθεί να έχει την εικόνα του «ριζοσπάστη» που προσπάθησε να συγκρουστεί με την Μέρκελ και με το «κατεστημένο των Βρυξελλών».

Από την «προοδευτική συμμαχία» έμενε έξω μόνο η γερμανική σοσιαλδημοκρατία, η οποία συγκυβερνούσε με τη χριστιανοδημοκρατία. Ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ μπορούσε να συμπεριλάβει στην προπαγάνδα του ένα κόμμα που συγκυβερνούσε με τους Μέρκελ και Σόιμπλε και ψήφιζε με τη χριστιανοδημοκρατία και στην κυβέρνηση και στη Βουλή, ούτε η γερμανική σοσιαλδημοκρατία ήθελε τέτοια παιχνίδια, που ενδεχομένως θα θόλωναν την εικόνα της ισχυρής γερμανικής κυβέρνησης στην οποία συμμετέχει. Τα πράγματα φάνηκαν ν' αλλάζουν μόλις η Γερμανία μπήκε -ανεπίσημα έστω- στην προεκλογική περίοδο και η σοσιαλδημοκρατία απέκτησε νέο ηγέτη (τον Σουλτς), που χάραξε μια προεκλογική στρατηγική «αριστερού κυβερνητικού μετώπου» (με τη Linke και τους Πράσινους). Οι συριζαίοι αισθάνθηκαν ότι έφτασε η ώρα για να συμπεριλάβουν και τη γερμανική σοσιαλδημοκρατία στο «μέτωπο των προοδευτικών δυνάμεων».

Μέχρι που ήρθε ο Σουλτς και τους έβαλε πάγο με τις δηλώσεις πλήρους ταύτισης με τους Μέρκελ και Σόιμπλε στο χειρισμό του «ελληνικού ζητήματος». Υπάρχει ασφαλώς προεκλογική σκοπιμότητα σ' αυτές τις δηλώσεις του Σουλτς: δε θέλει να περάσει στην πορωμένη γερμανική «κοινή γνώμη» η ιδέα ότι βλέπει με την παραμικρή συμπάθεια τους «τεμπέληδες του Νότου». Ταυτόχρονα, όμως, ο Σουλτς έστειλε και ένα μήνυμα σε όλη την ΕΕ. Οχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στη Γαλλία, στην Ιταλία, παντού. Το μήνυμα ήταν σαφές: η εξωτερική πολιτική της ιμπεριαλιστικής Γερμανίας παραμένει εκτός προεκλογικής αντιπαράθεσης. Η Γερμανία θα εξακολουθήσει να παίζει κυρίαρχο ρόλο στην ΕΕ και στην Ευρωζώνη και αν οι σοσιαλδημοκράτες νικήσουν και σχηματίσουν κυβέρνηση, η εξωτερική πολιτική αυτής της κυβέρνησης δε θα καθορίζεται με ιδεολογικά κριτήρια, αλλά με βάση τα συμφέροντα του γερμανικού ιμπεριαλισμού.

Περιττεύει να πούμε ότι οι Τσιπραίοι έκαναν γαργάρα τις δηλώσεις Σουλτς. Ούτε ένα τόσο δα σχόλιο, πόσο μάλλον οργισμένες δηλώσεις και καταγγελίες. Οταν οι σύντροφοί τους της Linke δηλώνουν σε όλους τους τόνους έτοιμοι να συγκυβερνήσουν με τους σοσιαλδημοκράτες, πώς να καταγγείλουν τον υποψήφιο καγκελάριο αυτής της εικονικής συμμαχίας οι Τσιπραίοι; Ασε που μια τέτοια καταγγελία θα χαλούσε το αφήγημα (το παραμύθι δηλαδή) της «συμμαχίας των προοδευτικών δυνάμεων», που τάχα θα βάλει τέλος στην κυριαρχία του νεοφιλελευθερισμού στην ΕΕ. Από την άλλη, τις περισσότερες πιθανότητες να κερδίσουν τις εκλογές του ερχόμενου Σεπτέμβρη έχουν οι χριστιανοδημοκράτες των Μέρκελ-Σόιμπλε. Κι αν δεν υπάρξει δυνατότητα συγκυβέρνησής τους με ένα μικρότερο κόμμα (π.χ. το FDP, που ελπίζει πως θα επανέλθει στη Μπούντεσταγκ), ώστε οι σοσιαλδημοκράτες να μείνουν στην αντιπολίτευση και να ανασυγκροτηθούν, ίσως καταστεί αναγκαίος ο σχηματισμός «μεγάλου συνασπισμού» και πάλι, οπότε ο Σουλτς θα είναι αντικαγκελάριος και υπουργός Οικονομίας ή Εξωτερικών και οι Τσιπραίοι δε θα ήθελαν με τίποτα να έχουν χαλάσει τις σχέσεις τους μ' έναν πολιτικό πυλώνα του γερμανικού ιμπεριαλισμού.

Νομιμοποιούν τους καταπατητές με συνοπτικές διαδικασίες

Δασοκτόνο ξεσάλωμα

Από την πρώτη στιγμή που η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος, με πρωτεργάτη τον αναπληρωτή υπουργό Σ. Φάμελλο, άρχισε να αναρτά τους Δασικούς Χάρτες πάνω στη βάση του πλούσιου αντιδασικού νομικού πλαισίου, που διαμορφωνόταν βαθμιαία από παλιά, ενώ στην περίοδο των μνημονιακών κυβερνήσεων διευρύνθηκε με άλματα, είχαμε υπογραμμίσει ότι αυτοί οι Δασικοί Χάρτες δε θα υπερασπίζονται τον δασικό πλούτο της χώρας, αλλά θα χρησιμοποιηθούν για να νομιμοποιηθούν μαζικά οι καταπατητές των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Στο ξεκίνημα της ανάρτησης των Δασικών Χαρτών ο Φάμελλος και στελέχη της Γενικής Διεύθυνσης Δασών δεν αρκέστηκαν στη σύνταξη, θεώρηση, ανάρτηση και κύρωση των Δασικών Χαρτών με εφαρμογή του διαμορφωμένου αντιδασικού πλαισίου. Ο αναπληρωτής υπουργός προχώρησε παραπέρα, με τη βοήθεια στελεχών που ηγούνται στη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος και στη Διεύθυνση Δασικών Εργων και Υποδομών. Στην αρχή, άρχισε δειλά-δειλά να βγάζει τις εγκυκλίους διαταγές εφαρμογής διατάξεων των αντιδασικών νόμων 4280/2014 και 4315/2014. Στη συνέχεια, ψήφισε τον αντιδασικό νόμο 4467/2017 και στις 21 Απρίλη του 2017 (μέρα σημαδιακή, λόγω της επιβολής της αμερικανόπνευστης στρατιωτικοφασιστικής δικτατορίας, πριν από 50 χρόνια), δημοσίευσε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης την υπουργική απόφαση με την οποία «διορθώνονται» τα λεγόμενα πρόδηλα σφάλματα στην κατάρτιση και κύρωση των Δασικών Χαρτών. Με τη φόρα που πήρε ο Φάμελλος δεν αποκλείουμε να πάρει και άλλα μέτρα, γράφοντας -σαν έλληνας Ερντογάν- στα παλιά του τα παπούτσια το αστικό κοινοβούλιο που υποτίθεται πως έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα να νομοθετεί.

Ο ακριβής τίτλος αυτής της απόφασης του Φάμελλου είναι «Καθορισμός, προσδιορισμός, τρόπος και διαδικασία διόρθωσης πρόδηλων σφαλμάτων στην κατάρτιση και κύρωση των δασικών χαρτών». Ας δούμε καταρχάς από πού πήραν τη φράση «πρόδηλα σφάλματα» τα στελέχη των δύο Διευθύνσεων που στέκονται δίπλα στον Φάμελλο και τον συμβουλεύουν. Την πήραν από μια διάταξη του νόμου 2308/1995, που ήταν ο πρώτος νόμος για το Κτηματολόγιο. Συγκεκριμένα, αντέγραψαν το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 6 αυτού του νόμου, που αναφέρει: «*Ως πρόδηλο σφάλμα θεωρείται ιδίως η λανθασμένη αναγραφή των στοιχείων του δικαιούχου του καταχωρισθέντος στην ανάρτηση δικαιώματος, η λανθασμένη αναγραφή του είδους του καταχωρισθέντος στην ανάρτηση δικαιώματος και η λανθασμένη αναγραφή του καταχωρισθέντος στην ανάρτηση τίτλου κτήσεως*».

Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς ότι για παράδειγμα η λανθασμένη αναγραφή των στοιχείων ενός δικαιούχου στο Κτηματολόγιο μπορεί να θεωρηθεί πρόδηλο σφάλμα και να διορθωθεί με την παρέμβαση των αρμόδιων υπηρεσιών της ΟΚΧΕ ΑΕ (πρώην ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ), χωρίς να χρειαστεί να γίνει νομοθετική παρέμβαση. Στην περίπτωση Δασικών Χαρτών, όμως, βαφτίστηκαν πρόδηλα σφάλματα ακόμα και οι Τεχνητές Δασικές Φυτείες και τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα, που εισήχθησαν στο αντιδασικό οπλοστάσιο με τους νόμους 4280 και 4315 των Σαραμοβενιζέλων, που έχουν αντισυνταγματικό χαρακτήρα και θα καταπέσουν με την έκδοση της πρώτης διοικητικής πράξης.

Πρόκειται για ουσιαστικές διατάξεις που μπορούν να ρυθμιστούν **μόνο με νομοθετική παρέμβαση** και όχι με παρέμβαση και ρύθμιση είτε των γενικών διευθυντών Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων είτε των συντονιστών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, όπως επιχειρείται με την απόφαση του Φάμελλου.

◆ Ας δούμε πρώτα τις Τεχνητές Δασικές Φυτείες. Πρέπει να ενημερώσουμε τους ανθρώπους που δεν γνωρίζουν, όπως είναι φυσικό, ότι πολλά άλση και πάρκα, όπως και περιαστικά δάση, είναι έργα τεχνικών δασικών φυτεύσεων. Για παράδειγμα, το Αλσος της Νέας Φιλαδέλφειας, το Πεδίον του Αρεως, τα Περιμετρικά Δάση του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού και του Αγίου Κοσμά, το Σέιχ Σου της Θεσσαλονίκης. Ιστορικά, έγιναν νομοθετικές ρυθμίσεις προκειμένου να αποχαρακτηριστούν τα δάση που είναι έργο τεχνικών δασικών φυτεύσεων. Η πρώτη έγινε με τον αντιδασικό νόμο 3208/2003 και φτάσαμε στο νόμο 4280/2014 των Σαμαροβενιζέλων, με τον οποίο αποχαρακτηρίζονται όλες οι Τεχνητές Δασικές Φυτείες και όχι μόνον αυτές που έγιναν για εμπορία ειδικών ξύλων ή είχαν ενταχθεί σε ειδικά προγράμματα της ΕΕ.

Αυτός ο νόμος, όμως, δεν έχει αναδρομικό χαρακτήρα και έτσι υπάρχει το πρόβλημα του αποχαρακτηρισμού των περιμετρικών δασών του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού και του Αγίου Κοσμά, που πασχίζει αυτή την περίοδο να πετύχει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, γιατί αυτό απαιτούν οι πλιατσικολόγοι καπιταλιστές προκειμένου να τσιμεντώσουν όλη την περιοχή (αναλυτικά γράφουμε στο «σαλόνι» αυτού του φύλλου). Ετσι ο Φάμελλος, μετά από υπόδειξη του υπηρεσιακού παράγοντα που εδώ και χρόνια είναι χρεωμένος με την αρμοδιότητα των Δασικών Χαρτών, κατέφυγε στη λύση των λεγόμενων πρόδηλων σφαλμάτων.

Σύμφωνα με την περιβόητη υπουργική απόφαση, η διόρθωση των πρόδηλων σφαλμάτων θα γίνει την περίοδο που ξεκινάει με τη θεώρηση των Δασικών Χαρτών και ολοκληρώνεται με την εκδίκαση των αντιρρήσεων. Οι Δασικοί Χάρτες στον Πειραιά δεν έχουν ακόμη αναρτηθεί και γι' αυτό ο Φάμελλος έκανε αυτή την κίνηση, προκειμένου να αντιμετωπίσει την περίπτωση που το Δασαρχείο Πειραιά κάνει την Πράξη Χαρακτηρισμού και μ' αυτήν επιβεβαιωθεί ο δασικός χαρακτήρας των περιμετρικών δασών. Σ' αυτή την περίπτωση, ο Δασικός Χάρτης θα συμπεριλάμβανε και τα περιμετρικά δάση. Τώρα όμως, με τα πρόδηλα σφάλματα, ο Δασικός Χάρτης του Πειραιά θα διορθωθεί και θα βγουν απ' αυτόν τα περιμετρικά δάση. Εάν ο Φάμελλος δεν έβγαζε την παράνομη αυτή απόφαση, θα ήταν υποχρεωμένος να βάλει τους υπηρεσιακούς παράγοντες να προσβάλουν την Πράξη Χαρακτηρισμού στην Επιτροπή Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων και στο ΣτΕ, προκειμένου να γίνει ο αποχαρακτηρισμός. Αυτό, όμως, θα ήταν από δύσκολο έως αδύνατο.

Ο αποχαρακτηρισμός των περιμετρικών δασών του Ελληνικού είναι μεν ο άμεσος στόχος, αλλά δεν είναι ο μοναδικός. Στο στόχαστρο μπαίνουν γενικά τα περιμετρικά δάση και τα πάρκα και άλση. Με την απόφαση του Φάμελλου για τα πρόδηλα σφάλματα μπαίνει η πρώτη βάση. Σε επόμενη φάση θα μπει σε εφαρμογή ο αποχαρακτηρισμός τους, όπου το απαιτούν καπιταλιστικά συμφέροντα. Αυτή η τακτική δεν είναι καινούργια. Εφαρμόζεται απ' όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις, όταν συναντούν δυσκολίες στην εφαρμογή αντιδασικών διατάξεων.

Ο Φάμελλος αυταπατάται, όμως, αν νομίζει ότι με την απόφασή του για τα πρόδηλα σφάλματα θα αποφύγει τον συνταγματικό έλεγχο στο ΣτΕ, στην πρώτη περίπτωση που επιχειρηθεί από τους υπηρεσιακούς παράγοντες μιας Αποκεντρωμένης Διοίκησης να μην ενταχθούν οι Τεχνητές Δασικές Φυτείες στον Δασικό Χάρτη.

◆ Σε ό,τι αφορά τα περιβόητα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα, πρέπει καταρχάς να σημειώσουμε ότι μ' αυτά είχαν αποχαρακτηριστεί σε πολλές περιοχές στην Ελλάδα δάση και δασικές εκτάσεις που είχαν ξεχερσωθεί και καταπατηθεί. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες στις περιοχές αυτές έκαναν τα στραβά μάτια, δεν έκαναν Πράξεις Χαρακτηρισμού και έτσι αυτή η κατάσταση διαιωνιζόταν. Ηρθε στη συνέχεια η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων και με το νόμο 4315/2014, που ψηφίστηκε σε προεκλογική περίοδο, νομιμοποίησε αυτά τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε καταψηφίσει όχι μόνο το νόμο 4280 αλλά και το νόμο 4315/2014.Οταν όμως ανέλαβε την κυβέρνηση, ξέχασε τη δημαγωγική του στάση και ανάμεσα στις άλλες εφαρμοστικές εγκυκλίους των αντιδασικών νόμων έβγαλε και την εφαρμοστική εγκύκλιο με την οποία έδινε εντολή σε όλες τις γενικές διευθύνσεις Δασών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων να νομιμοποιήσουν όλα τα έγγραφα πληροφοριακού χαρακτήρα. Φαίνεται πως ο Φάμελλος, μετά από υπόδειξη των υπηρεσιακών παραγόντων, έκρινε ότι δεν είναι αρκετή η εφαρμοστική εγκύκλιος και έτσι ενέταξε και αυτά τα έγγραφα στα πρόδηλα σφάλματα. Και γι' αυτές τις περιπτώσεις, όμως, λέμε στον Φάμελλο ότι δε θα αποφύγουν τον συνταγματικό έλεγχο στο ΣτΕ.

Φυσικά αυτές δεν είναι οι μοναδικές περιπτώσεις που βαφτίζονται πρόδηλα σφάλματα. Κλείνουμε επισημαίνοντας ότι με την απόφαση για τα πρόδηλα σφάλματα οι Δασικοί Χάρτες γίνονται σουρωτήρι, ενώ δίνεται επιπλέον η δυνατότητα στους καταπατητές να νομιμοποιήσουν τα καταπατημένα και ξεχερσωμένα δάση και δασικές εκτάσεις χωρίς να καταβάλουν το παραμικρό τέλος. Τους δίνει ακόμα και τη δυνατότητα να πάρουν πίσω το τέλος που κατέβαλαν σε περιπτώσεις που υπέβαλαν αντιρρήσεις.

Η ΠΕΔΔΥ και οι πραγματικές περιβαλλοντικές οργανώσεις δεν πρέπει ν' αφήσουν τον Φάμελλο ελεύθερο να εφαρμόζει την τακτική των μαζικών νομιμοποιήσεων καταπατημένων και ξεχερσωμένων δασών και δασικών εκτάσεων.

Ο Παππάς προσπαθεί να φτιάξει άλλοθι

Εγινε ολοφάνερη η αγωνιώδης προσπάθεια των Τσιπραίων και προσωπικά του Παππά να απεμπλακούν από την «υπόθεση Βενεζουέλα», που διανθίστηκε με νέες αποκαλύψεις, οι οποίες αυτή τη φορά δεν αναφέρονταν μόνο στον περιβόητο κύπριο δικηγόρο Αρτεμίου, αλλά περιλάμβαναν κι έναν άραβα καπιταλιστή, με ιδιωτικό αεροπλάνο και ξενοδοχεία στο νησί Μαργαρίτα, έναν από τους παράδεισους των offshore.

Αυτή τη φορά ο Παππάς ομολόγησε προσωπικά αυτό που την προηγούμενη φορά είχε μόνο διαρρεύσει. Οτι το ταξίδι στη Βενεζουέλα αφορούσε μπίζνες ελλήνων πετρελαιάδων. Ενώ στην πρώτη εκδοχή ο Παππάς υποτίθεται πως πήγε στη Βενεζουέλα για να κλείσει συμφωνίες αγοράς ελληνικών προϊόντων από σούπερ μάρκετ της Βενεζουέλας (όλοι θυμόμαστε και την εξοργιστική διάψευση από τον Αρτεμίου), στη δεύτερη εκδοχή εμφανίστηκε στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής για να πει ότι «είναι αυτονόητο ελληνικές εταιρίες και δη των πετρελαιοειδών να επιδιώκουν να έχουν σχέσεις με τη χώρα αυτή», όμως εμποδίζονταν λόγω των ιδεολογικών εμμονών της κυβέρνησης Σαμαρά! Τα ίδια είπε μια μέρα μετά, απαντώντας αυτός στην «ώρα του πρωθυπουργού», σε ερώτηση που είχε υποβάλει ο Βενιζέλος προς τον Τσίπρα. Ομως, στα ερωτήματα του Βενιζέλου για τις σχέσεις του με τον Αρτεμίου και τον Μαχέντ Χαλίλ δεν απάντησε. Τα χαρακτήρισε επανάληψη κουτσομπολιών του Τύπου.

Εντύπωση μας έκανε το γεγονός ότι ο Βενιζέλος κράτησε πολύ χαμηλούς τόνους, μολονότι ο Παππάς του έδωσε πολλές «πάσες» αποφεύγοντας να απαντήσει στα ερωτήματά του. Ισως να είχε προηγηθεί κάποια παρασκηνιακή συμφωνία μεταξύ τους. Σε πολιτικό επίπεδο, πάντως, φρόντισε να αναδειχτεί το γεγονός ότι ο Παππάς κάτι έχει να κρύψει, γι' αυτό δεν απαντά συγκεκριμένα. Και γι' αυτό δεν ενημέρωσε, έστω εκ των υστέρων, το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών για το ταξίδι του.

Το επιχείρημα του Παππά ότι τάχα ταξίδεψε στη Βενεζουέλα για να διευκολύνει τους ομίλους Βαρδινογιάννη και Λάτση (Motor Oil και ΕΛΠΕ) να κάνουν μπίζνες με την κυβέρνηση Μαδούρο, επειδή οι ιδεολογικές αγκυλώσεις του Σαμαρά εμπόδιζαν αυτές τις μπίζνες, είναι για γέλια. Σιγά μην μπορούσε ο Σαμαράς να εμποδίσει αυτούς τους δυο πανίσχυρους καπιταλιστικούς ομίλους να κάνουν μπίζνες στη Βενεζουέλα και κατέφυγαν στον Παππά να τους βοηθήσει (ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση). Δεν μπορούν να του προσάψουν, βέβαια, κάτι συγκεκριμένο (δεν έχουν κάποιο λογαριασμό με λεφτά ή κάποια offshore εταιρία), όμως οι εντυπώσεις που αφήνει η πανικόβλητη άμυνα του Παππά (έχει βάλει στην άκρη τη γνωστή αλαζονεία του όταν αναφέρεται σ' αυτό το θέμα) είναι υπεραρκετές για την αντιπολίτευση.

Χαρακτηριστική είναι, επίσης, η προσπάθεια συμψηφισμού που έκανε η Χριστοδουλοπούλου, ως πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, στην προσπάθειά της να αποφύγει τη συζήτηση που ήθελε να προκαλέσει η ΝΔ. Απευθυνόμενη στον Βορίδη, που μιλούσε για τον Αρτεμίου, του είπε: «Ενοχοποιείτε τον κ. Παππά επειδή συνταξίδευσε με δικηγόρο των offshore; Θα έπρεπε να είστε προσεκτικός. Ταυτίζουμε δικηγόρους με τους πελάτες τους; Δεν νομίζω ότι σας συμφέρει. Είστε δικηγόρος της Energa που ζημίωσε με 270 εκατ. ευρώ το Δημόσιο». Επειδή ο Βορίδης είναι δικηγόρος των απατεώνων της Energa (πράγμα για το οποίο τόσα έχουν ειπωθεί), δεν τρέχει τίποτα με τις σχέσεις Παππά-Αρτεμίου; Απλά συνταξιδιώτες σ' ένα αεροπλάνο για το Καράκας υπήρξαν;

Ο Αρτεμίου «συνελήφθη» να βγαίνει από το Μαξίμου σε περίοδο που ο Τσίπρας ήταν πρωθυπουργός και ο Παππάς πανίσχυρος «παρακοιμώμενός» του. Ο Αρτεμίου είπε πως πήγε στο Μαξίμου για να προωθήσει κάποια επένδυση πελατών του. Ποτέ δεν είπε, όμως, ποιοι είναι οι πελάτες του και τι αφορά η επένδυσή τους. Και κυρίως δεν εξήγησε γιατί η προώθηση των συμφερόντων των πελατών του περνάει από το Μαξίμου και όχι από τα αρμόδια υπουργεία και τις υπηρεσίες τους (και όχι τις πολιτικές ηγεσίες τους). Ο Αρτεμίου, φυσικά, ένας ιδιώτης μεσάζοντας είναι και δεν έχει καμιά υποχρέωση να δίνει πολιτικές εξηγήσεις, στο βαθμό που δεν κατηγορείται για κάτι παράνομο. Η κυβέρνηση, όμως;

Οπως ποτέ δε δόθηκαν επαρκείς εξηγήσεις για το ταξίδι των Παππά-Ησυχου (μην ξεχάσουμε και το νυν μεγαλοστέλεχος της ΛΑΕ, που κάνει την πάπια, λες και το ζήτημα αφορά μόνο τον Παππά και τον ΣΥΡΙΖΑ), έτσι δε δόθηκαν εξηγήσεις και για την επίσκεψη (ή τις επισκέψεις) του Αρτεμίου στο Μαξίμου: πόσες φορές έχει πάει, με ποιον ή ποιους έχει συναντηθεί, ποια «υπόθεση» προωθεί κτλ.. Ετσι, ο καθένας μπορεί να υποθέσει ό,τι θέλει. Το μόνο βέβαιο είναι πως δεν πρόκειται για «καθαρές» υποθέσεις. Γι' αυτό και οι Τσιπραίοι δε δίνουν τις απαραίτητες πληροφορίες ή εξηγήσεις. Προτιμούν να εισπράττουν το σχετικό πολιτικό κόστος, εκτιμώντας ότι η υπόθεση θα ξεχαστεί, καθώς η αντιπολίτευση δε θα μπορεί να βγάλει κάτι άλλο απ' αυτήν.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Γιαλαντζί διαμάχες

Ακόμα και στην περίπτωση που θεωρήσουμε ότι δεν υπάρχει κομπρεμί ανάμεσα σε Σαββίδη και Μαρινάκη για τη δικαστική παρέμβαση και ότι ο πραγματικός στόχος της ΠΑΕ ΠΑΟΚ είναι η αφαίρεση βαθμών από τους ερυθρόλευκους προκειμένου να κατακτήσει το πρωτάθλημα ο ΠΑΟΚ, η «συμμαχία» των δυο ομάδων στην προσπάθεια «εξυγίανσης» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου θα συνεχίσει να υφίσταται και απλώς θα περάσει μια δύσκολη φάση, αφού αυτά που διακυβεύονται είναι πολύ περισσότερα από ένα πρωτάθλημα.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ερυθρόλευκοι στο παρελθόν έχουν εκμεταλλευτεί λάθη και παραλείψεις άλλων ομάδων και τις δυνατότητες που τους έδινε η νομοθεσία και το πειθαρχικό δίκαιο της ΕΠΟ, προκειμένου να πάρουν το πρωτάθλημα στα χαρτιά. Αναφερόμαστε στην αγωνιστική περίοδο 2007-08 και στην υπόθεση του αυστριακού ποδοσφαιριστή, Ρόμαν Βάλνερ, ο οποίος αγωνιζόταν στον Απόλλωνα Καλαμαριάς. Οι ερυθρόλευκοι είχαν χάσει από τους Πόντιους και η ΑΕΚ θα είχε στεφθεί πρωταθλήτρια, όμως οι ερυθρόλευκοι κατάφεραν να πάρουν το παιχνίδι στα χαρτιά και να στεφθούν αυτοί πρωταθλητές, εκμεταλλευόμενοι την αντικανονική συμμετοχή του Βάλνερ στο συγκεκριμένο παιχνίδι.

Γνωρίζει συνεπώς ο Μαρινάκης ότι αυτές οι διαδικασίες είναι μέσα στο παιχνίδι και ότι ο αντίπαλος μπορεί να τις εκμεταλλευτεί. Επιπλέον, ο Μαρινάκης, εκτός από πρόεδρος του Ολυμπιακού, έχει και την ιδιότητα του μεγαλοκαπιταλιστή. Ολοι γνωρίζουμε ότι οι επιχειρηματικές μπίζνες είναι πάνω απ' όλα και ότι η ενασχόληση των απανταχού καπιταλιστών με το επαγγελματικό ποδόσφαιρο έχει σαν πρωτεύοντα στόχο την ευκολότερη προώθηση και διεκπεραίωση των επιχειρηματικών τους σχεδίων. Ας πάρουμε, λοιπόν, υπόψη μας δημοσιεύματα που μιλούν και για επιχειρηματική συνεργασία Σαββίδη - Μαρινάκη, με τη διαμεσολάβηση του συριζαίου υπουργού Νίκου Παππά και της γνωστής και μη εξαιρετέας Ντόρας Μπακογιάννη. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στο πρόσφατο παρελθόν οι πρόεδροι του ΠΑΟΚ και του Ολυμπιακού είχαν καταφέρει να πάρουν άδεια τηλεοπτικού καναλιού στη δημοπρασία που διοργάνωσε η παιδική χαρά του Μαξίμου (δυσκολευόμαστε να την πούμε κυβέρνηση) και αν το ΣτΕ δεν έκρινε το νόμο Παππά αντισυνταγματικό, θα ήταν το «νέο αίμα» στο χώρο των αστικών Μέσων Μαζικής Παραπληροφόρησης.

Υπ' αυτό το πρίσμα, μια ποδοσφαιρική κόντρα, ακόμα και αν προκαλούσε «κραδασμούς» αφού θα είχε σαν «έπαθλο» ένα πρωτάθλημα, δε θα ήταν ικανή να χαλάσει μια υψηλού επιπέδου επιχειρηματική συνεργασία. Η ζημιά για τον Μαρινάκη θα ήταν κυρίως επικοινωνιακή, καθώς θα έχανε «πόντους» στα μάτια των ερυθρόλευκων οπαδών, όμως ένα καλό χαρτζιλίκι στους οργανωμένους και δυο-τρεις μεταγραφές που θα σηματοδοτούσαν την «αντεπίθεση» για την επανάκτηση της κορυφής θα αποτελούσαν το αντίδοτο και θα ομαλοποιούσαν την κατάσταση.

Η συνεργασία Σαββίδη - Μαρινάκη για τη δρομολόγηση των εξελίξεων στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο έχει σχολιαστεί αρκετές φορές από τη στήλη. Είναι πλέον κοινό μυστικό, ότι οι πρόεδροι του ΠΑΟΚ και του Ολυμπιακού έχουν συμφωνήσει στην εκλογή του Γραμμένου στην προεδρία της ΕΠΟ και βρίσκονται σε συνεννόηση για τον τρόπο λειτουργίας της «παράγκας» και του εξωαγωνιστικού ποδοσφαιρικού κυκλώματος. Εχοντας δεδομένη τη συνεργασία ανάμεσα στις δυο πλευρές, σε κάποιον μη μυημένο με τα δρώμενα στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο θα προκαλούσε απορία η παρέμβαση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ στην εξέλιξη της δικαστικής διερεύνησης των επεισοδίων που έγιναν στον ημιτελικό του Κυπέλλου ανάμεσα στον Ολυμπιακό και την ΑΕΚ, στο γήπεδο «Γ. Καραϊσκάκης». Ομως στους μυημένους η στάση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ είναι εξηγήσιμη, είτε επιλέξουν την εκδοχή της αποπροσανατολιστικής κίνησης τακτικής είτε επιλέξουν την εκδοχή ότι πρόκειται για πραγματική προσπάθεια τιμωρίας της ερυθρόλευκης ΠΑΕ.

Η στήλη θεωρεί σαν πιο πιθανή εκδοχή ότι ο Σαββίδης χρησιμοποιεί τη δικαστική διαμάχη με τους ερυθρόλευκους για να ρίξει στάχτη στα μάτια των οργανωμένων οπαδών του ΠΑΟΚ και να δικαιολογήσει τη συμφωνία που έχει κλείσει με τον Μαρινάκη. Ο Σαββίδης ξεκίνησε μαζί με τον Μελισσανίδη και τον Αλαφούζο την προσπάθεια για να ανατρέψουν την ερυθρόλευκη κυριαρχία στο ελληνικό ποδόσφαιρο, αλλά στη διαδρομή, όταν χάλασε η λυκοφιλία, ο πρόεδρος του ΠΑΟΚ δήλωνε ότι θα συνεχίσει τον αγώνα για «κάθαρση» μόνος του, ακόμη και αν αυτό βραχυπρόθεσμα θα έχει σημαντικό κόστος για την ομάδα του. Πλέον, επιλέγοντας τις «ρεαλιστικές» λύσεις, έχει δρομολογήσει τη συμφωνία με τον Μαρινάκη, για να καθορίσουν από κοινού τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Οπως θα έκανε κάθε καπιταλιστής που σέβεται τον εαυτό του, δε διστάζει να συμφωνήσει ακόμη και με τον διάολο, προκειμένου να εξασφαλίσει το μέγιστο δυνατό όφελος. Ο Σαββίδης, γνωρίζοντας ότι ο Μαρινάκης δε θα κάτσει να χάσει αμαχητί την κυριαρχία στο εξωαγωνιστικό ποδοσφαιρικό κύκλωμα, προτίμησε αντί να συγκρουστεί μαζί του, να πάει σε έναν «έντιμο συμβιβασμό» και να κερδίσουν μαζί χρόνο και χρήμα.

Ομως, σε αντίθεση με τους καπιταλιστές προέδρους, οι οπαδοί μιας ομάδας και ιδιαίτερα οι οργανωμένοι δεν μπορούν να καταλάβουν τις «ρεαλιστικές» λύσεις και τις συμμαχίες με τον «προαιώνιο εχθρό». Στις τάξεις των οπαδών του ΠΑΟΚ είχαν αρχίσει οι μουρμούρες και πολλοί δεν έβλεπαν με καλό μάτι την προσέγγιση με τους ερυθρόλευκους. Δε χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε για να αποδείξουμε ότι η δικαστική διαμάχη είναι για τον Σαββίδη μια καλή ευκαιρία για να ξεκινήσει το «μασάζ» προς τους ΠΑΟΚτζήδες και να τους αποδείξει ότι δε διστάζει να συγκρουστεί με τον οποιοδήποτε, προκειμένου να διασφαλίσει τα συμφέροντα της ομάδας. Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο. Το συμφέρον του ΠΑΟΚ είναι πάνω απ' όλα και για να το διασφαλίσουμε μπορώ να συγκρουστώ με τον οποιονδήποτε ή να συμμαχήσω με τον οποιονδήποτε.

Ενας από τους λόγους που οδηγούν τη στήλη να θεωρήσει ως πιο πιθανή την εκδοχή της επικοινωνιακής κίνησης είναι η απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής της ΕΠΟ να δεχτεί την παρέμβαση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ με το αιτιολογικό ότι έχει έννομο συμφέρον. Η απόφαση αυτή ανοίγει νέους δρόμους στην αθλητική Δικαιοσύνη και ταυτόχρονα τον ασκό του Αιόλου. Αν υιοθετηθεί, θα μπορεί η οποιαδήποτε ομάδα να παρεμβαίνει σε οποιαδήποτε υπόθεση, αρκεί να συμμετέχει στο ίδιο πρωτάθλημα με την ομάδα που κατηγορείται. Είναι προφανές ότι η συγκεκριμένη υπόθεση αποτελεί εξαίρεση, προκειμένου ο Σαββίδης να στήσει το επικοινωνιακό του σόου και να ρίξει στάχτη στα μάτια των οπαδών του ΠΑΟΚ. Για μερικές μέρες ακόμα η υπόθεση θα είναι στο προσκήνιο, αφού η ΠΑΕ ΠΑΟΚ αναμένεται να καταθέσει έφεση κατά της πρωτόδικης απόφασης που τιμώρησε τους ερυθρόλευκους με 4 αγωνιστικές και πρόστιμο 150.000 ευρώ, διεκδικώντας την αφαίρεση βαθμών. Στη συνέχεια, θα έχουμε μια περίοδο κατά την οποία οι οπαδοί του ΠΑΟΚ θα ασχολούνται με την απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής της ΕΠΟ, θα ακολουθήσει η μεταγραφολογία, ενόψει της μεταγραφικής περιόδου και μετά θα έρθουν οι καλοκαιρινές διακοπές και τα μπάνια του λαού. Παραφράζοντας τη λαϊκή ρήση, μπορούμε να πούμε ότι οι γύφτοι τα μαλώματα τα 'χουν για πανηγύρια και οι καπιταλιστές τα χρησιμοποιούν για να διασφαλίζουν τα κέρδη τους.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Η επιλογή του Σαββίδη για δικαστική παρέμβαση στην υπόθεση εκθέτει τον Μελισσανίδη στα μάτια των κιτρινόμαυρων οπαδών. Η ΑΕΚ ήταν άμεσα παθούσα από τα έκτροπα που -σύμφωνα με την απόφαση της Πειθαρχικής Επιτροπής της ΕΠΟ- έγιναν στον πρώτο ημιτελικό του Κυπέλλου και είχε κάθε λόγο να ζητήσει την τιμωρία των ερυθρόλευκων. Μέχρι τώρα, προέβαλε την εικόνα του δυνατού παράγοντα που έχει άκρες και διασυνδέσεις στην ποδοσφαιρική «παράγκα» και που έχει στόχο να ανατρέψει την κυριαρχία των ερυθρόλευκων. Πλέον, δείχνει ότι δεν έχει τη δυνατότητα να δρομολογήσει τις εξελίξεις και ότι απλά παρακολουθεί σαν κομπάρσος τις κινήσεις του Σαββίδη και του Μαρινάκη.

Μερακλής ο οδηγός της ΕΘΕΛ και λάτρης του γνήσιου ελληνικού λαϊκού τραγουδιού. Αν υπήρχε η δυνατότητα κατά τη διάρκεια της διαδρομής να σερβίρεται δυνατό αλκοόλ με τα σχετικά συνοδευτικά του, καθώς και πανέρια με λουλούδια, θα μπορούσαμε να είμαστε υπερήφανοι σαν λαός για τις αστικές μας συγκοινωνίες.

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΖΟΣΟΥΑ ΟΠΕΝΧΑΙΜΕΡ

Η όψη της σιωπής

Το ντοκιμαντέρ αυτό του Τζόσουα Οπενχάιμερ αποτελεί τη συνέχεια του πολυσυζητημένου «The Act of Killing/Η πράξη του φόνου». Στην πρώτη ταινία, ο Οπενχάιμερ ανέδειξε το θέμα της σφαγής περισσότερων από ένα εκατομμύριο κομμουνιστών στην Ινδονησία, μετά το 1965, όταν η κυβέρνηση της Ινδονησίας ανατράπηκε από πραξικόπημα.

Σε αυτήν την ταινία, μια οικογένεια που επιβίωσε ανακαλύπτει τους δολοφόνους του γιου της και τον τρόπο που τον σκότωσαν. Ο μικρότερος γιος της οικογένειας, οφθαλμίατρος στο επάγγελμα, αποφασίζει να κοιτάξει την αλήθεια κατάματα, να διαλύσει το τείχος της σιωπής και του φόβου και να αναμετρηθεί με τους δολοφόνους του αδερφού του. Αν σκεφτεί κανείς ότι στην εξουσία παραμένουν οι δολοφόνοι, εύκολα υποθέτει γιατί θεωρείται αδιανόητο στην Ινδονησία, όχι να ζητάς δικαιοσύνη, αλλά να ζητάς έστω εξηγήσεις για έναν από τους πιο αιματηρούς αφανισμούς στην ιστορία.

Η ταινία ολοκληρώθηκε το 2014. Εκτοτε, έχει προβληθεί σε πάρα πολλές χώρες. Βραβεύτηκε, επίσης, στο Φεστιβάλ Βενετίας και υπήρξε υποψήφια για Οσκαρ Καλύτερου Ντοκιμαντέρ.

ΟΤΟ ΜΠΕΛ

Η κυνηγός με τον αετό

Η κάμερα του Μπελ ακολουθεί την Αϊσολπάν, ένα 13χρονο κορίτσι, νομάδα του Καζακστάν στα Ορη Αλτάι, επειδή έχει αποφασίσει να γίνει κυνηγός με αετό σαν τον πατέρα της. Είναι το πρώτο κορίτσι σε δώδεκα γενιές της οικογένειάς της που θέλει να γίνει κυνηγός με αετό και έχει απόλυτη πίστη ότι θα τα καταφέρει, καθώς και ο πατέρας της πιστεύει ότι κάθε κορίτσι μπορεί -εφόσον δείξει αφοσίωση- να πετύχει ό,τι ακριβώς και ένα αγόρι.

Η Αϊσολπάν έχει ήδη εκπαιδευτεί με τον αετό του πατέρα της για πολλούς μήνες και τώρα ήρθε η ώρα να βρει τον δικό της. Ενας κυνηγός με αετό έχει πολλές προκλήσεις, τόσο σε σχέση με τη φύση όσο και σε σχέση με την καταξίωση ανάμεσα στους άλλους κυνηγούς. Η Αϊσολπάν δε φοβάται τίποτα.

Γυρισμένη στις απέραντες εκτάσεις της μογγολικής στέπας, η ταινία προκαλεί δέος με τα πλάνα της.

5η Εβδομάδα Ισραηλινού Κινηματογράφου

Η «στρατηγική συμμαχία» του ελληνικού κράτους με τη σιωνιστική οντότητα βαθαίνει και στον πολιτιστικό τομέα. Για πέμπτη φορά οργανώνεται στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος στην Αθήνα εβδομάδα ισραηλινού κινηματογράφου (3-7 Μαΐου), ενώ για πρώτη φορά φέτος η εβδομάδα φιλοξενήθηκε και στη Θεσσαλονίκη (20-26/4) σε συνεργασία με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Από το σχετικό Δελτίο Τύπου ενημερωνόμαστε, μάλιστα, ότι «του χρόνου (2018) συμπληρώνονται 70 χρόνια από την ίδρυση του Κράτους του Ισραήλ, και η Πρεσβεία του Ισραήλ

Dixi et salvavi animam meam

Εδώ, στων λόφων τις πλαγιές, κατάντικρυ στη δύση,
Στο αβυσσαλέο κατάντικρυ κανόνι του χρόνου,
Κλεισμένοι μες σε κήπους σαν δειλινές σκιές,
Φυλακισμένοι εμείς, άνεργοι εμείς,
Καλλιεργούμε ελπίδες.
(Μαχμούντ Νταρουίς: «Κατάσταση πολιορκίας»)

Μπας και τις εκλογές στη Γαλλία τις κέρδισε ο Πούτιν; (Ρε, μπας;)

ΣΚΟΤ – ώνουν την εργατική τάξη

Εκτός από πχοιότητα, έχω πάθει κι ένα πρωτογενές πλεόνασμα

➤ Κάργα μπατσαρία (ΜΑΤ) στη Βαστίλη: θωράκιση της γαλλικής αστικής δημοκρατίας, όχι παίζουμε... (Ni Macron, ni Lepen!).

➤ ΚΑΙ με τον Μελανσόν ΚΑΙ με τον Πουτού το ΠΡΙΝ (όλοι αριστεροί είμαστε...).

➤ Ακου «Μανού» και «Μπιμπί» - μιλάμε για καραλαϊκισμό...

➤ «Σαρώνει η ανασφάλεια στις γειτονιές της Αθήνας» - ανακοίνωση του τμήματος της εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ, του «απορροφώντος» τις ανακοινώσεις της ΕΛ.ΑΣ (el ass). Ποιο μνημόνιο, ποια λιτότητα, ποια πείνα, ποιοι κόφτες; Αφού το λέει η αστυνομία – κατά τα ΝΕΑ – έτσι πρέπει να είναι. (Λέξεις κλειδιά: μικροεγκληματικότητα, φόβος, ανασφάλεια, ανησυχία). Οταν στις ειδήσεις των οχτώ (αλλά και στην έντυπη έκφρασή τους) σας μιλάει η αστυνομία...

➤ Εεεελα!: «Η εμπιστοσύνη των Ελλήνων απέναντι στην ΕΕ έχει επιδεινωθεί» - Ν. Βούτσης.

➤ Δεν παρέλειψε, βέβαια, να δηλώσει ότι «υποχρεωνόμαστε να νομοθετήσουμε μνημόνια με τους εταίρους – δανειστές...». Πώς το είπαμε; Κλαίω και υπογράφω... (με βαριά καρδιά και καημό μεγάλο, που λέει και το άζμα).

➤ Και οι πρόσφυγες συνεχώς θαλασσοπνίγονται.

➤ Στις αποικίες τα πήγε καλά ο Μελανσόν. Εξω πάμε καλά...

➤ Ο... «κεντρώος» Μακρόν βρήκε ένα φίλο στο πρόσωπο του Τσίπρα («Καλή επιτυχία»).

➤ Πώς μαζεύονται πίσω από άλλον ένα αστό όλες οι κουφάλες (όπως το Ρ"C"F, λόγου χάρη).

➤ Ερχεται το κουαρτέτο (σεισμός 3,7 Ρίχτερ). Οχι κοινωνικός...

➤ «Η φαρμακευτική δαπάνη στο τραπέζι του διαλόγου» = ο μη έχων, αποθνήσκει.

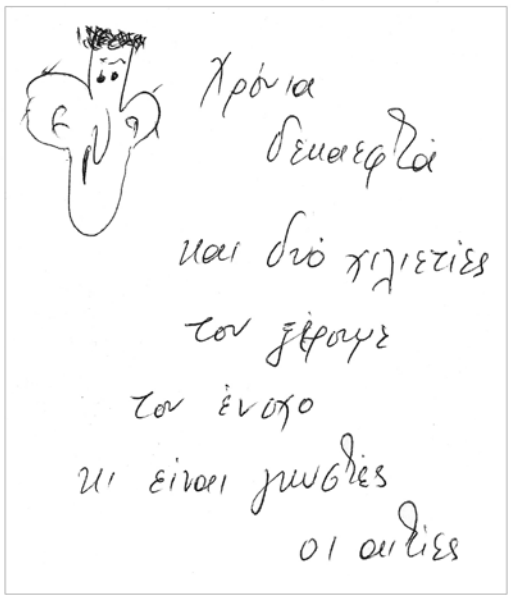

➤ 1% «αύξηση» μισθών (για όλο το 2017) με τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του 2016. Χρήμα (σωχέμή).

➤ Δαίμων του τυπογραφείου: φ. 912, τελ. Σελίδα, «ενεργούς πολιτικής».

➤ Πλεονέκται δεν είμεθα, αλλά έχομεν πλεόνασμα (ουάου!).

➤ Μια κυβέρνηση
Που δεν φοβάται
Τίποτ' άλλο
Παρά το λαό
Μπορεί να κρατήσει
Επί τόσο ακριβώς
Διάστημα
Οσο ο λαός
Δεν φοβάται
Τίποτ' άλλο
Παρά την κυβέρνηση.
(Βολφ Μπίρμαν: «Πρωινή σκέψη του στρατηγού Κυ», Νέα Κείμενα, 1971).

➤ Ε, να μην πει και το Ρο(r) demos την ατάκα του.

➤ Αποστασιοποιείται ο Μ. Βορίδης από τη Λεπέν; Το τι είπε όμως βγάζει μάτι: «Σοσιαλιστική ή σοσιαλίζουσα πολιτική στα ζητήματα της οικονομίας και της εξόδου της Γαλλίας από την ΕΕ». Η Λεπέν; Δηλαδή και ο Βορίδης... κεντρώος; Χάλασε ο κόσμος, πια...

➤ «Μήπως είναι η αρχή του τέλους;» διερωτάται ο Β. Πάικος στην ΑΥΓΗ (www.avgi.gr/article/10811/8090243/meposeinai-e-arche-tou-telous-) αναφερόμενος στα δημοψηφίσματα που προανήγγειλε ο Σουλτάν Χαν Ερντογάν χαζερτλερί. Μήπως, λέμε, μήπως, θάπρεπε ο συντάκτης να δει κάποιον καθρέφτη;

➤ Τη θητεία του στην ΕΕΔΥΕ θυμήθηκε, ως φαίνεται, ο Π. Τριγάζης (ΑΥΓΗ, ονλάιν, τίτλος – «Αναγκαίος και δυνατός ο αφοπλισμός»).

➤ «Εκρηξη κατασχέσεων από την εφορία στο πρώτο δίμηνο του 2017» - οφειλές προς το Δημόσιο 94 δισ. ευρώ. Λύση; Μα τα «αναγκαστικά μέτρα», κοινώς ψείρισμα σε οτιδήποτε κινείται.

➤ Για την «προστασία των Γάλλων» κόπτεται η Λεπέν. Φάνηκε στην παρουσία των μπάτσων (CRS...) στη Μπαστίγ...

➤ Είναι πολύ μπιπ! Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ: «Τραγωδία με 16 νεκρούς πρόσφυγες ανοιχτά της Λέσβου», «εναρμόνιση» με το δημόσιο αίσθημα αλλά ταυτόχρονα «3.000 πρόσφυγες ζουν σε κτήρια υπό κατάληψη στην Αθήνα» «με την ανοχή της αστυνομίας». Ο λύκος κι αν εγέρασε...

➤ Είπε ο Μακρόν στον Τσίπρα: «Βέβαιο πως αν εκλεγώ θα δουλέψουμε στενά». Ποιους;

➤ Κι η κοπριά στα λάχανα: οι θαυμαστές της χούντας, μουσικοί οπαδοί του Σφακιανάκη.

➤ Οι όμορφοι Σοσιαλιστές στη Γαλλία, όμορφα λαμβάνουν τον πούλο.

➤ Κείνη η φωτογραφία με τον Τσίπρα να χαιρετάει χαμογελώντας (και τούμπαλιν) μέσα στο τούνελ με το φόντο φωτισμένο, θυμίζει ολίγον Ανδρέα...

➤ Δηλαδή ο Βορίδης δεν φώναξε «ΕΠΕΝ – Λεπέν – εθνικισμός»;

➤ Εν τω μεταξύ στον πλανήτη Γη: «Το διοξείδιο του άνθρακα διαβαίνει το κατώφλι (του κινδύνου)». Παρατηρητήριο Mauna – Loa. Με ή χωρίς «ανθρώπινο πρόσωπο» ο καπιταλισμός ξεσκίζει το ανόργανο σώμα του ανθρώπου.

➤ Money for nothing.

➤ 20.000 διαδηλωτές στην Κολωνία κατά της AfD.

➤ Το ζην και το Πανταζήν.

➤ Ζην
ή
Αποφασί – ζην.

Βασίλης

Αυτοί δεν είναι οι δρόμοι που γνωρίσαμε
Αλλότριο πλήθος έρπει τώρα στις λεωφόρους
Αλλαξαν και των προαστίων οι ονομασίες
Υψώνονται άσυλα στα γήπεδα και στις πλατείες.
Ποιος περιμένει την επιστροφή σου; Εδώ οι επίγονοι
Λιθοβολούν τους ξένους, θύουν σ' ομοιώματα.
Είσαι ένας άγνωστος μες στο άγνωστο εκκλησίασμα
Και από τον άμβωνα αφορίζουν τους ξένους
Ρίχνουνε στους αλλόγλωσσους κατάρες.
(Μαν. Αναγνωστάκης, από το ποίημα «Αυτοί δεν είναι οι δρόμοι που γνωρίσαμε...»)

στην Αθήνα προγραμματίζει πλήθος εκδηλώσεων. Η έμφαση φέτος δίνεται στον κινηματογράφο κι έτσι η Εβδομάδα Ισραηλινού Κινηματογράφου θα περιοδεύσει σε πολλές πόλεις της Ελλάδας (Λάρισα, Καρδίτσα, Γιάννενα, Καβάλα, Βόλος κ.α.)».

Αποθρασυμμένοι οι σιωνιστές, μας καλούν μέσω της πρεσβείας τους να γνωρίσουμε τον σύγχρονο ισραηλινό κινηματογράφο αφήνοντας πίσω προκαταλήψεις και στερεότυπα! Ετσι κι αλλιώς, λέει, υπάρχουν και ταινίες αραβόφωνες στο αφιέρωμα και ταινίες που αποδεικνύουν ότι οι νέες γενιές Ισραηλινών και Παλαιστίνιων έχουν καταλάβει ότι δεν τους χωρίζει τίποτα, απλά μεγαλώνουν με ένα μίσος στην καρδιά τους! Μας τα λένε αυτά λίγες μέρες πριν από την ημέρα της Νάγκμπα, της Καταστροφής, όπως ονομάζουν οι Παλαιστίνιοι τη σφαγή και το διωγμό του 1948, κι ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη στα σιωνιστικά κάτεργα μια ακόμα μαζική απεργία πείνας παλαιστίνιων κρατούμενων, στην οποία συμμετέχουν περισσότεροι από δύο χιλιάδες έγκλειστοι αγωνιστές. Τέτοιες προκλήσεις δεν πρέπει να μένουν αναπάντητες.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η πρωτομαγιά είναι για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία όπως η μεγάλη βδομάδα για τους παπάδες. 'Η μάλλον ήταν, τότε που μάζευαν εργατόκοσμο στις συγκεντρώσεις τους. Γιατί τώρα ζήτημα να μαζεύουν μερικές εκατοντάδες στην εξέδρα που στήνουν στην Κλαυθμώνος. Οχι πια στο Πεδίο του Αρεως, για να μην έχουν να κάνουν και μεγάλη πορεία μέχρι τη Βουλή, γιατί σε μια μεγάλη διαδρομή ελλοχεύουν και φραπέδες, ζαρζαβατικά, ακόμα και σφαλιάρες. Ενώ οι παπάδες μαζεύουν περισσότερο κόσμο στις δικές τους φιέστες, όσο βαθαίνει η κρίση και η ηττοπάθεια καταπλακώνει τους ανθρώπους της δουλειάς. Τις αφίσες τους, πάντως, θα τις βγάλουν οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές. Κάποιο ατελιέ θα κάνει το στήσιμο, θα τυπωθούν σε πολλές χιλιάδες αντίτυπα και κάποια διαφημιστική εταιρία θ' αναλάβει να τις αναρτήσει, χρησιμοποιώντας κατά κανόνα ανασφάλιστους εργαζόμενους. Αυτό το μοτίβο επαναλαμβάνεται με ανατριχιαστική κανονικότητα. Και κυριαρχεί στους δρόμους, για να μας θυμίζει το μεγάλο ταξικό κενό. Την απουσία ενός ταξικά οργανωμένου εργατικού κινήματος, που διεκδικεί πραγματικά τα δικαιώματά του και συσπειρώνεται για να κάνει πράξη αυτό που συμβολίζει η εργατική πρωτομαγιά : την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

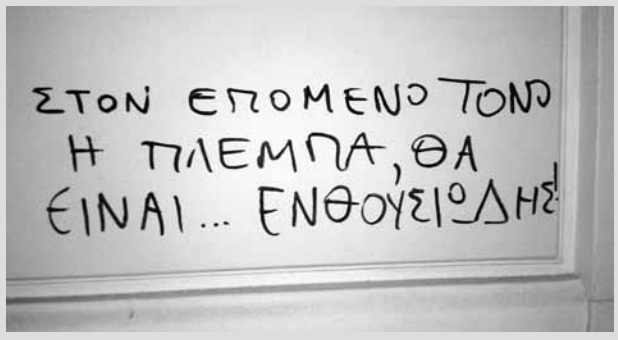

◆ Αμάν πια με τον ελιτισμό των... φωτισμένων πρωτοποριών που οικτίρουν την αδαή και υποταγμένη μάζα. Κατεβείτε επιτέλους από τα καλάμια σας. Σκεφτείτε μόνο ότι αυτοί τους οποίους ειρωνεύεστε και χλευάζετε ιδρώνουν νυχθημερόν παράγοντας με τα χέρια τους ό,τι καταναλώνετε και εξασφαλίζοντας για όλη την κοινωνία τις απαραίτητες και μη απαραίτητες υπηρεσίες. Και θυμηθείτε ότι πέρασαν πολλοί σαν κι εσάς, καλαμοκαβαλάρηδες της φραστικής επαναστατικότητας, που όταν ξεθύμανε η πρώτη νιότη, «έβαλαν μυαλό» και φόρεσαν παντόφλες (όπως έλεγαν οι παλιοί για εκείνους που εγκατέλειψαν το κίνημα). Οι εργαζόμενες μάζες δεν είναι υπεράνω κριτικής, δεν είναι ιερές αγελάδες. Αλλο κριτική, όμως, και άλλο αφ' υψηλού κοίταγμα, κούνημα του δαχτύλου και χλευασμός. (Το σύνθημα είναι γραμμένο στην οδό Χέϋδεν, κοντά στη διασταύρωσή της με την Πατησίων).

◆ **Εχουμε ταξικό πόλεμο μωρό μου και βήματα πίσω κάνουμε μόνο στο ταγκό (σύνθημα γραμμένο στον τοίχο της γραμμής του Ηλεκτρικού, στη μέση διαδρομής Θησείο - Πετράλωνα).**

Σ' αυτό το σύνθημα μπορεί να διακρίνει κανείς τη νεανική ελευθεριότητα στο ύφος, τη νεανική υπερβολή, μια συμπαθητική ελαφράδα, δε θα δει όμως ούτε χλευασμό προς τους ανθρώπους του λαού, ούτε καλαμοκαβαλαρία, ούτε ελιτισμό. Από μια άποψη, ένα τέτοιο σύνθημα που το βλέπει τόσος νεαρόκοσμος που χρησιμοποιεί τον Ηλεκτρικό, λειτουργεί και σαν σφήνα στο life style, στην αδιαφορία για τα κοινά, στο «εμείς να περνάμε καλά», στο «να προσέχετε τον εαυτό σας».

Γράφουν πυρετωδώς το Μνημόνιο-4

Η επιστροφή της τρόικας στην Αθήνα δε συνεπάγεται πάντοτε ότι όλα είναι έτοιμα για την υπογραφή μιας συμφωνίας, όμως η τηλεοπτική εμφάνιση του Τσίπρα στο δελτίο ειδήσεων του Χατζηνικολάου δεν αφήνει καμιά αμφιβολία ότι έφτασαν στο τέρμα. Σαν άλλη «χοντρή κυρία» που πάντα τραγουδάει την τελευταία άρια, ο Τσίπρας βγήκε στο «γυαλί» για να πάρει πάνω του την υπόθεση: όλα είναι συμφωνημένα και θα νομοθετηθούν άμεσα, ώστε το Eurogroup στις 22 Μάη να εγκρίνει το κλείσιμο της αξιολόγησης, σύμφωνα με το Staff Level Agreement (Συμφωνία σε Τεχνικό Επίπεδο), που θα έχει υπογραφεί με την τρόικα. Το είπε, άλλωστε, και ο Τσακαλώτος off the record, την περασμένη Τρίτη: οι τροϊκανοί μας έφεραν γραμμένα τα αναθεωρημένα Μνημόνια (ένα με τους ευρωπαίους και ένα με το ΔΝΤ) και πάνω σ' αυτά συζητάμε τις τελευταίες λεπτομέρειες.

Είναι ν' απορεί κανείς πώς ο Τσίπρας κατάφερε να μην πνιγεί μετά από τόσες «γαργάρες με ταβανόπροκες» που έκανε on camera. Επλεξε το εγκώμιο της Μέρκελ και του Σόιμπλε, κάνοντας την αυτοκριτική του για τα «go back» που κραύγαζε προεκλογικά (δεν τους είχε γνωρίσει από κοντά, είπε, και είχε άλλη εντύπωση γι' αυτούς!). Εκανε «γαργάρα» το «τίποτα δεν έχει συμφωνηθεί αν δεν συμφωνηθούν όλα», που επαναλάμβαναν εν χορώ και κατά μόνας ο ίδιος, ο Τσακαλώτος, ο Τζανακόπουλος και άλλοι. Θα τα ψηφίσουν όλα στη Βουλή χωρίς προϋποθέσεις και μετά θα περιμένουν να γίνει η συζήτηση για το χρέος.

Δεν έχει καμιά πρακτική σημασία πότε θα γίνει η συζήτηση για το χρέος, γιατί στην πραγματικότητα όλοι γνωρίζουν ότι θα υπάρξουν νέες ρυθμίσεις (αλλιώς το ελληνικό κράτος θα χρεοκοπήσει). Νέες ρυθμίσεις που δε θα μειώνουν το ύψος του χρέους, αλλά θα τραβάνε πιο πίσω τις δόσεις, οι οποίες φυσικά θα συνοδεύονται από νέους όρους επιτροπείας. Ομως το πότε θα γίνουν αυτές οι ρυθμίσεις είναι δουλειά των Γερμανών και του ΔΝΤ. Του Τσίπρα δεν του πέφτει λόγος. Μπορεί όσο διαρκούσε το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης» να επαναλάμβανε διαρκώς «δεν συμφωνούμε αν στο πακέτο δεν είναι και τα μέτρα για το χρέος», τώρα όμως που το σόου έλαβε τέλος, έκανε την κωλοτούμπα του και άφησε τα «μεγάλα παιδιά» να ρυθμίσουν το διαδικαστικό θέμα στο μεταξύ τους παζάρι. Κι επειδή το χούι δεν κόβεται, πέταξε και την αγωνιστική παρόλα: αν δεν μας δώσουν τα μέτρα για το χρέος, δε θα εφαρμόσουμε τα μέτρα που θα ψηφίσουμε από τώρα για το 2019 και το 2020! Μέχρι τότε, ποιος ζει ποιος πεθαίνει. Δεν ξέρει καν αν θα είναι πρωθυπουργός, για να συμφωνήσει αυτός στις νέες απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών, που δε θα κάνουν τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους (επιμήκυνση λήξεων κάποιων ομολόγων), χωρίς να εξασφαλίσουν παράταση της μνημονιακού τύπου επιτροπείας.

Προς το παρόν, μένουν αυτά που συμφωνήθηκαν στη Βαλέτα. Πρόσθετα μέτρα ύψους 2% του ΑΕΠ (δηλαδή μεταξύ 3,6 και 3,8 δισ., γιατί το ΑΕΠ θα αυξηθεί σχετικά) για το 2019-2020. Μέτρα καθαρά αντιλαϊκά, στοχευμένα να πλήξουν αποκλειστικά συνταξιούχους και εργαζόμενους: 1% θα πάρουν από τις συντάξεις και 1% από τη μείωση του αφορολόγητου. Μένει να δούμε αν θα τα πάρουν μισάμισά το 2019 και το 2020 ή αν θα βάλουν ρήτρα να τα πάρουν όλα μαζί το 2019, υπό κάποιες δημοσιονομικές προϋποθέσεις.

Ναι, αλλά υπάρχουν και τα αντίμετρα, λέει ο Τσίπρας πιπιλώντας την ίδια καραμέλα. Είναι τόσο σοβαρά αυτά τα αντίμετρα που οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν μπαίνουν καν στον κόπο να τα μνημονεύσουν. Τους αφήνουν αδιάφορους. Για παράδειγμα, μια μέρα μετά τη συμφωνία της Βαλέτας, η εκπρόσωπος του γερμανικού υπουργείου Οικονομικών, Φον Τισενχάουζεν, είπε πως αυτή η συμφωνία περιλαμβάνει μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού το 2019 και μεταρρύθμιση του φορολογικού το 2020. Αυτά τα δύο μέτρα πρέπει τώρα να μετουσιωθούν σε νόμους και ο Τσακαλώτος είπε ότι αυτό θα συμβεί το ταχύτερο δυνατόν. Τελεία και παύλα. Τα αντίμετρα, που μπορούν να νομοθετηθούν αλλά θα εφαρμοστούν μόνο αν πιαστούν τα «πρωτογενή πλεονάσματα» του 3,5% του ΑΕΠ, δεν τα ανέφερε καν. Και θα είναι σε συγκεκριμένη κατεύθυνση τα αντίμετρα, όχι ό,τι θέλουν οι Τσιπραίοι: τα γνωστά φιλανθρωπικά μέτρα για την αντιμετώπιση της εξαθλίωσης που απλώνουν και βαθαίνουν στον ελληνικό λαό και φορολογικά μέτρα «αναπτυξιακού χαρακτήρα», δηλαδή προς όφελος των καπιταλιστών.

Τι γίνεται με τα «πρωτογενή πλεονάσματα» για την περίοδο μετά το 2018; Εχουν από πέρυσι το Μάη συμφωνήσει ότι το 3,5% θα διατηρηθεί «και μεσοπρόθεσμα». Τι διάρκεια θα έχει αυτό το «μεσοπρόθεσμα»; Μέχρι στιγμής, οι Τσιπραίοι είναι σιωπηλοί σαν τη Σφίγγα. Δεν ξέρουμε αν έχουν ήδη συμφωνήσει τη διάρκεια, αν αυτό θα το συζητήσουν αυτές τις μέρες με την τρόικα ή αν θα αφεθεί για δεύτερο χρόνο. Δύσκολο, πάντως, να τους αφήσει ο Σόιμπλε χρονικά περιθώρια, όταν μάλιστα θέλει να δείξει στο διψασμένο για «αίμα» γερμανικό εκλογικό σώμα ότι «σφίγγει τα χαλινάρια στους τεμπέληδες Ελληνες».

Δεν είναι, όμως, μόνο η προνομοθέτηση των αντιλαϊκών μέτρων για το 2019-2020. Ο Σταθάκης ανακοίνωσε τη Δευτέρα ότι στην πρώτη κιόλας συνάντηση με την τρόικα ολοκλήρωσαν σχεδόν το «πακέτο ΔΕΗ». Θα δούμε τι θα ψηφίσουν, όμως «έξις δευτέρα φύσις». Οι πληροφορίες λένε πως θα βγάλουν στο σφυρί το 40% των λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ, με ρήτρα πως αν δεν υπάρξει το κατάλληλο ενδιαφέρον από τους «επενδυτές», να βγάλουν στο σφυρί και υδροηλεκτρικές μονάδες. Δε θέλει και πολλή σκέψη για να αντιληφθούμε ότι οι «επενδυτές» δε θα δείξουν κανένα ενδιαφέρον για τις παλιές λιγνιτικές μονάδες, οπότε θα βγουν «αναγκαστικά» στο σφυρί και οι υδροηλεκτρικές, που είναι το «φιλέτο».

Περιμένουμε, επίσης, να μάθουμε ποιες ΔΕΚΟ θα περάσουν στο Υπερταμείο Ξεπουλήματος για να «αξιοποιηθούν». Γιατί, όπως είπε ο Τσίπρας, «εμείς δεν πουλάμε μπιρ παρά τον δημόσιο πλούτο». Το είδαμε αυτό με το ξεπούλημα του Ελληνικού (και τα δασοκτόνα αίσχη του Φάμελλου και του Φλαμπουράρη), με το ξεπούλημα των αεροδρομίων στη γερμανική Fraport, με το ξεπούλημα του ΟΛΘ στη γερμανογαλλική κοινοπραξία (γράφουμε σχετικά στη σελίδα 7).

Μούγκα, επίσης, μέχρι στιγμής για τα εργασιακά. Καταφέραμε να επαναφέρουμε τις συλλογικές συμβάσεις, είπε ανερυθρίαστα -όπως πάντοτε- ο Τσίπρας. Ο Τσακαλώτος, όμως, είχε πει στη Βαλέτα ότι «θα αρχίσουν οι συλλογικές συμβάσεις να επιστρέφουν **σε κάτι που προσεγγίζει την κανονικότητα** τον **Σεπτέμβριο του 2018**». Και ο νοών νοείτω. Στο εργασιακό υπάρχουν και άλλα θέματα για τα οποία δεν ακούγεται κουβέντα. Εδώ διέρρευσαν, εντελώς στα ξεκούδουνα (;) ότι η τρόικα απαιτεί λειτουργία των καταστημάτων 52 Κυριακές το χρόνο! Τι λέει η κυβέρνηση δεν μας είπαν, όμως.

ΥΓ1. Και οι συριζαίοι; Θα πάνε στη Βουλή να ψηφίσουν, χωρίς προηγουμένως να συγκληθούν τα κομματικά όργανα; Το πολύ για κάποια συνεδρίαση της πολιτικής γραμματείας το κόβουμε. Και η κοινοβουλευτική ομάδα μπορεί να συγκληθεί, για ν' ακούσει το λογύδριο του αρχηγού και ν' αναφωνήσει στο τέλος εν χορώ «πάμε γερά». Η κεντρική επιτροπή ίσως να μην προλάβει. Αυτή έκανε την ομαδική ψυχοθεραπεία της το Σάββατο του Λαζάρου. Και εμφανίστηκαν και... αντάρτες (Φίλης, Δρίτσας, Χριστοδουλοπούλου και άλλοι δυσαρεστημένοι ανασχηματισθέντες πρώην υπουργοί). Κατέθεσαν και κείμενο... γκρίνιας, το οποίο όμως δεν μπήκε σε ψηφοφορία, αλλά -μετά από έναν τακτικό ελιγμό του... στρατηγού Τσακαλώτου- αποφασίστηκε να... πάει για συζήτηση στις οργανώσεις. Ετσι, ανακουφισμένοι, ψήφισαν όλοι μαζί την απόφαση που εισηγήθηκε ο Τσίπρας και αναχώρησαν για τις πασχαλινές διακοπές τους. Μετά το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης», ολοκληρώθηκε και το σόου «εσωκομματικό αντάρτικο».

ΥΓ2. Η αγωνία να διατηρηθείς στην εξουσία ασκώντας μια σκληρή αντιλαϊκή πολιτική σε κάνει και χυδαίο. Σε επίπεδο Αδωνι Γεωργιάδη. Ετσι, ο Τσίπρας δε θέλει ν' ακούσει ότι ο ελληνικός λαός κακοπερνάει. Αυτός κυκλοφορεί, είπε, και το μόνο που είδε είναι η μεγαλύτερη έξοδος των τελευταίων χρόνων για το Πάσχα! Αρα, λεφτά υπάρχουν και να πάψουμε να γκρινιάζουμε. «Γεμάτες είναι οι καφετέριες» που λένε κάποιοι. 'Η «υπάρχει ακόμα λίπος για κάψιμο» που λένε κάποιοι χυδαίοι νεοφιλελεύθεροι.

βαθύ κόκκινο

Υποκρισία διπλής όψης

Πέρα από το δημόσιο ξεκατίνιασμα ανάμεσα στον Μπαλαούρα και τη Βάκη, από τη μια, και τους δύο Καμμένους, από την άλλη, αυτό που πρέπει να σημειωθεί είναι πως το «άγιο φως» όχι μόνο έγινε δεκτό και φέτος με τιμές αρχηγού κράτους, αλλά και τα της υποδοχής του μεταδόθηκαν από την κρατική τηλεόραση με ρίγη συγκίνησης που θύμιζαν την αλήστου μνήμης ΥΕΝΕΔ.

Στην αποστολή που πήγε στην κατεχόμενη Ιερουσαλήμ συμμετείχαν ο νεοδημοκράτης βουλευτής Μπούρας και οι ανελίτες Κόκκαλης και Κατσίκης (ο πρώτος είναι και υφυπουργός), όμως επικεφαλής ήταν ο συριζαίος υφυπουργός Αμανατίδης. Στο λογύδριο που εκφώνησε ο Αμανατίδης στην Ιερουσαλήμ, μπροστά στο τσούρμο των ρασοφόρων, χαρακτήρισε το «άγιο φως» «παγκόσμιο σύμβολο της Ορθοδοξίας», αναφέρθηκε στα «ιερά προνόμια» του πατριαρχείου και της αγιοταφικής αδελφότητας, δήλωσε ότι «η βοήθεια στην αποκατάσταση του Ιερού Κουβουκλίου του Παναγίου Τάφου (σ.σ. για τα εγκαίνια πήγε ο ίδιος ο Τσίπρας) αλλά και η περαιτέρω συνδρομή σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για τη συντήρηση των ιερών προσκυνημάτων είναι η ελάχιστη προσφορά ενίσχυσης της προσπάθειας αυτής» και κατέληξε αναφωνώντας: «Εύχομαι, Μακαριώτατε, το Αγιο Φως και η Ανάσταση να μεταλαμπαδεύσουν το μήνυμα της ζωής, της χαράς, της ειρήνης και της ελπίδας, σε ολόκληρη την Οικουμένη!».

Ολ' αυτά είναι από το επίσημο δελτίο Τύπου που εξέδωσε ο Αμανατίδης και δε νομίζουμε ότι ένας δεξιός ή ένας πασόκος θα τα έλεγε διαφορετικά από τον ευσεβή συριζαίο. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι στάλθηκε ο συγκεκριμένος συριζαίος πολιτικός για τη φιέστα-μπίζνα του ιερατείου. Είναι ειδικευμένος σε τέτοιες αποστολές και σε λίγες μέρες αναμένεται να δρέψει νέες δάφνες μόλις φέρουν τα κόκαλα της αγια-Βαρβάρας.

Η επίσημη κρατική πολιτική και φέτος (όπως και πέρυσι και πρόπερσι) υπήρξε ίδια κι απαράλλαχτη με την πολιτική που ακολουθούν όλες οι αστικές κυβερνήσεις από καταβολής νεοελληνικού κράτους. Οι ρασοφόροι διευκολύνθηκαν στη μπίζνα τους κι αυτοί πρόσφεραν μια ακόμα καλή δόση θρησκευτικού οπίου στον ελληνικό λαό, βοηθώντας την κυρίαρχη ιδεολογία να έχει έναν ισχυρό πυλώνα, τόσο απαραίτητο σε μια περίοδο που οι κοσμικοί πυλώνες της έχουν καταστεί παντελώς αναξιόπιστοι, αν όχι απωθητικοί.

Θα μας πουν ότι υπάρχει η παράδοση. Μπορείς, όμως, άμα θέλεις να αποφορτίσεις την προβολή αυτής της παράδοσης, να αποτινάξεις την καταθλιπτική κυριαρχία του θρησκευτικού σκοταδισμού πάνω στις κρατικές υποθέσεις, να γείρεις την πλάστιγγα προς την κοσμική πλευρά, χωρίς να προσβάλεις ούτε την παράδοση ούτε τα θρησκευτικά αισθήματα της πλειοψηφίας. Επιλογή ήταν η συνέχιση της ίδιας σκοταδιστικής υστερίας, όπως επιλογή ήταν η παράδοση της δημόσιας εκπαίδευσης στο δεσποταριάτο.

Και οι Μπαλαουροβάκηδες; Αυτοί αποτελούν την άλλη όψη της αστικής υποκρισίας. Αυτοί που ψηφίζουν με τα δυο χέρια Μνημόνια και εφαρμοστικούς νόμους και είναι πανέτοιμοι να ψηφίσουν και την παράταση του τρέχοντος Μνημόνιου με προ-νομοθέτηση αντιλαϊκών μέτρων για το 2019 και το 2020, θυμήθηκαν ξαφνικά ότι η φιέστα του «αγίου φωτός» είναι παγανιστική (αλήθεια, γιατί ενοχλεί ο παγανισμός τον Μπαλαούρα, θρησκεία δεν είναι κι αυτός;), θυμήθηκαν να μιλήσουν για αστικοδημοκρατικό εκσυγχρονισμό και άλλα τέτοια.

Είναι το γνωστό συριζαίικο κολπάκι. Ψηφίζει αντιλαϊκά μέτρα η κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ καλεί σε συμμετοχή στην απεργία που κηρύσσεται. Κάνει επιχειρήσεις καταστολής η κυβέρνηση, το Τμήμα Δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ εκδίδει ανακοίνωση διαμαρτυρίας. Οργανώνει φιέστες θρησκευτικού σκοταδισμού η κυβέρνηση, ο Μπαλαούρας και μερικοί ακόμα θυμούνται την ανεξιθρησκεία, αν όχι τον αθεϊσμό. Είναι όπως η ομάδα του Παναγιωτακόπουλου στο παλιό ΠΑΣΟΚ, που αποτελούσε τη «συνείδηση των αγωνιστών».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

ΚΟΝΤΡΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση**:** ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση